

குடும்பம்

காத்திருப்பு 2 - கிருக்கை 1

ஓரு பாஸ்ஸபுமின்ஸல்

01-05-2008

விழுதுகள்
விடெற்றுத்
வேர்
முத்தோர் அவலம்

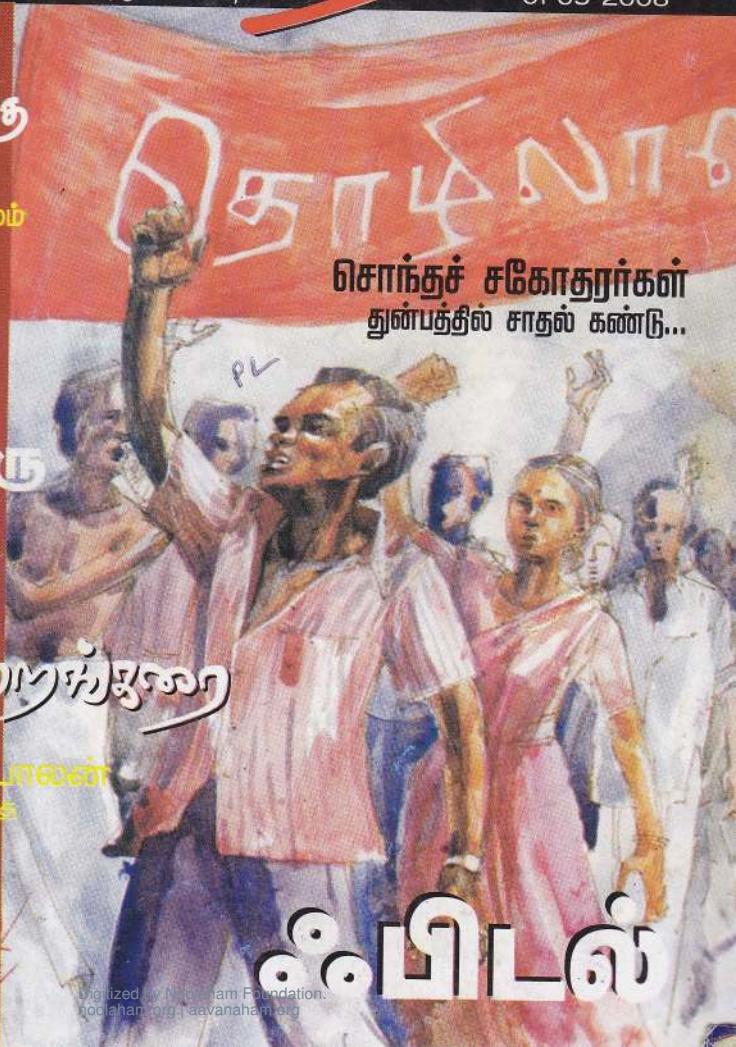
எடிசன்
என்றாரு
முட்டாள்

ஶாட்டாஸ்ரஷ்மை

வ.ஜ.ச.ஜெயபாலன்
எழுதும் தொடர்க்கை

50/-

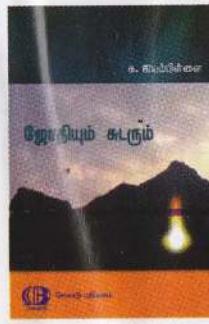
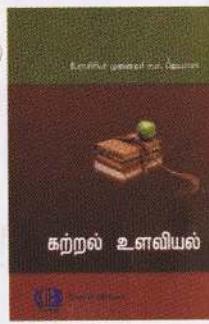
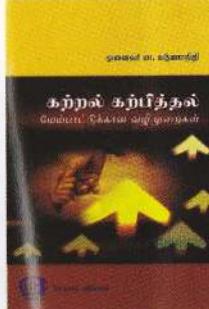
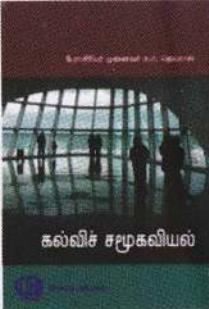
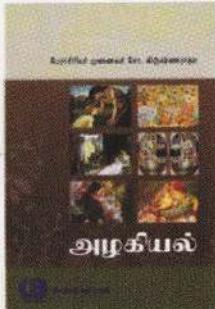
விளைவு

அன்புடன் அழைக்கிறது

சேமாடு பொத்தகசாலை

ஏற்றுமதியாளர்-இறக்குமதியாளர்

DREAM STATION

ய.ஜி.50 பீப்பிள்ஸ் பார்க், கேஸ்வர்க்ஸ் வீதி, கொழும்பு -11
தொலைபேசி : 011-2472362, 011-2321905
தொலைநகல் : 011-2448624

e-mail : chemamadu@yahoo.com

CHEMAMADU BOOK CENTER

U.G.50, PEOPLES PARK, COLOMBO 11
TEL : 011-2472362, 011-2321905 fax : 011-2448624

விஷாகன் விடையின் வேர்

செய்தி

விரபலங்களின்
வாழ்வில்
ஜோதிடம்

க.வ.சிவல்

விரபலங்களின்
வாழ்வில்
ஜோதிடம்

நீரின்
மகத்துவம்

க.

நீரின்
மகத்துவம்

மீரா

ஷாட்டாஸ்ரங்காண

வ. ஜ. ச. ஜெயபாலன்

இருக்கிறது

பசித்திருக்கும் வாசகர்களே
செவிக்கு உணவு தரும் “இருக்கிறம்”
பணிகிறது.

புதிய காத்திருப்போடும், புதிய
இறக்கையோடும் இந்தக் காகம் தன் சீரகு
விரிக்கிறது. இது காத்தின் 13 ஆவது இறகு.
ஆக்கக் குறைபாடுகளை முழுமானவரை
சரி செய்திருக்கின்றோம். கவிஞர் தீபிலைத்
துமிலன், கவிஞர் வ.ஜ.ச.ஜெயபாலன்,
என். சிறி ரஞ்சன் என் எழுத்துப் பேணாக்கள்
எம்மோடு இணைந்துள்ளன. புது புது படைப்பாளியான சொங்கை
ஆழியானின் கறு நாவல் விரைவில் இருக்கிறமில் தொடராக
இரும்பமாகின்றது.

இருக்கிறம் தனது பொது சனத்தை அறிமுகம் செய்கிறது. அரிவாளுக்கும்
சுத்தியலுக்கும் நடுவே அயல் பக்கத்தில் சீக்கியிருக்கறது எமது பொது சனம்.

கருத்துப் படங்கள் சஞ்ஜீத்தின் கோடுகளால் புதுச் செய்தி பெறுகின்றன.
சுற்றைப்படுத்தலில் அனுபவம் மிக்கவர்களால் உங்களைத் தேடி
இருக்கிறமின் பரப்பு விரிவுபடுகின்றது. இதுவே எமது அடுத்த காலதெயின்-
அசைவு.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால் வாசகர்களாகிய உங்களது ஆக்கங்களை
ஆர்வத்தோடு எதிர்பார்த்து இருக்கிறது. காக்கையின் ஒற்றைக்கண்
நாளைய படைப்பாளிகளைத் தேடி அலைகிறது. தொடர்ந்தும்
வாசகர்களுடைய நெருக்கமும், நேசமும் இருக்க வேண்டும் எனக்
கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

அன்புடன் ஆசிரியர்

தினமுடிவின் தயானமந்தா

இமையதம்பி தயானமந்தா

உழைக்கும் உடைகை வாழி

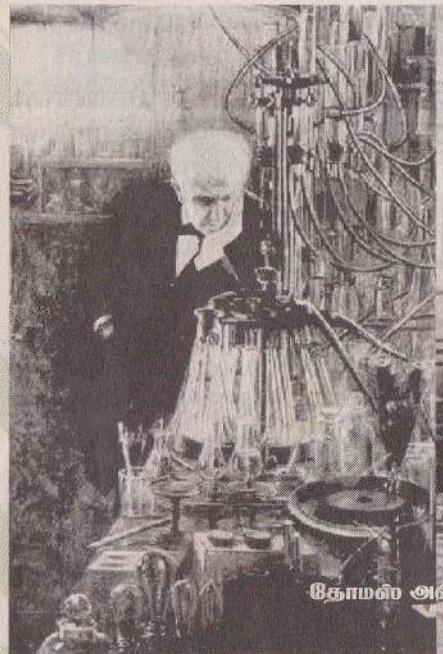
64 1

தாடு வெள்ளுச்சுனி மச்சன் - முத்து
தையுஞ் தாலுஞ்சுடுமீன் மச்சு
பட்டுத்தை

தேமரி பகிரிதலி

எழன் என்றோடு முட்டாள்

தொமஸ் அல்வா எஃசன்

தொமஸ் அல்வா எஃசன்

தொமஸ் அல்வா எஃசன் ஒரு நாள் வரி செலவுத்துவதற்கு சரணிற்றுந்தார். பணம் கட்ட கரும பித்தில் பணத்தினைக் கொடுத்தார். பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட வரி அறவிழே அலுவலரி உங்கள் பெயரைச் செலுங்கள் என்று கேட்டார். எஃசனுக்கு அவரது பெயர் நூபகத்திற்கு வருவில்லை.

என். சிறிருஞ்சன்

எனது பெயர்... எனது பெயர்... என்று இழுத்துக்கொண்டிருந்தார். அலுவலரிற்கு கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. யார் இவன், தனது பெயரைக் கூட ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ள முடியாத முட்டாளாக இருக்கிறானே என்று முன்முனுத்தபடி பெயரை மீண்டும் கேட்டார்.

மின்குமிழ் உட்பட 1093 கண்டுபிடிப்புக்களை மேற்கொண்ட உலகின் மேதாவிகளில் ஒருவரான எடிசனிற்கு, தனது பெயரினை தேவைப்படும் பொழுது ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லையே என்றம் மில் பலர் யோசிக்கலாம். இவ்வாறானதோரு சூழ்நிலைக்கு

தொமஸ் அல்வா எஃசன்

எடிசனிற்கு அவரது பெயர் அப்போதும்கூட ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை. நல்ல வேளையாக அந்த நேரத்தில் அவ்விடத்திற்கு வந்த எடிசனின் நண்பர் ஒருவர் “என்ன மிஸ்ரர் எடிசன் வரி கட்டுகிறீர்கள் போல” என்று கேட்டார். அப்போது தான் எடிசனிற்கு தனது பெயர் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

ஒருவர் ஆளாகும் போது அவரை ஒன்றிற்கு உதவாத முட்டாள் என்ற முடிவுக்கும் கூட நம்மில் பலர் வந்துவிடக்கூடும். அது தவறானதாகும். குறிப்பிட்டதொருதுறையில் மேதாவியாக இருக்கும் ஒருவர் வேறு சில துறைகளில் சாமானியர்களாக, ஏன் சில சந்தர்ப்பங்களில், சாமானியர்களிலும் பார்க்க குறைவான

நிலையில் கூட இருக்கலாம். குறிப்பிட்ட துறைகளில் அதிக ஈடுபாடும் ஆர்வமும் கொண்டுள்ளவர்கள் அவற்றினைப் பற்றியே அதிகளவிற்குச் சிந்தித்து கொண்டிருப்பதனால், அவர்களால் வேறு விடயங்களில் அதிக ஈடுபாடு கொள்ள முடியாதிருப்பதும் இதற்கு காரணமாகும்.

நம் வாழ்க்கையிலும் நாம் சில விடயங்களில் இவ்வாறு நடந்து கொள்பவர்களைச் சந்திக்கின்றோம். குறிப்பிட்டதோரு விடயம் தொடர்பில் குறிப்பிட்ட அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களது நடவடிக்கைகள் சிலவற்றினை வைத்துக் கொண்டு, இவர்கள் ஒன்றிற்குமே உதவாத அடிமுட்டாள்கள் என்ற முடிவுக்கும் வந்து விடுகின்றோம். உண்மையில் அப்படியானவர்களிடமும் ஏதோவொரு திறமை இருக்கலாம். அதனைத் தெரிந்து கொண்டு எவ்வளவுதாரம் பிரயோசனமானவர்கள் என்று விளங்கிக் கொள்ள

வினநானி ஐன்ஸ்மன்

முயற்சிக்கப் பழக வேண்டும்.

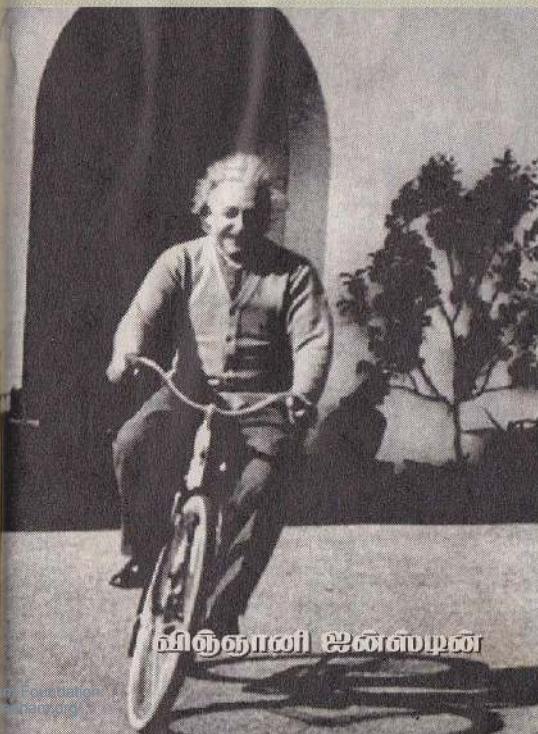
எடிசன் பாடசாலை செல்லத் தொடங்கி மூன்றே மாதத்தில் அவரது ஆசிரியர் “உங்கள் மகன் படிப்பதற்கு இலாயக்கற்ற, முட்டாள். இவனை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பித் தொந்தரவு செய்ய வேண்டாம்” என்று கடிதம் அனுப்பியிருந்தார். எடிசனின் ஆசிரியர் பரவாயில்லை. உலகப் புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானி ஜன்ஸ்டின் சிறுவனாக இருக்கும் போது அவரது ஆசிரியர் ஒருவர் “இவன் எதற்குமே பிரயோசனமில்லாதவன்” என்று கூறியிருந்தாராம்.

எடிசனாவது வரிகட்டும் இடத்தில் தான் தனது பெயரினை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் போனது. இலங்கை வாணோவியின் பிரபல செய்தி வாசிப்பாளரும் இலங்கையின் சிறந்த ஊடகவியலாளர்களில் ஒருவருமான

வினநானி ஐன்ஸ்மன் பற்றிய நிறைவேத்துவம்

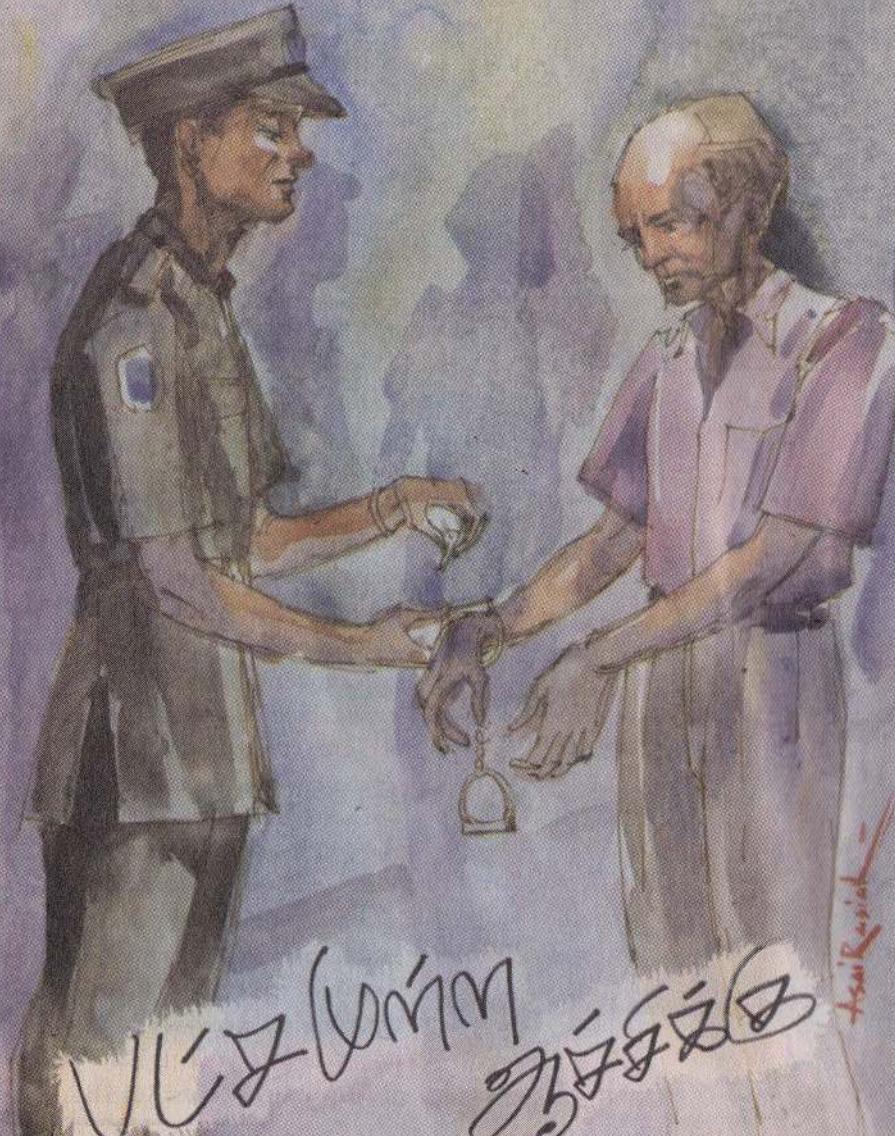
திரு. புண்ணியழுர்த்தியும் ஒரு முறை பெயரை மறந்து போனார்.

வினநானி ஐன்ஸ்மன்

அவர் வாணோவியில் கடமையாற்றிய காலத்தில், அவரது பெயர் அவரிற்கு ஞாபகம் வரவில்லை. ஏதோ ஒரு நிகழ்ச்சியில் பெயரை சொல்ல மறந்திருக்கலாம் என்று நினைத்து விடாதீர்கள். வாணோவி ஒலிபரப்பில் மிகுந்த முக்கியத்துவமும் நேரடி ஒலிபரப்பாவதுமான செய்தி வாசிப்பின் போதுதான் அவர்தன பெயரை மறந்து போனார். ‘இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் செய்திகள் வாசிப்பது...’ என்பது வரைக்கும் கூறியவருக்கு அவரது பெயர் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை. ஒன்றுமே செய்யமுடியவில்லை. பெயரைக் கூறாமலேயே அன்று செய்தியினை வாசித்தார். அவர்தன் வாணோவி அனுபவங்களைப் பதிவு செய்த நூலின் பெயர் ‘News Read By...’

சோக்கெல்லோ சண்முகம்

பட்சமுள்ள ஆச்சி அறிவது.

அப்பு இப்ப நீர்கொழும்பு மறியவிலை இருக்கு. நீ என்னன்டு நினைப்பாய். ஒரு வெள்ளிக்கிழமை இரவு பன்னிரண்டு மணிக்குப் பிறகு, ஏஜன்சி கந்தசாமி வந்து இரவிரவாய் அப்புவை வானிலை கூட்டிக் கொண்டு போனவன். அப்பு வெள்ளிக்கிழமையெண்டு போகமாட்டன் எண்டுதான் முதலில் சொன்னது. 'இப்ப இரவு 12 மணிக்கு

மேலை, இண்டைக்குச் சனிக்கிழமை' எண்டு கூட்டிக் கொண்டு போனவன் இந்த அறுவான்.

வெளிக்கிடேக்கை ஒரு சனியன் அப்புவைக் கொண்டலைக்குது எண்டுதான் என்ற மனமும் சொன்னது.

ஏயாப்போட்டிலை கள்ளப் பாஸ்போட், தலை மாத்தினது எண்டு அப்புவைப் பிழிச்சிட்டார்கள். அப்பு கண்டாவிலை சங்கானைச் சந்தைக்குப் பக்கத்திலை தான் இப்ப 10 வருசமாய் இருக்கிறன் எண்டு. தனக்குத் தெரிஞ்ச முழு இங்கிலிசிலையும் சொல்லிச்சுதாம். அவங்கள் விடேல்ல. கண்டா எம்பசியிலை இருந்து வெள்ளளக்காரன் ஒருத்தன் வந்து நல்ல யாழ்ப்பாணத் தமிழிலை கதைக்கிறானாம். 'அப்பு உள்ளதைச் சொல்லுங்க உங்களை விடுறோம்' எண்ட உடனை. அப்பு ஏஜன்சி கந்தசாமிதான் தந்தவர், அவர் வெளியாலை நிக்கிறார் எண்டு சொல்லியிருக்கு. உடனை அப்புவையும் இழுத்துக் கொண்டு வந்து ஆளைக் காட்டு எண்டிருக்கிறார்கள். அப்பு தேழப் பார்த்திருக்குது. கந்தசாமி மாற்றான்.

பிறகு நீர் கொழும்புப் பொலீசிக்குக் கொண்டு போயிருக்கினம். பொலீசுக்குப் போனபிறகு அப்புவோடை ரெலிபோனில் கந்தசாமி கதைச்சிருக்கிறான். 'என்னைக் காட்டிக் குடுக்க வேண்டாம். நான் வெளியிலை நின்டால்தான் உன்னை எடுக்கலாம்' எண்டு சொல்லியிருக்கிறான். அப்புவுக்கு ஆரிடடையோ இரவுச் சாப்பாடும் அனுப்பியிருக்கிறான். என்னோடையும் கீஞ்ச ரெலிபோனில் கதைச்சவன். கீஞ்மேல் அப்பு வெளியாலை வருமட்டும் என்னைச் சாப்பாடு கொண்டு போய் குடுக்கட்டாம் அப்பு விசாப் பிள்ளையாரையும் கந்தசாமியையும் மாறி மாறிப் பேசிக்கொண்டிருக்காம்.

கந்தசாமி ஒண்டுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம் எண்டு சொன்னான். இன்னொரு முறை அனுப்பிறத்துதானாம். எம்பசியிலையிருந்து அண்டைக்கெண்டு, அப்பு போனண்டு அவங்கள் வந்திட்டார்களாம் அதுதான் பிழைச்சதாம்.

குழகார வேலுப்பிள்ளை கண்டா போக வெளிக்கீடு இப்ப மறியவிலை இருக்கு எண்டு கிஞ்சை எல்லா இடமும் கதை. கீழவனுக்கு ஏன் உந்த

வேலையென்டு பிறக்கிறாசி சுப்பிரமணியத்தார் பேசினவர். அவருக்கும் அப்புவை நல்லாத் தெரியும். உன்னையும் தெரியும் தானே. பறுவதம் பாவும் உந்தக் குழகாரனோடை கட்டுளையிருந்து கள்டப்படுது எண்டும் சொன்னவர். தீங்கக் கீழமை நீர் கொழும்புக் கோட்டுக்கு கொண்டு வருவினமாம். காசுப் பிளை, சாரிரப் பிளை எல்லாம் இருக்காம். கந்தசாமி எல்லாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறான். பிழையென்டு ஒப்புக் கொள்ளாச் சொல்லியிருக்கு. ஆர் செய்ததென்டால் ஆளைத் தெரியாது எண்டு சொல்லச் சொல்லியிருக்கு. அப்பு 'சீவியத்திலை மறியலுக்குப் போகாத என்னை இவன் கள்ளன் கந்தசாமி இப்படிச் செய்து போட்டான்' எண்டு பேசுதாம்.

ஞாயிற்றுக்கீழமை காலம்பிறை என்னை நீர்கொழும்பு மறியலுக்கு கந்தசாமியன் கூட்டுக் கொண்டு போய்க் காட்டுனவன். அப்பு மறியலிலும் போட்ட வோங்லோடை தான் நிக்குது. நான் சாரமும் துவாயும், மத்தியானச் சாப்பாடும், சுருட்டு வெத்திலை எல்லாம் கொண்டு போனானான். எல்லாம் நல்லாய்ச் செக் பண்ணீரின் எண்டு நசி நசியென்டு நசிச்சுப் போட்டாங்கள். வெத்திலை சுருட்டு ஒண்டும் குடுக்கோலாது எண்டான். பிறகு கந்தசாமியன் அவன்ரை கையுக்குள்ளை ஏதோ வச்ச உடனைதான், ஓம் எண்டான்.

என்னைக் காட்டி இவர் தான் இனிமேல் வருவார் எண்டு சொல்லி, இவருக்கு உதவி செய்யுங்கோ எண்டும் சொல்லிவிட்டவன். மறியல் பெரியவன் என்னோட தமிழிலை கதைச்சவன் “பொயம் வேண்டாவ் நாம்க ஓங்களுக்கு உதைவிற்ம்” எண்டும் சொன்னவன்.

இங்கை பஸ் போக்குவரத்து சரியான கஸ்டம். றைவர் எல்லாற்றையும் இடுப்பை ஒடிக்கிற மாதிரி பஸ் ஒடுறோன். கைதப்பினால் கரணம் தான். எல்லோரும் தன்னை விழுந்து கும்பிட வேணும் எண்ட நினைப்பில பஸ் படிடுறோன். பஸ்சிலை மிச்கக் காச தரான். எனக்கு கேட்க சிங்களம் தெரியாது. முன்னுக்குப் போனால் பின்னுக்கு வரான். பின்னுக்குப் போனால் முன்னுக்கு வாரான். கொழும்பு பஸ்சில போய் வந்தால் பழைய வினையெல்லாம் தீருமனை. சன்றையிலை செத்தவையையிட பஸ்சுக்குள்ளை அழபட்டுச் செத்தவை இஞ்சு கூட.

அப்புவின்ரை வருந்தத்துக்கு மருந்துகள் எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு போய்க் குடுத்தனான். அவங்களும் குடுக்கிறவன்களாம். என்ன மருந்தெண்ட விசயத்தை அப்பு சொல்லேல்லை.

முறியலிலை கள்ளார், குடுக்காரர், கொலைகாரர் எண்டு எல்லாரையும் குடும்பம்

ஓண்டாய்த்தான் அடைச்சிருக்கினம். படுக்க இருக்கக்கூட இடமில்லையாம். அப்பு என்னைக் கண்டதும் அழுதவர். கால் வீங்கி இருக்கி. தீங்கக்கீழமை ஆளை வெளியிலை எடுக்கலாமாம். கந்தசாமிதான் சொல்லுறான். அதுவரை பொறுக்கட்டாம். 'நீ பொறுக்கப் போய்த்தான் நாங்கள் றோட்டு றோட்டா அலையிற்ம்' எண்டு சொல்லோனும் எண்டுதான் என்ற வாய் உன்னினது. இப்ப வேண்டாம் எண்டு விடுட்டான்.

நீர் கொழும்பிலை நல்ல மீனில்லாம் மலிவாய் இருக்கு. தீங்கக்கீழமை வெளியில விட்டால் மீனும் வாங்கிக் கொண்டு வீட்டை போவும் எண்டு கந்தசாமியும் அப்புவிட்டைச் சொன்னவன்.

அப்புவை விட்ட புறு எழுதிறன்.
என்றும் படசமுள்ள,
சன்னுவத்தார்.

விழுதுகள் வீட்டெற்று வேர்

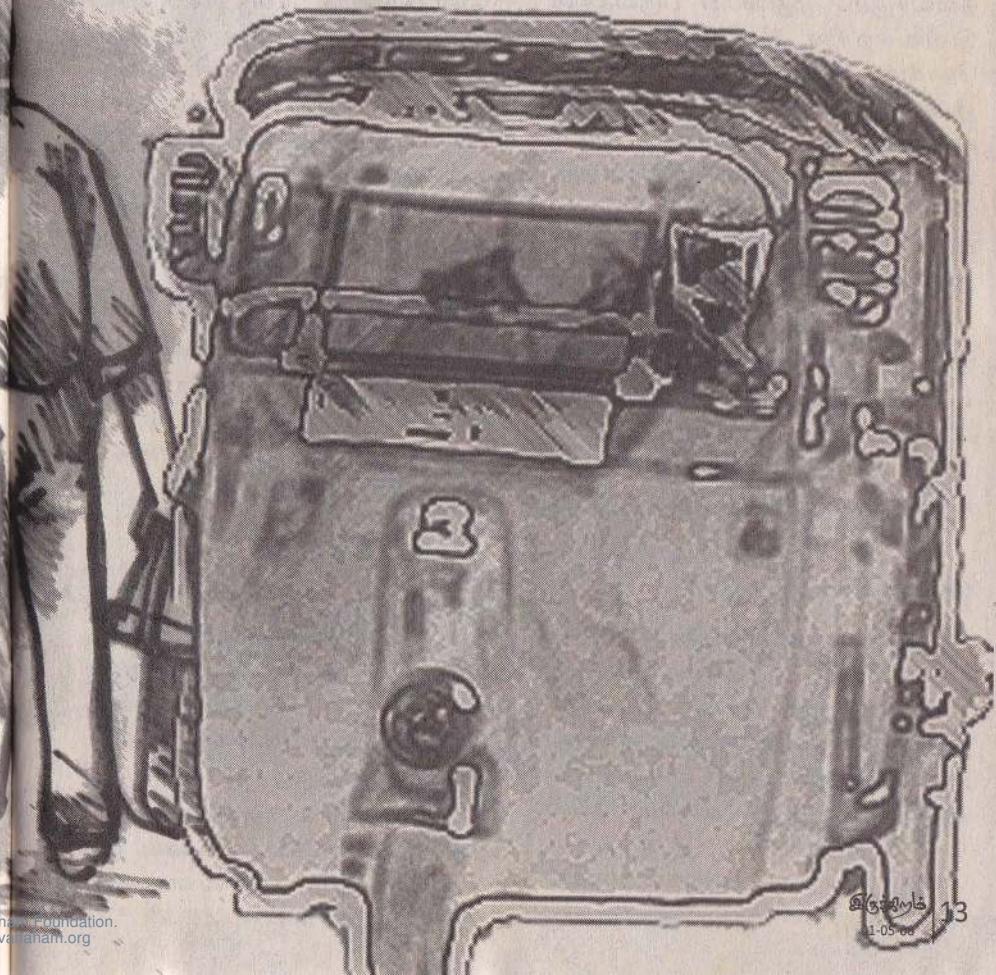
ஒரு மூரின் அவரை!!

தோழச் சுந்தரப்

வாழ்க்கைப் பாநநுயில் நாம் தனிக்கு யெனிப்பது என்பது மற்றிலும் தீயஸாந் காரியம். மனிர் வாழ்வு என்பது சமூகம் சார்ந்தது, தூநீஷ்டவசமாக மனிர வாழ்வில் அதிகம் சார்ந்திருக்க வேண்டிய பருவமாகவும், தனிமையை வெறுக்கும் பருவமாகவும் தீந்பது மதுயைப்பறுவும்.

இலங்கையில் 65 வயதிற்கு மேற்பட்வர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் போக்கு அதிகரித்துச் செல்வதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. கவனிப்பாரற்ற நிலை, இயந்திரமான வாழ்வின் தாக்கம் என்பன முதலைப்பட்டுவத்தினரில் பலருக்கு மனச்சோர்வு நிலையினை ஏற்படுத்துகிறது. இதுவே தற்கொலையை தூண்டுகின்றது. குடும்பத்தாரின் அரவணைப்பட்டன் இறுதிக் காலங்களை அமைதியாகவும், மனநிறைவுடனும்

தழிப்பற்கான வாய்ப்புகள் முதியோருக்கு குறைந்தே வருகிறது. இதனைப் பெருகி வரும் முதியோர் இல்லங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

வசதியோடு பிள்ளைகள் வாழ்ந்தாலும், அனாதைகள் போல், முதியோர் இல்லங்களில் தூக்கியெறியப்படும் முதியோர்களின் மனவேதனைகள் சுகப்படுத்த முடியாதனவாகும். முதுமைப் பருவத்தில் இவ்வாறான நிலையை எதிர்நோக்கும் பெண்களின் நிலை இன்னும் மோசமானது. எம் சமூகத்தில் சார்ந்திருந்தே பழக்கப்பட்டு விடும் பெண்கள் அந்திமக் காலத்தில் முதியோர் இல்லங்களில் தனித்து விடப்படும் போது, மாளாத் துயரத்தில் அவர்கள் மூழ்கிப் போகின்றனர்.

இன்றோ நாளையோ தன் பெற்றோரை அல்லது அவர்களில் ஒருவரை முதியோர் இல்லங்களில் சேர்த்து விட என்னியிருக்கும், 'பேருள்ளம்' கொண்டவர்களே, உங்களுக்கான சமர்ப்பணம் இது.

(அம்மாவின் பெயர்மாற்றப்பட்டுள்ளது)

இப்பன்க்கு அறுபத்தஞ்சவயச, 2 வருசமா இந்த முதியோர் இல்லத்திலதான் இருக்கிறன் 'பிள்ளை' என்று என்னை அன்போடு அழைத்தபடி, தன்னைப் பற்றி மனம் திறக்க ஆரம்பித்த மாலா மிகவும் தளவான நிலையில் இருந்தார். சோகமே உருவாகிய முகம் அவரின்

வேதனைகளை தெளிவாக இனம் காட்டியது. முதுமையின் தளர்வு, பார்வை மங்கிய கண்கள் என்று முதுமைப் பருவத்தின் அத்தனை அறிகுறிகளும் அவரிடம் தென்பட்டன.

பேசும் பொழுது வார்த்தைகள் இடறி விழுந்தன. எதையோ பேசத் துடித்தாலும் வார்த்தைகள் தயங்கி தயங்கி வெளிவந்தன.

என் அந்திமக் காலத்தில் எனக்கு இப்படியொரு நிலைமை வரும் என்று நான் கனவிலும் நினைச்சுப் பார்க்கேல்லை. கடவுளில் எனக்குச் சரியான பக்தி, அவனும் என்னைக்கைவிட்டுட்டான், என்னை இப்படியொரு சோதனைக்குத் தள்ளி விடுவான் என்று நான் நினைக்கவே இல்லை...

என்ற மாலா குமுறி அழுத் தொடங்கினார். அழுது வேதனைகளை தீர்த்துக் கொள்ளும் வரை பொறுமையாக இருந்தேன். மனச்சுமை கண்ணீரிலாவது திரட்டும் என்று காத்திருந்தேன்.

வயது முதிர்ந்து சோர்ந்து கிடக்கும் அவரது கைகள் என் கைகளை மெதுவாக வருடின. 'எனது மகள் தான் என்னைப் பார்க்க வந்தது என்று நினைச்சுன்' என்றவரிடம் வார்த்தைகள் செத்து, நீண்ட பெருமூச்சுக்கள்தான் வெளிவந்தன.

"சோறும் சம்பலும் சாப்பிட்டாவது ஒன்றாக இருப்பம் என்றேன். அவர்கள் கேட்கவில்லை. என் மகளும் மற்ற பிள்ளையை ஞம்

என்னை இஞ்ச அனுப்பி வைப்படிலேயே முடிவாக இருந்தவை. அழுது கெஞ்சி மன்றாடிப் பாாத்தன். என் பேச்சு எடுப்பேடேல்லை. என் பிள்ளையெஞ்கு நான் ஒரு குறையும் வைக்கேல்லை. "என் என் பிள்ளையள் என்னை இப்படி வெறுத்தவை"

மாலாவின் கேள்விக்கு பதில் அளிக்க முடியவில்லை. மாலாவின் பார்வை தன் கேள்விக்கான பதிலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததை உணர்ந்தேன். என்னிடம் பதில் இருக்கவில்லை, கேள்விதான் மிச்சமாக இருந்தது.

"உங்கள் பிள்ளைகளை நீங்கள் வெறுக்கின்றீர்களா?" என்றேன்.

எப்படி அவர்களை என்னால் வெறுக்க முடியும், என் மனம் அவர்களை ஒருபோதும் சபிக்காது. இப்படும் நான் அவை நல்லா இருக்க வேணும் என்றுதான் நினைக்கிறன். எல்லாம் நான் பெத்த பிள்ளையள். அவைக்கு நான் வேண்டாதவளா இருக்கலாம். ஆனா அது கள் வேணும். பிள்ளையளைப் பேரக்குழந்தைகளை நான் எப்படியம்மா வெறுக்கிறது'

மாலா தலைகுளிந்து தனது உள்ளங்கை இரண்டையும் விரித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். கண்களைப் பிறங்கையால் துடைத்துக் கொள்கிறார். எதையும் இல்லாததாக்கும் நீண்ட மெளனம் எம்மருகே இருந்தது.

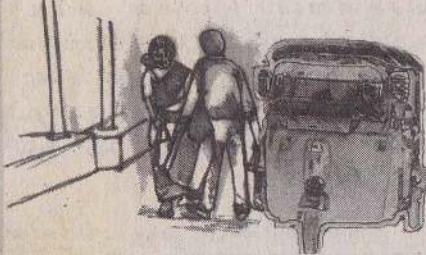
மெளனத்தை உடைத்துக் கொண்டு மாலா மீண்டும் பேச ஆரம்பித்தார்.

'இங்கு எனக்கு சாப்பாடு கிடைக்குது. உடைகள் கிடைக்குது. அதில குறை இல்லை. ஆன என் பிள்ளையள் என்னிட்ட இல்லை. அந்த வேதனையால் எனக்குப் பசியும் இல்லை. என் நான் இன்னும் உயிரோட இருக்கிறன் என்று தெரியேல்லை. நான் பிள்ளைகளிடம் எதுவும் கேட்டதில்லை. இருக்கிறதைத் தாருங்கோ, சாப்பிட்டு ஒரு மூலையில் படுக்கிறன் என்றுதான் சொன்னன். இல்லை அம்மா உங்களுக்கு கண்கள் தெரியேல்லை. கொஞ்ச நாளுக்கு அங்க இருங்கோ. நாங்கள் வந்து பிறகு கூட்டியாறம் என்று சொன்னவை. பிறகு அவ்வளவுதான்.'

இந்த இரண்டு வருடங்களில் ஒரிரு தடவைகள் மட்டுமே பிள்ளைகள் வந்து பார்த்துச் சென்றதாக மாலா கூறினார். பிள்ளைகளை வளர்க்க தாம் பட்ட பாடுகளையும் அவர் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. பிள்ளைகள் சிறுவயதாக இருக்கும் போதே, கணவன் இரந்து விட்டதேயும், பிள்ளைகளை வளர்த்து பெரியவர்களாக்க தான் தனித்துப் பட்ட இன்னல்களையும் அவர் விபரித்தார். தான் பிள்ளைகளுக்கு செய்த வற்றை சொல்லிக் காட்டும் மன இயல்பு அவரிடம் இருக்கவில்லை. தன் நிலைமை உறவினர்களுக்கு

தெரிந்தால், தன் பிள்ளைகளின் சமூக அந்தஸ்து கெட்டுப் போகுமே என்ற கவலைதான் அவரிடம் அதிகமாக இருந்தது.

'என்னை என் பிள்ளை இங்கு அழைத்த வந்து விட்ட நாளை என்னால் மறக்க முடியாது. ஆட்டோவில் மகன் தான் கொண்டு வந்து விட்டவர். எனக்கு அவனில் சரியான அன்பு. அவனை எனக்குப் பிடிக்கும். அவன் சின்ன வயதில் என்ற சோற்றுத் தட்டில் எத்தனை

முறை மூத்திரம் பெய்திருப்பான் தெரியுமா?' என்றவர் கண்கள் என்னைப் பார்க்கவில்லை.

தன் சின்ன மகனை கூரை முகட்டில் காட்சியாய்ப் பார்ப்பதுபோல, அதைச் சொல்கிறபோது அவரின் கண்கள் முகட்டையேபார்த்தன.

'அவனை நான் கோபிக்கிறீதில்லை. சின்ன வயசிலியும் இப்பவும் என்ற செல்லப் பிள்ளை அவன்தான். அவன்தான் கடைசியா என்னை இங்கு கொண்டு வந்தது என்பதை நினைக்கத்தான் எனக்கு பெரும் வேதனையா இருக்கு.

அழுது கொண்டுதான் இங்க வந்தானான். எனக்கு மறக்க முடியாத வேதனையான நாள் அது. இப்பவும் அந்த தருணத்தை நினைச்சால் நெஞ்சு பிள்ளந்துகும் போல இருக்கு. கடைசியா என்னை இங்க விடவேண்டாம் என்று கெஞ்சின்னான். ஆனா என்னை இறக்கி விட்டுட்டு அவன் சொல்லாமலேயே போய் விட்டான். என்னைப் போல இங்க இருக்கும் பலரைப் பார்த்துதான் கொஞ்சம் நிம்மதி அடைகிறன்.'

மாலாவின் கண்கள் குளமாயிருந்தன. தன் நிலைமை எந்தத் தாய்க்கும் வரக் கூடாது என்பதே அவரது பிரார்த்தனை. மாலாவின் மனதில் கடந்த காலங்களைவுகளும், பிள்ளைகள் எப்பொழுது வந்து அழைத்துப் போவார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்பும் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது.

'இங்கு பிள்ளைதான் பற்றிய ஏக்கத்துடன் எத்தனையோ பேர் செத்துப் போச்சினம். சடலத்தை ஏற்கக் கூட அவர்களின் பிள்ளைகள் வரேல்லை. அநாதையா அவை செத்துப் போச்சினம். எனக்கும் அப்படி ஒரு நிலைமை வந்திடுமோ என்ற பயம் வருது. என்ற பிள்ளையின் பார்வையில் இருந்துதான் சாக்கவிரும்புறன்.'

வாசலில் அந்த மூப்பு நிறைந்த கண் எதையோ தேடுகிறது. பிள்ளைகளையா, தன் வாழ்வின் முடிவையா என்பதை என்னால் ஊகிக்க முடியவில்லை.

பரந்த வெளியெங்கும்.....

www.irukkiram.com

கடவுளின் கழிதம்

பெறுநர் : நீ

திகதி : இன்று

அனுப்புநர் : ஆண்டவன்

விடயம் : உன்னைப் பற்றி

கோபபு : வாழ்க்கை

வணக்கம். இத்தால் கடவுள் எழுதுவது. இன்று உனது பிரச்சனைகளை கையாள்கிறேன். அதற்கான உதவி உன்னிடமிருந்து தேவையானது என நினைக்காதே!

எப்போதாவது உனது வாழ்வில் உன்னால் கையாள முடியாத பிரச்சனைகள் வந்தால் என்னிடம் அதைக் கையாளிக்கப் பழகவும். அவை முழுமையாக என்னால் கையாளப்படும். நீ தரும் உனது பிரச்சனைகளை எப்போது தீர்ப்பது என்ற முடிவு எனக்குரியது. உனக்குரியதுல்ல.

உனது பிரச்சனைகளை எனக்குத் தந்த பிறகு அதைப் பற்றி கவலைப் படாதே. சந்தோசப் படக் கூடிய ஆயிரம் விடயங்களை உலகில் நான் படைத்திருக்கிறேன். அவற்றில் உன் கவனத்தைச் செலுத்து.

எப்போதாவது நாட்டில் அமைச்சர்கள் போகும் வேளைகளில் நீ வாகன நெரிசலில் சீக்குப் படலாம். கவலைப் படாதே. வாகனாங்களே இல்லாதவர்களை நினைத்துப் பார்.

வேலை செய்யும் இடத்தில் உனக்கு மிகப் பெரிய சீக்கல் வரும் அதற்கும் கவலைப் படாதே. வேலையே கிடைக்காமல் திரிகிற பட்டதாரிகளை கொஞ்சம் மனதில் நினைத்துப் பார்.

நீ ஆழமாக அண்டுச் செய்தவரோடு சில வேளைகளில் முரண்பாடுகள் வரலாம். மனக்கவலை வேண்டாம். அன்பு செய்வதையோ அல்லது அன்பு செய்யப் படுவதையோ அறியாத ஆயிரம்பேர் உலகில் இருப்பதை யோசித்துக் கொள்.

உன் வாகனம் பழுதுபட்டு நடக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறாயா. நட. ஒரு முறையாவது காலகள் நடக்காதா என்ற ஆர்வத்தோடு வைத்திய சாலைகளில் இருக்கும் பக்கவாத நோயாளர்களை நினைத்தபடி.

முடி நரைக்கிறது என்ற கவலையா!! தன் நோயைப் பர்சிக்க ஒரு தலை முடியும் இல்லாமல் தலிக்கும் புற்று நோயாளர்களை அறிந்து கொள்.

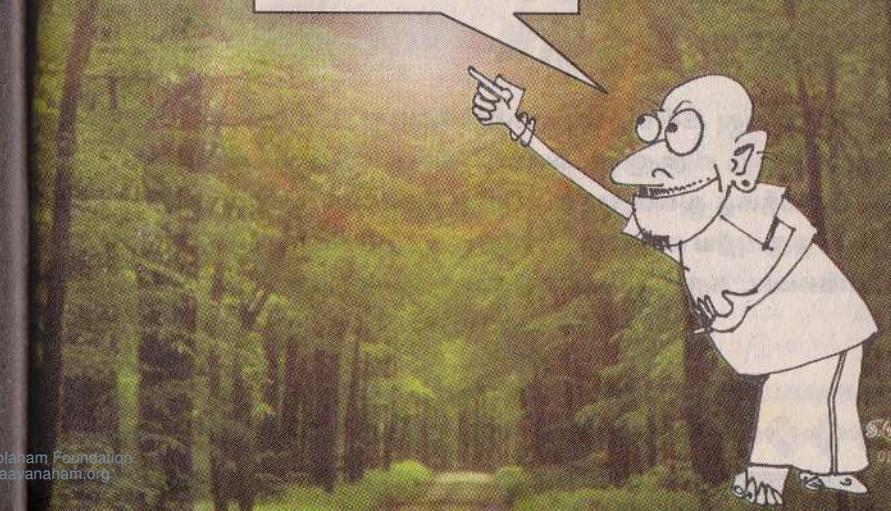
என்னடா வாழ்க்கை இது என்று சலித்துக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் வரலாம். அப்படிச் சலிப்பதற்கே வாய்ப்பில்லாமல் இளவயதில் இறந்தவர்களை அப்போதெல்லாம் நினை.

மற்றவர்கள் உன்மீது கொண்ட வெறுப்பு. அலட்சியம் சின்னத்தனங்கள் எல்லாவற்றாலும் நீ மிழந்து போகலாம். ஞாபகம் வைத்துக் கொள் அப்படி நீ ஆயிப் போனால். நீயும் அவர்களில் ஒருவனாகக் கூடும் அவதானம்.

வேறென்ன! கழித்ததைப் புரிந்து கொள். மற்றவர்களுக்கும் காயடு.

இப்படிக்கு,
கடவுள் அல்லது நீ அல்லது நான்

ஊன் விசயங்களையும்
உட்பிளிட்டீ
கூக்கிடிக்கவுடன் உடு...

கிளைந்து பக்கங்கள்...

சினிமா என்பது இன்றைய சமூகத்திலிருந்து கடைசியாகக் கிளர்த்தும் ஒரு விஞ்ஞான வடிவம். கண்கள் மற்றும் காதுகள் மூலம் தீயத்தை துளைத்து அணைத்து உணர்வுகளையும் தடிமூழ்பும் ஒரு புதிய சாதனம். மனித குலத்தின் உணர்வுகளை, என்னங்களை, கருத்துக்களை ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொள்ளும் ஒரு படிமம்.

இந்தச் சினிமா அதன் ரசிகர்களை ஒன்பான் சுவைக்குள்ளும் தள்ளி ஆர்ப்பரித்து நிற்கிறது. அதன் வீச்சு நான்கு திசைகளிலும் வீசி அணைத்துலக ரசிகர்களையும் ஆட்டிப்படைக்கிறது. கண்ணுக்கு காட்சி தந்துகொண்டிருக்கும் சினிமா நடச்சத்திரங்கள், மின்னும் நடச்சத்திரமாய் மனதில் இருப்பதும் காலப்போக்கில் மறந்து மறைந்து போவதும் உண்டு. அந்த நடச்சத்திரங்களின் திரைப்படம் மீள திரையிடப்பட்டாலோ அல்லது சின்னத்திரையில் காண்பிக்கப்பட்டாலோ மட்டுமே அவர்களின் நினைவுகள் மீண்டும் கிளர்ந்தெழும். மங்கம்மா சபதம், சந்திரலேகா, அழூர்வ சகோதரர்கள்

ரிஷ்யஸிங்கஹர மயக்கி நாட்டுக்கு அழைத்துப் போகும் மங்கையாக மாயா வேடத்தில் வசந்தராதேவி நடித்தார். இது 1941 லில் தீரூக்கு வந்தது. இதனைத் தொபார்ந்து 1942 லில் ரஞ்சன் நடித்து வெளிவந்த படம் 'பக்த நாரதர்'.

போன்ற திரைப்படங்களைப் பற்றிய செய்திகளையோ, அது பற்றிய குறிப்புக்களையோ பார்க்க நேர்ந்தால் நடிகர் ரஞ்சனின் நினைவு வரும். சினிமாவில் அந்நாட்களில் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய ஒரு நடிகர் ரஞ்சன் என்பது புரியவரும்.

கல்லூரி ஆண்டு விழா ஒன்றின் போது வெங்கட்ரமணி என்ற இளைஞர் ஒருவன் நடனம் ஆடினான். அந்த இளைஞரின் ஆட்டத்தைக் கண்டு களித்த வேப்பத்தார் கிட்டு

**மயில்வாகனம்
சர்வானந்தா**

அவனை சினிமாவில் சேர்த்து விட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார். ஜெமினி ஸ்ரூடி யோவில் பணியாற்றி வந்த கிட்டுவை அந்த நடனம் பெரிதும் கவர்ந்தது. நடனத்தில் இடம்பெற்ற நளினம், அபிநியம், அசைவுகளைக் கண்டு அவர் அதிசயித்துப் போனார். வெங்கட்ரமணி என்ற அந்த இளைஞர் வேறு யாருமல்ல மனம் விட்டகலாத நடச்சத்திரமாகப் பின்னாளில் திகழ்ந்த நடிகர்ரஞ்சன்.

ரஞ்சன் நடித்து வெளிவந்த முதல் படம் 'ரிஷ்யசிங்கர்'. உலக விவகாரம் தெரியாமல் காட்டில் வளருகின்ற ரிஷ்யசிங்கராக ரஞ்சன் நடித்தார். ரிஷ்யசிங்கரை மயக்கி நாட்டுக்கு அழைத்துப் போகும் மங்கையாக மாயா வேடத்தில் வசந்தராதேவி நடித்தார். இது 1941 லில் திரைக்கு வந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து 1942 லில் ரஞ்சன் நடித்து வெளிவந்த படம் 'பக்த நாரதர்'. திரையுலகில் இவருக்குப் பெயர்

பெற்றுக் கொடுத்து, சினிமாவில் காலான்ற வைத்த படம், 1943 இல் ஜெமினி தயாரிப்பில் வெளிவந்த 'மங்கம்மா சபதம்'. இதிலும் வசந்தரா தேவியே ஜோடியாக நடித்தார். ரஞ்சன் இத்திரைப்படத்தில் சுகுணன், ஜெயபாலன் என்று தந்தை

நடிப்பாலும் சர்க்கஸ் காட்சிகளாலும் ரசிகர்களை பெரிதும் ஈர்த்த படம் சந்திரலேகா. சாரங்கன் வேடத்தில் ரஞ்சன் மிகத் திறம்பட நடித்து மக்களின் மகோன்னத் ஆதரவைப் பெற்றார். சந்திரலேகா வகுவில் மக்த்தான வெற்றி பெற்றது. ஜெமினி - எஸ்.எஸ். வாசனின்

மகனாக இரு வேடத்தில் நடித்தார். இதுவே அவரின் முதல் வெற்றிப்படம். 1945இல் இவரின் அடுத்த படமான 'சாலிவாஹனன்' திரைக்கு வந்தது. இதில் இவருடன் கதாநாயகி வேடத்தில் நடித்தவர் T.R.ராஜகுமாரி.

ரஞ்சனின் சினிமா வாழ்வில் 'சந்திரலேகா' திரைப்படம் புதிய பிரகாசத்தை ஏற்படுத்தியது. எம்.கே.ராதா, ரஞ்சன், T.R.ராஜகுமாரி, N.S.கிருஸ்ணன், மற்றும் பலரின்

தயாரிப்பில் வெற்றி பெற்ற இப்படத்தை ஹிந்தியிலும் தயாரித்து இந்தியா முழுவதும் திரையிட்டார். எஸ்.எஸ். வாசனால் தயாரிக்கப்பட்ட ஹிந்தி அபூர்வ சகோதரர்கள் 'நிஷான்' படம். அகில இந்திய புகழை ரஞ்சனுக்கு அது மேலும் உயர்த்தியது. நல்லவனும், கெட்டவனுமாக, அபூர்வ சகோதரர்களாக தமிழில் எம்.கே. ராதா நடித்த வேடங்களை ரஞ்சன் ஹிந்தியில் நடித்தார். எஸ்.எஸ். வாசன் 'மங்கம்மா சபதம்' படத்தை 'மங்களா' என்ற பெயரில் ரஞ்சனை நடிக்க வைத்து ஹிந்தித் திரைக்கு கொண்டு வந்தார். ரஞ்சனின் வாள் வீச்கக் கண்டு ஹிந்தித் திரையுலகம் மிரண்டு போயிற்று. ரஞ்சன் ஸ்பெயின் சென்று 'Fencing' வகைக் கத்திச் சண்டைப் பயிற்சி பெற்றவர். ரஞ்சனின் வாள்வீச்க ஹிந்தித் திரை உலகில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தால் அங்கே பிரபலமாக இருந்த திலீப்குமார், அசோக்குமார், ராஜகபூர், பிரேமநாத் போன்றோர் கத்தியை சுழற்றி நடிக்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு உள்ளானார்கள். குல்பகாவலி, ஸ்வாஹி மெஹ்மான், ஷா இன்ஷா, ஸிந்துபாத் என்பன ரஞ்சன் நடித்த ஏனைய ஹிந்திப்படங்கள்.

ரஞ்சனை நினைத்ததும் நினைவில் வருவது அவரது வாள்வீச்கத்தான். சாலிவாஹனன், சந்திரலேகா, மருமகன், நீலமலைத் திருடன், ராஜா மலையசிம்மன் ஆகிய தமிழ்ப்

படங்களில் இவரது வாற்போர் திறமையைக் காணலாம். சந்திரலேகாவில் எம்.கே.ராதாவோடும், சாலிவாகனனில் எம்.ஐ.ஆரோடும், நீலமலைத் திருடனில் வீரப்பாவோடும் ராஜா மலைய சிம்மனில்

சிறீரா மோடும் மோதும் காட்சிகள் ரசிக நெஞ்சங்கள் என்றும் மறக்காதவை.

ரஞ்சன் வெறும் நடிகர் மட்டுமல்ல அவர் ஓர் பல்துறைக் கலைஞர். ரஞ்சன் ஒரு நல்ல நாட்டியக்காரர். ரஞ்சனின் மனைவியின் பெயர் கமலா. இவரும் ரஞ்சனுடன் இணைந்து மேடைகளில் ஆடியிருக்கிறார். சிறந்த நாட்டியக்காரரும் நடிகருமான ரஞ்சன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாட்டியத்திலும், பாரம்பரிய இசையிலும் பட்டம் பெற்றவர். கோட்டுவாத்தியம், வயலின், முதலிய பத்து இசைக்கருவிகளைவாசிக்கத் தெரிந்தவர். மேலைத்தேய இசையிலும் சிறந்த ஞானமுள்ளவர். இதமான குரல் வளம் மிக்க ரஞ்சன்தாம் நடித்த

பக்த நாரதர், ரிஷ்யசிங்கர் முதல் கொண்டு சாலிவாஹனன் வரைதன் குரலிலேயே அருமையாகப் பாடியவர். மங்கம்மா சபதத்தில் இவர் பாடிய 'வண்ணப் புறாவே நீ யார், உன்னை வளர்க்கும் அச் சீமாட்டி ஊரென்ன பேரென்' என்று புறாவை வைத்து மங்கம்மாவை நினைத்துப் பாடும் பாடலும், சாலிவாஹனனில் 'எவ்விதம் தவப் பயன் அடைந்தாள் என்னி ஏங்குவதே என்உள்ளம்' என்னும் பாடலும் ரஞ்சனின் இசைக் குரல் நயத்துக்கு எடுத்துக்காட்டு.

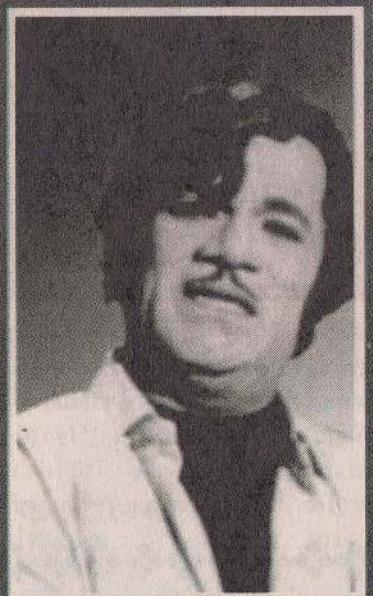
இவை தவிர ரஞ்சன் ஒரு பத்திரிகையாளருமாவார். 'நாட்டியம்' என்ற பெயரில் இவர் ஒரு பத்திரிகையை வெளியிட்டார். சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் மட்டுமல்ல 'மாப்பிள்ளை வேட்டை' என்ற நாடகத்தையும் எழுதியவர். பாடகர் பி.பி. சினிவாகஸ்டன் இணைந்து இவர் மேடையேற்றிய 'மாமியோ மாமி' என்ற இசை - நகைச்சுவை நாடகம் படுதோல்வி கண்டதையும் இங்கு நினைவு கொள்ள வேண்டும்.

சந்திரலோகா படம் நடிப்பதற்காக எஸ். எஸ். வாசனின் விருப்பத்தின் பெயரில் ஆறே மாதங்களில் குதிரைப் பயிற்சி பயின்ற ரஞ்சன் ஒரு நல்ல Jokey. வில்லித்தைக்காக டிப்ளோமா இன் ஆர்ச்செரி பட்டம் பெற்றவர். இந்திய மந்திரவாதிகள் சங்கத்தில் சேர்ந்து மாஜிக் வேலை

களிலும் ஈடுபட்டவர். அதுமட்டுமல்ல ஒவியம் தீட்டுவதிலும் ரஞ்சன் கைதேர்ந்தவர். மதராஸ் Flying club இல் அவர் உறுப்பினராக இருந்தார் என்பது மற்றுமொரு தகவல்.

ஜிகினா உடையோடு வாளேந்தி நடித்த ரஞ்சன் சமகால உடை அணிந்து நடித்த 'என் மகள்' திரைப்படம் 1954 இல் வெளிவந்தது. 1957 இல் சின்னப்பாதேவரின் தேவர் பிலிம்ஸ் தயாரித்த 'நீலமலைத்திருடன்' ரஞ்சனின் நடிப்பில் திரைக்கு வந்தது. குதிரையும், நாயும் கதாநாயகனோடு இணைந்து சாக்ஸங்கள் செய்தன. சாகல காட்சிகள் நிறைந்திருந்ததால் இத்திரைப்படம் ஓரளவு வெற்றி பெற்றது. இதன் பின்னர் மின்னல் வீரன், ராஜமலையசிம்மன். என்பன 1959 இல் வெளிவரில்லை.

கடைசி நாட்களில் இந்தியாவை விட்டு ஒதுங்கி அமெரிக்கா சென்று வாழ்ந்தவர். அமெரிக்காவில் நியூ-ஜெர்சி பல்கலைக்கழகத்தில் பகுதி நேரப் பேராசிரியராக பணியாற்றியவர். 40 படங்களில் நடித்த ரஞ்சன் நியூஜெர்சியில் தனது 60 ஆவது வயதில் 1983 இல் காலமானார்.

புமிபொன்று எம்மவரின் சர்வதேச வலையமைப்பு, ஜேர்மனியில் மாநாடு ஒன்றை நடத்தியது. இலங்கையின் சமகால நிலவரமாநாடு அது. அதில் கலந்து கொண்ட பயண நினைவுகளின் தொடரில் சந்திக்கிறோம்.

மியூனிக்கில் சந்திப்புக்கள் முடிந்து இனி பேர்வின் செல்ல வேண்டும். பேர்வினுக்கு பேரூந்தில்

போவதா அல்லது புகையிரத பயணமா என்று நான் யோசிக்க முதலே ரஞ்சித் இன்டர்நெட் டில் எதையோ தேடினார். ஏதோ டிக்காட் பதிவு செய்து வாங்குகிறாராக்கும் என்று நான் நினைத்தேன். ஆனால் சிறிது நேரத்திலேயே அவர், “பதினொன்றரை மணிக்கு ஒரு சார் பேர்வின் போகிறது, அடுத்தது ஒரு மணிக்கு.. அடுத்தது..” என்று அடுக்கிக்

கொண்டு போனார். அங்கு இப்படியான நீண்ட பயணங்களில் தங்கள் கார்களை எடுத்துக் கொண்டு போகிறவர்கள் தங்கள் பெற்றோல் செலவுகளை ஈடு செய்ய வேறு பயணிகளையும் கொண்டு போக விரும்புவார்கள். அப்படியான தேவையுள்ளவர்கள் விளம்பரம் செய்யும் பக்கத்தைத்தான் ரஞ்சித் தேடிக்கொண்டிருந்தார். “கார் பூலிங்” என்னும் இந்த முறையில் பயணம் செய்வதால் எல்லோருக்கும் நன்மை. கார் சாரதிக்கு கொடுக்க வேண்டிய கட்டணம், பஸ் ரெயினிலும் விட மலிவானதாக பயணிப்போர்க்கு இருக்கிறது. அதைத்தவிர சூழலைப் பாதுகாக்கும் சின்ன நடவடிக்கையாகவும் இது அமைகிறது. ஒரு மணிக்கு கிளம்புவது வசதி என்று கருதி,

சாந்தி சச்சிகுானந்தும்

ஜேர்மனியுங் நுழைவாங்டு ஒரு பயணி பாரிசை

அந்தக் காரை இன்டர்நெட் மூலமாகவே ஒழுங்கு செய்து கொண்டு கிளம்பினேன்.

பேர்லினில் நான் நண்பர் சீசிந்திராஜாவுடன் தங்கினேன். நண்பர் சீசி 85களில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஜேர்மனிக்குப் புலம் பெயர்ந்தவர். அவரது புலப்பெயர்வுக் கதையே ஆச்சரியத்தையும் மலைப்பையும் தருவது. கடுங்குளிர் நிலவும் சோவியத் நாடு வழியாக ஜேர்மனி வந்த அகதிகளில் அவரும் ஒருவர். சோவியத் வழியாக கிழக்கு ஜேர்மனி வந்த வரை அங்குள்ள அதிகாரிகள் மேற்கு ஜேர்மனிக்கு அகதிகளாகத் தள்ளினர். நாதியற்று தம்மை வந்தடைந்த இலங்கை அகதிகளைப் பரிவோடு பார்த்தவர்கள் அங்கிருந்த சாதாரண ஜேர்மனிக்கும் பத்தினர்தானாம். ஹிட்லரை இந்த இடத்தில் நாம் நன்றி சொல்ல வேண்டும். ஆச்சரியப்படாதிர்கள், இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தில் தாம்பட்டதுயர நினைவுகளின் ஆழ்மனப்பதிவின் ஒருவகை வெளிப்-

பாடுதான் இந்தத் தயாள்குணம். துன்பம் அனுபவங்களை கூடாதவினை என்றுதான் நாங்கள் பொதுவாகக் கருதுகின்றோம். ஆனால் அவை தான் மனிதர்களைப் பண்பட்ட ஜீவிகளாக ஆக்கும் அற்புதமான அனுபவங்கள் என்பதை உணருவதில்லை. 'கேட்டிலும் உண்டோர் உறுதி' என்று திருவள்ளுவன் சொன்னதற்கு ஆயிரம் அர்த்தங்கள் எனக்கு அங்கு தெரிந்தன.

நண்பன் சீசி தன் பெயருடன் Straube என்னும் ஜேர்மன் பெயரை இணைத்திருந்தார். அதைப் பற்றி நான் கேட்டபோது தனக்கு அபயம் தந்த வயோதிபத் தம்பதிகள் தன்னைத் தங்கள் பிள்ளையாக சீகரித்ததால்தான் தனக்கு இந்தப் பெயர் என்று கூறினார். முன்பின் அறியாத ஒரு ஆசிய அகதிக்கு அந்த ஜேர்மனித் தம்பதிகள் காட்டிய அன்பைப் பாருங்கள். இத்தகைய அன்பு ஆழ்ந்த துன்பத்தினாடாகத்தான் வரமுடியும். அசோகச் சக்கரம் ஆயிரம் அழிவுகளுக்குப் பிறகுதான் அன்பு

உலகப்போரின் பின்னர் பேர்லின் மதில் கட்டப்படும் காட்சி

வழி பேசும் தர்மச் சக்கரமாயிற்று என்ற நினைவுவந்தது.

பேர்லின் முக்காலும் ஒரு பழைய நகரமாகத்தான் காட்சியளித்தது. பதினெட்டு வருடங்களுக்கு முன்பு வரையிலும் கம்யூனிஸ்ட் நாடாக இருந்த அந்த நகரில் நவீன் கட்டிடங்கள் இப்பொழுதுதான் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. சீசியின் தொடர்மாடியும் கிட்டத்தட்ட 100 வருடப் பழைமை வாய்ந்த கட்டிடமாக இருந்தது. அதன் கீலங்கின்சுயரம் இருபது அடி இருக்கும். சீசிக்கு அது வசதியாய் போய்விட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இலக்கிய ஆர்வலரான அவர் கூரைவரையும் புத்தகங்களை அடுக்கி புத்தக மயமாகத் தன் வீட்டை மாற்றியிருந்தார். ஒவ்வொரு புதிய வெளியீடுகளும் சீசி வீட்டிற்கு வந்துவிடும் போவிருந்தது. எங்கள் ஊரில் நான் வாசித்திராத தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமான இலங்கையைப் பற்றிய பல ஆய்வுப் பதிப்புக்களை நான் அங்கு கண்டேன். ஒவ்வொரு வருடமும் புலம் பெயர்ந்த ஜேராப்பிய தமிழர்கள் ஏற்பாடு செய்யும் சந்திப்பிலிலும் சீசி முன்னணி பங்காளராக இருந்து வருகிறார் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

பேர்லின் நகரைச் சுற்றிப்பார்ப்பது என்பது ஏதோன்று வரலாற்றுப்பாட வகுப்பில் இருப்பது போன்ற பிரமையை எனக்குத் தந்தது. ஜேர்மனியின் தலைநகராக இருந்த காரணத்தினால் 20ஆம் நூற்றாண்டின்

பல முக்கிய நிகழ்வுகளின் மேடையாக இருந்த நகரம் பேர்லின். இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்பு ஜேர்மனியை வெற்றி கொண்ட நாடுகளான சோவியத்யூனியனும் மேற்கு ஜேராப்பிய நாடுகளும் அதனை கிழக்கு என்றும் மேற்கு என்றும் பிரித்தன. பேர்லின் நகருக்கூடாகத்தான் அந்தப் பாகப்பிரிவினை நடந்தது. ஒருபுறம் ஆறும் மறுபுறம் உயரமாய் எழுந்த சுவருமாக இந்தப் பழைமை வாய்ந்த நகரம் கப்பிட்டவில்லை மேற்கு நகராகவும் கம்யூனிஸ்ட் கிழக்கு நகராகவும் பிரிவுற்றது.

'பேர்லின் சுவர்' என்று நாங்கள் கேள்விப்பட்ட அந்த பெயர் போன சுவர் கிழக்கு பேர்லினுக்கும் மேற்கு பேர்லினுக்கும் இடையிலான நேரான சுவராகத்தான் இருக்கும் என நான் கற்பனை பண்ணியிருந்தேன். ஆனால் அதன் சுவடுகளை நேரில் பார்த்தபோது தலை சுற்றியது. பாம்பு போல ஒரு காரண காரியமும் இல்லாமல் அது அங்குமிங்குமாக வளைந்து சென்றிருந்தது. இன்றும் அது இருந்த இடங்களையெல்லாம் நிலத்தில் அடையாளப்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள். இந்தச் சுவரினால் ஜேர்மனியப் பாராளு

மன்றம், மற்றும் பேர்லின் நகரத்தின் தலைவாயில் எல்லாமே கிழக்கு ஜேர்மனிக்குச் சென்று விட்டன. இதனால் மேற்கு ஜேர்மனிதற்காலிகமாக பொன் நகரைத்தான் தனது தலைநகரமாகக் கொண்டு இயங்கி வந்திருந்தது இன்னொரு விடயம். இந்த இடமெல்லாம் ஆர்வம் தீருமட்டும் நடந்து திரிந்தேன் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

கிழக்கு பேர்லின் வாயிலில் ரஷ்யத் தொப்பி போட்டுக் கொண்டு சிவப்புக் காவலர்கள் நின்றது போல பாவனை செய்து கொண்டு இன்றும் நிற்கிறார்கள். எல்லாம் கூரில்டுக்காக்கத்தான். பலர் அந்தக் காவலர்களுக்குப் பக்கத்தில் நின்று படம் எடுப்பதைப் பார்த்தேன்.

ஆற்றைக் கடந்து நீந்தியும், நிலத்தின் அடியில் சரங்கங்கள் கிண்டியும்

கிறது. நாம் உணர்வு பூர்வமாக இவற்றை அறிந்து கொள்ளும் போதெல்லாம், எங்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிமிடமும் எங்களுக்குள் இருக்கும் இந்த சக்தியை வெளிப்படுத்த முடியும் என்றுதான் நான் நினைக்கின்றேன். மறுபறத்தே மனிதர்களெல்லோரும் நேசிக்கும் இந்த சுதந்திரத்தைப் பறிப்பவர்களும் மனிதர்களாவே இருப்பது இன்றுவரை புரியாத புதிராகவே தெரிகிறது.

கம்பீரமாக நின்ற ஜேர்மன் பாரானுமன்றக் கட்டிடத்தையும் விட, அதற்கு முன்னால் இருந்த மைதானம்தான் என்னைச் சிலிர்க்க வைத்தது. எத்தனை வரலாற்று முக்கியமான நிகழ்வுகள் இங்கு நடந்திருக்கின்றன. ஹிட்லர் கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தப் புத்தகங்களை ஏறித்த இடம் இதுவே. கம்யூனிஸ்த் தலைகாள்ளாரர்கள் இத்து

டன், அந்நாட்டு இளைஞர்களைப் பல வருடங்களுக்கூடாக ஜனநாயக முறைமைகளில் பயிற்றுவித்தனர். இன்று ஒரு சமஸ்தி அரசாகவும், பலம் வாய்ந்த உள்ளராட்சி மன்றங்களைக் கொண்ட நாடாகவும் ஜேர்மனி திகழ்வதற்கு இந்தத் தயாரிப்பு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். ஜனநாயக பண்பாடு திடீரென்ற தோன்றுவதில்லை. அது கற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது. பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளும் தங்களுடைய ஜனநாயகப் பாரம்பரியங்களை பல நூறு வருடங்களுக்கூடாகத்தானே கற்றுக் கொண்டன. கிட்டத்தட்ட 21ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்படும் ஒரு நகரமாக பேர்வின் இருப்பதில் சில அனுகலங்களும் இருந்தன. செம்மையாகத் திட்டமிட்டு அதி நவீன நகரமாக அதை அவர்கள் நிர்மாணித்துக் கொண்டிருந்தனர். அதன் பிரதான பாதாள ரயில் ஸ்டேஷனைப் பார்க்க வேண்டுமே. அந்த ஸ்டேஷனில் ஏழு தட்டுக்கள் இருந்தன. ஏழு தட்டுக்களிலும் ட்ரெயின்கள் ஒடிக்கொண்டிருந்தன. அந்த ஏழு தட்டுக்களும் ஒரேயடியாக தெரியும் வண்ணம் பிரமாண்டமான கோளத்துக்குள் அதனை அமைத்திருந்தார்கள். ஒரு இடத்திலிருந்து பார்த்தால் எல்லா ட்ரெக்குகளும் கடைகளும் சிற்றுண்டிச் சாலைகளும் தெரியும். சுற்றிப் பார்த்து எனக்குக் கழுத்து சுருக்கிக் கொண்டது.

பேர்வினுக்கு நான் வந்த முக்கிய காரணம் இலங்கைப் பிரச்சனை பற்றிய கூட்டமொன்றில் கலந்து கொள்ளுவதற்காகும். இந்தக் கூட்டத்திலும் ஏராளமான இலங்கையர்கள். தமிழரும் சிங்களவருமாகக் கலந்து கொண்டனர். ஆனால் மியூனிக் கூட்டம் போன்று இங்கு குழப்பங்கள் எழவில்லை. எல்லோரும் ஆணித்தரமாகக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தாலும், புலிகளுக்கு ஆதரவாகவும் எதிராகவும் இரு சாராருக்கு மத்தியிலும் கருத்துக்கள் நிலவியதால் ஆளுக்கு ஆள் ஆதரவு தெரிவித்ததும் எதிர்த்துக்கடைத்துமாகக் கூட்டத்தை முடித்து விட்டனர். அதில் கலந்து கொண்ட எங்களுக்கு நிம்மதிப் பெருமூச்சே மேலிட்டது. இலங்கைப் பிரச்சனை பற்றி அக்கறையிலுள்ள நம்மவர்கள் எவ்வளவு உணர்ச்சி வசப்படுகிறார்கள் என்பதை நேரில் பார்த்தால் நம்ப முடியும். நெருப்புக் குச்சியைப் போட்டாலே நெருப்புக் பற்றிக் கொள்ளும் அளவுக்கு சூடுபறக்கும் எவ்வளவுதான் பேசினாலும் தீர்க்க முடியாத பிரச்சனையாக இருக்கின்றதே என்கின்ற பாரம் நெருசை அழுத்த, இலங்கை வந்து சேர்ந்தேன்.

பேரரவைச்சுப் படமெடுத்தா
பெட்டி நிறையுமென்டு
ஊரு விடடு ஊருபோனார் - உள்ள
நோவோட மீண்டு வந்தார்.

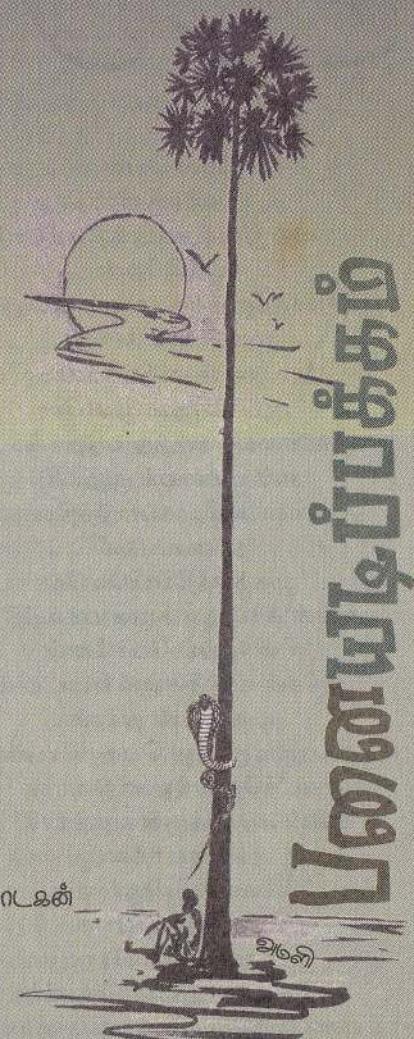
நல்லாரு வீதியிலும்
மாமாங்கு மண்ணீலையும்
வல்வைர்கள் பிழக்கங்கடை
தானும் பிழப்பொன்டு
மன்றுக்கு நீக்கிறார் மனுசன் - பாவும்
அலையப் போறார் அலசரில்..

எடுக்கிறதென்டா எடுங்கோபடம்
எப்பனைண்டாலும் மனம்வைச்சு
நகரக் கடைத்தெருவும்
நாம் பாசு நூலகமும்
நாசமறுப்பார் கொள்ளிவைக்க
நாசமான சங்கதியை.

எண்பத்திமுண்டிலு
ஏறிந்ணட மூதேசியை
இண்டைக்கு வரைக்கும்
இறங்காத வேதாளத்தை,
வெலிக்கடை பிந்தனுவைவ
வெட்டுப்போட துண்டுகளை
வெள்ளைவான் அள்ளுவதை
வெள்ளப்புவ சொல்லுவதை
செம்மணிப் புதைப்புக்களை
கண்மணி அறுபுக்களை
உண்மைகளைப் படமெடுத்தா - நன்பா
உம்மோடு நாசிருப்பம்.

- பக்னயிடப்பிடகை்

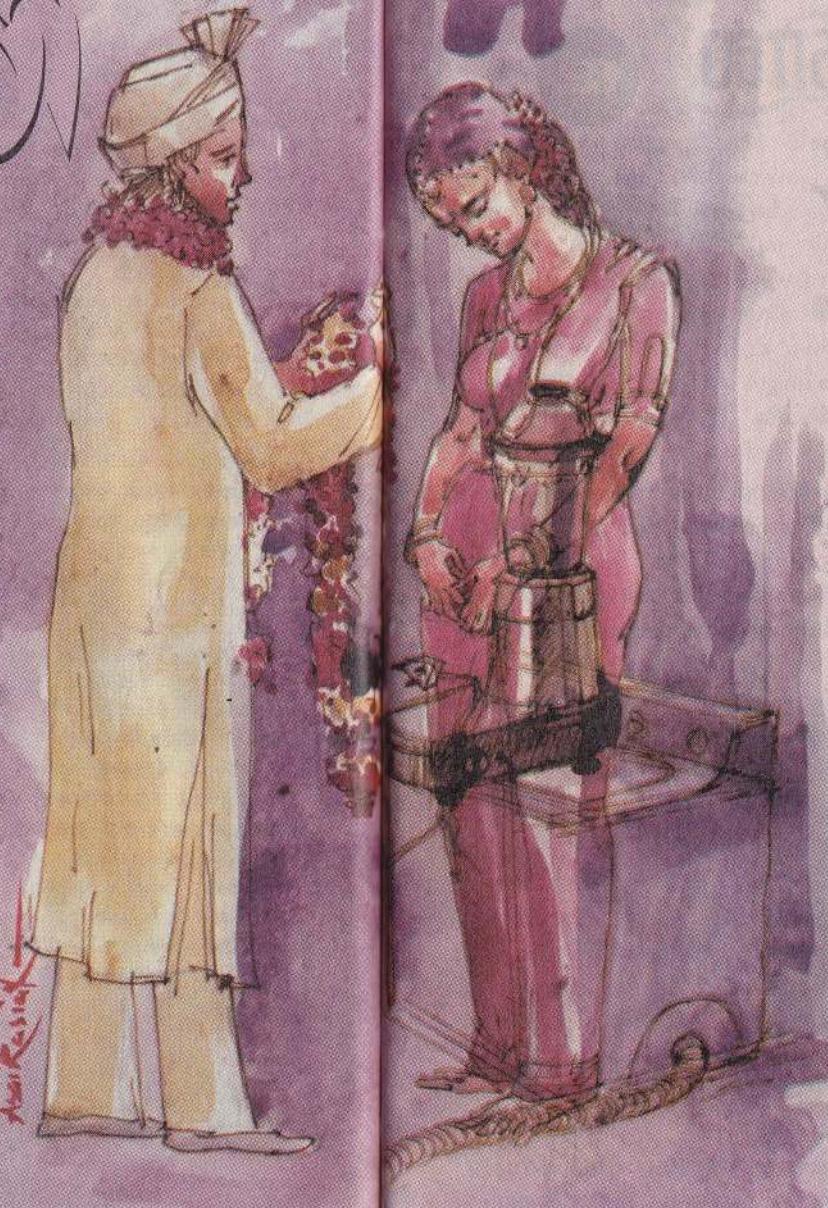
கேட்க வேண்டும்

உழைப்புப்பக்கம்

உடற்பு

மாலை வேளை
பனிக்குளிர்
காதை மூடிக் கட்டிக் கொண்டு
நடக்கிறேன்
எதிர்பக்கத்து நடைபாதையிலிருந்து
அவன் கூவினான்.
“Are you from Sri Lanka?”
“ஆம்” எனும் முன்னே
வீதியைக் கடந்து வந்தான்.
என் கையைக் குலுக்கி
தன்னை அறிமுகப்படுத்தினான்
“நான் உபாவி”
முதற் சந்திப்பிலேயே
அவன் காட்டிய சுமுக பாவத்தில்
சிலிர்த்துப் போனேன்
உங்கள் விடுதிகளுக்கிடையில்
ஒரு மைல் தூரம்
உபாவிக்கு அது பொருட்டல்ல
நடந்தே வந்து விடுவான்
என் அறைக்குள் புகுந்தால்
ஒரே சுயாதீனம்!
மேசையிலிருக்கும்
பிஸ்கற்றையோ
அப்பிளையோ
எடுத்துக் கடித்துக் கொண்டு
“நீ எனக்கு ரீதரப் போவதில்லையா?”
என அட்டகாசமாகக் கேட்க
உபாவி ஒருவனால் மட்டுமே முடியும்

பல நாட்டு மாணவர்களும்
தங்கியிருக்கும் அவ்விடுதிக்கு
உபாவி வருவது
ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக
மாறிக் கொண்டிருந்தது
உபாவிக்கு
எல்லோரும் நண்பர்களாயினர்.
எங்கள் கற்றை முடிந்து
தாயகம் திரும்பும் நாள்
நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது
அன்று உபாவி வந்த போது விடுதியிலிருந்த
மூன்று பெண்கள்

அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்
மூவரும் பெண்ணியவாதிகள்
“உபாவி ஊருக்குப் போறீங்களாமே?”
“ஓவ் ஓவ்”

“மனைவிக்கு என்ன வாங்கிப் போவீர்கள்?”

“ஒரு க்கறைந்டர் வாங்குங்கள்”
“ஒரு ஹாவர் வாங்குங்கள்”
“வாழிங் மெழின் வாங்குங்கள்”

அர்த்தமுள்ள சிரிப்போடு

மூவரையும் நோக்கிய

உபாவி சொன்னான்:

“எங்கள் நாட்டில்

ஒரு பெண்ணை

கல்யாணம் செய்யும் போது

நாங்கள்

ஒரு க்கறைந்டரை

மணந்து கொள்கிறோம்

ஒரு ஹாவரை மணந்து கொள்கிறோம்

ஒரு வாழிங் மெழினை

மணந்து கொள்கிறோம்”

வாயடைத்துப் போனார்கள்

விடுதலை விரும்பிகள்!

நிமினவுகர்

“வாத்தியார் வீட்டில்” எழுதிக் கொண்டிருந்த கால கட்டத்தில் நான் நகைச்சவை நாடகங்கள் மட்டுமே எழுதுபவன் என்ற அபிப்பிராயத்தை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆனாலும் அப்படி உணர்ச்சி பூர்வமான நாடகம் ஒன்றை எழுதும் வாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டுமோ..

ஒரு நாள் காலை அந்த அதிஷ்டம் முற்றத்தில் வந்து இறங்கியது. அதிஷ்டம் வழக்கமாக கூரையைப் பியத்துக் கொண்டு வரும் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் வெள்வத்தையில் அந்நாடகில் நான் குடியிருந்த விடுதியின் கூரை பலமானதாக இருக்கப்போக, இவ்வாறு முற்றத்தில் வந்து இறங்கியிருக்கலாம். பிரபல நடிகரும், நாடக எழுத்தாளரும், விளம்பர நிறுவனம்

ஒன்றை நடத்தி வந்தவருமான நண்பர் எஸ்.ராமதாஸ் தான் அப்படி வந்து முற்றத்தில் இறங்கியவர். கூடவே நண்பர் ரி.ராஜகோபாலும் வந்தார். எடுத்த எடுப்பிலேயே நண்பர் ராமதாஸ் சொன்னதுதான் எனக்கு ஆச்சியமாக இருந்தது.

“பாலா என்காக ஒரு வாணாலி தொடர் நாடகம் ஒன்று நீ எழுத முடியுமா?”

அதுவரை ஏராளமான வாணாலித் தொடர் நாடகங்களை தானே எழுதித் தயாரித்த ராமதாஸ், என்னை எழுதச் சொல்லிக் கேட்டது சந்தோசமாகத் தான் இருந்தது. இருந்தாலும், “எனக்கு உருக்கமான தொடர் நாடகங்கள் எழுதிப் பழக்கம் இல்லையே” என்று சொல்லி வைத்தேன்.

“உன்னால் முடியும்.. எழுது” என்று கட்டளையிடாத குறையாக,

வலியுறுத்தினார், நண்பர் ராஜகோபால்.

தொடர் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று பேசிக் கொண்டோம். யாழ்ப்பாணக் கிராமப் பின்னணியில், ஒரு நடுத்தரக் குடும்பத்தின் இளையமகளான சிறுமி சொல்வதாக கதை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று ராமதாஸ் கேட்டுக்கொண்டார். அந்தப் பாத்திரத்தில் நடிப்பதற்கு ஒரு சிறுமியைத் தான் தேர்ந்தெடுத்து விட்டேன் என்றும் சொன்னார். அந்தச் சிறுமி, கலைஞர் அருணா செல்லத்துறையின் மகளான சாந்தினி செல்லத்துறை.

ரி. ராஜகோபால், எஸ்.ராமதாஸ், எஸ்.செல்வசேகரன், கே.எஸ்.

பாலச்சந்திரன், அருணா செல்லத்துறை, கமலினி செல்வராஜன், ஏ.எம்.சி.ஜெயஜோதி, எஸ்.ராமச்சந்திரன், சாந்தினி செல்லத்துறை, மயில்வாகனம் சர்வானந்தா, ஞெய்ரஹீம் ஷயீட், யாழினி செல்வராஜன், சசிகலா சர்மா, கே.லோகேந்திரன், ஜே.நேசன், வி. திவ்வியராஜன், பி.புஷ்பநாயகம், மணிமேகலை இராமநாதன், எஸ்.ஐ.பிரகாஷ் அகியோர் நடிக்க, மண்ணின் மணம் கமழும் இந்தத் தொடர் நாடகமான “கிராமத்துக்கனவுகள்” ஒலிப்பதிவாகியது. இந்த நாடகத்திற்கான பின்னணி இசையை மோகன் - ரங்கன் இசைக்குழுவினர் வழங்க, நண்பர் பி.எச் அப்தல் ஹமீட் இயக்கத்தைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

இந்த நாடகத் தொடர் இலங்கை வாணாலி நாடக வரலாற்றில் பல ‘முதல்’ களைச் சம்பாதித்துக் கொண்டது. இலங்கையில் ஒரு வாணாலி நாடகத்திற்கு பெரிய அளவில் ‘ஆரம்பவிழா’ நடைபெற்றது இதற்காகத்தான் இருக்கவேண்டும். முதல் இரண்டு அங்கங்கள் ஒலிப்பதிவாகிய ன்று மாலையே, கொழும்பு “தாப்ரபேன் ஹோட்டலில்” பல கலையுலகப் பிரமுகர்கள் சங்கமிக்க,

கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன்

ஆரம்பவிழாவை நண்பர் எஸ். ராமதாஸ் ஒழுங்கு செய்திருந்தார். இந்த விழாவில் எனக்கு நிகழ்ந்த ஒரு கவையான அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன்.

எனது முதலாவது நகைச்சவையல்லாத வாணைலித் தொடர் நாடகம் ஒன்று ஒலிபரப்பாகப் போகிறது என்பது மகிழ்ச்சியாயிருந்தது. அதற்காக ஒரு அறிமுக விழா நடக்கப் போகிறது என்பதும், அந்த விழாவில் பல பிரபலங்கள் - சில்லையூர் செல்வராஜன், நடிகர் வி.பி.கணேசன், பத்திரிகையாளர்கள் சிவகுருநாதன், சிவநேசச் செல்வன் எனப்பலர் - கலந்து கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதும் எனக்கு மிகுந்த சந்தோசத்தைத் தந்தது. அந்த விழா நிகழ்வுகளை புகைப்படங்களாக பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலில், விழா நடக்கும் அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று கடைசிநேரத்தில், ஒரு பிலிம் ரோல் வாங்கிக்கொள்ள தெகிவளைப் பகுதியின் பல கடை வாசல்களில் ஏறி இறங்கினேன். கடைசியாக அரைக்கதவு திறந்திருக்கும் ஒரு கடையில் வாங்கிக் கொண்டேன். ஞாயிறுகளில் கடைகள் பூட்டப்பட்டிருந்தால்தான் இந்தக் தேடல். மற்றப்படி பிலிமுக்கும், 'பிலிம் காட்டுபவர்களுக்கும்' தட்டுப்பாடு எதுவும் அக்காலத்தில் இல்லை.

கிடைத்த பிலிம் ரோலுடன் அவசர அவசரமாக கொழும்பு கோட-

டைப் பகுதியில் உள்ள “தப்றபேன் ஹோட்டலுக்கு” விரைந்தேன். அங்கு ஒரு நண்பரிடம் எனது கமராவையும் புதிய பிலிம் ரோலையும் கொடுத்துப் படங்கள் எடுக்கச் சொல்லி விட்டு அமர்ந்து கொண்டேன்.

விழா ஆரம்பமாகியது. கமராவில் இருந்த பிலிமில், இரண்டொரு படங்கள் எடுத்த பின்னர், நண்பர் புது ரோலைப் போடவுமில்லை, படங்கள் எடுக்கவுமில்லை. எனக்கு ஆத்திரம், ஆத்திரமாக வந்தது. மெதுவாக அவரை அழைத்து, என்னவென்று கேட்டேன். அவர்கையை விரித்துக் காட்டினார். “கறுப்பும், வெள்ளையுமாக சிறிய குறுணி’க் கற்கள்”. ரகசியமாக

காதுக்குள் சொன்னார். “நீங்கள் தந்த புது பிலிம் ரோல் பெட்டிக்குள் பிலிம் இருக்கவில்லை. இவை தான் பேப்பரில் சுற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தன” என்று காட்டினார்.

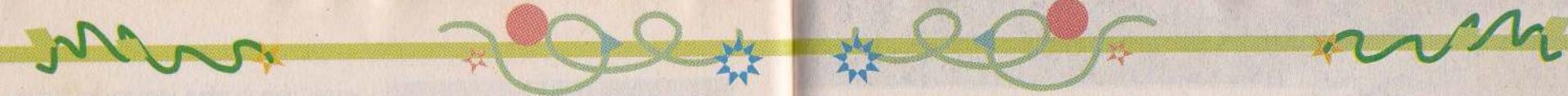
அதற்குப் பிறகு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வெறிச்சோடியிருக்கும் கொழும்பு கோட்டைப் பகுதியில் எங்கே போய் வாங்குவது? ஒருவன் எனக்கு பிலிம் காட்டிய கவலையுடன், விழா நடந்து முடிந்தது. ஒரு மங்கலான படத்தைத் தவிர அந்த விழா பற்றிய எந்தப் பதிவும்-இல்லாமல் போனது, எனக்குக் கவலைதான். இப்பொழுதெல்லாம்

எங்கள் படைப்புகளுக்கே இந்தக் கதிதான் என்று அறிய நேரிடும் போது அது இன்று வெகு சாதாரணமாகப்படுகிறது.

அடுத்த நாள் மாலை வேளையில் இருந்து நேராக அந்தக் கடைக்குப் போனேன். எனக்கு பிலிம் ரோல் விற்றவர், கடை முதலாளி. நான் நடந்ததைச் சொன்னதும், அட்டகாசமாகச் சிரித்தார். “எங்கள் கடையில்.. இப்படி நடக்கிறதாவது” என்ற தோரணையில். நான் விடவில்லை.

நீண்ட நேர வாக்குவாதத்தின் பிறகு, எனக்கு கண்ணகியின் காற-

சிலம்பு பற்றி பாண்டியன் சபையில் நடந்த வாதமும், தீர்ப்பும் எப்படியோ ஞாபகத்திற்கு வந்தது. (நம்பினால் நம்புங்கள்.. இல்லாவிட்டாலும் நம்பித்தானாக வேண்டும்)

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி தன் கணவன் கள்ளன் அல்ல என்பதை நிருபிக்க, தன் காற் சிலம்பு இருத்தினமணிகள் பொதிந்ததென்று மன்னன் முன் உடைத்துக்காட்டி நிருபிக்கிறாள்.

கடைக்காரருக்குச் சொன்னேன். “உங்கள் கடையில் இருக்கும் இன்னும் ஒன்று, இரண்டு பிலிம்றோ கூட்டுக் கொண்டு, பணத்துடன் இவசமாக பிலிம்றோல் ஒன்றும் தந்து அனுப்பி வைத்தார். அந்தப் “பளார்” பல நாட்களாக என்காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. அன்று அப்படி நான் நியாயம் கேட்க முடிந்து.

வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கடைக்காரர் எனக்கு முன்னால் முதலாவது பிலிம்றோல் பெட்டியை உடைத்தார். என்னிடமிருந்த அதே குறுணிக் கற்கள். அவை அழகாகப் பேப்பரில் சுற்றப்பட்டு இருந்தன. அடுத்த பிலிம்றோல் பெட்டிக்குள்ளும் அதே கற்கள்தான். தன்னுடைய சிப்பந்தியை அழைத்தார். “பளார்” என்று அவன் கண்ணத்தில் அறை விழுந்தது. அவன் நடந்ததை ஒப்புக் கொண்டான்.

முதலாளி என்னிடம் மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டு, பணத்துடன் இவசமாக பிலிம்றோல் ஒன்றும் தந்து அனுப்பி வைத்தார். அந்தப் “பளார்” பல நாட்களாக என்காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. அன்று அப்படி நான் நியாயம் கேட்க முடிந்து.

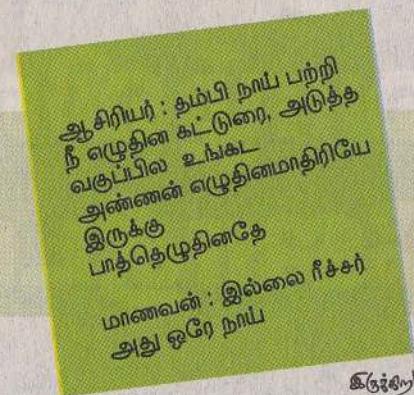
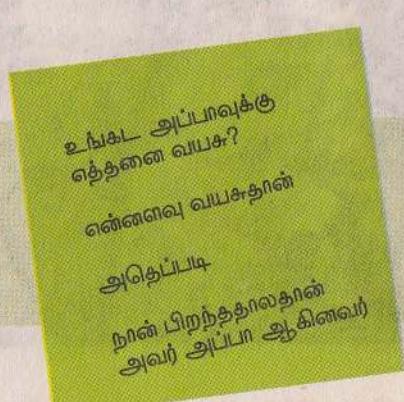
“இதற்கும் உங்கள் வாணைகிக் கால நினைவுகளுக்கும் என்ன சம-

பந்தம்.. இதை “பிலிம் பெட்டிக்குள் கிடந்த கற்கள்” என்று தனிக்கட்டுரையாக போட்டுக் கொள்கிறேனே” என்று ‘இருக்கிறம்’ ஆசிரியர் கேட்கலாம். ஆனால் ‘கிராமத்துக்களவுகள்’ நாடகத்தை நினைத்தால் இந்த நினைவும் கூடவே வருகிறதே, என்ன செய்வது)

இப்படிச் சுவையான அனுபவங்களுடன் ஆரம்பித்த “கிராமத்துக்களவுகள்” டிசம்பர் நான்காம் திகதி, 1988 இலிருந்து மே இருபத்தெட்டு 1989 வரையிலான காலப்பகுதியில் 26 அங்கங்களாக ஒலிபரப்பாகின. இதற்கான கதைக்களமாக எனது சொந்தக் கிராமமான கரவெட்டியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டேன். நான் நடந்து திரிந்த ஒழுங்கைகள், எங்கள் கோயில்கள், என்னக்கு தெரிந்த சில மனிதர்கள் கூட இதில் இடம் பெற்றது, எனக்கு சந்தோசம் தான். சிரிக்க, சிரிக்க

நாடகங்கள் எழுதிய நான், கேட்பவரை கண்ணீர் விடவைக்கவேண்டுமென்று கங்கணங்கட்டிக் கொண்டு எழுதினேன். கேட்பவர்கள் அழுவதற்கு முதலில் நான் எழுதிக்கொண்டே அழுதேன். அல்லது அழுத கொண்டே எழுதினேன். நான் தங்கியிருந்த விடுதியின் ஹோலுக்குள் இருந்த ஒரேயொரு மேசையில் வைத்து எழுதும்போது, இப்படி நான் அடிக்கடி கண்ணீர் சிந்துவதைக் கண்ட அங்கு தங்கியிருந்த கிறிஸ்தவப் பெரியார் ஒருவர், பேப்பர் வாசிப்பவதாகப் பாவனை செய்து கொண்டே, அடிக்கடி கடைக்கண்ணால் என்னைப் பார்த்துக் கொள்வார். நான் சோகநாடகம் எழுதுகிறேன் என்று, அவருக்கு எங்கே தெரியப்போகிறது. “பாவம். ஏதோ காதல் தோல்வி போலிருக்கிறது” என்று நினைத்திருப்பார்.

காத்திருங்கள்..

பிரபலங்களின் வாழ்வில் ஜோதிடம்

அறிய முடியாததன் மீது மனிதர் கொள்ளும் கவலை. அவர்கள் அறிந்தவற்றின்மீது கொள்வதை விட மிக அதிகமானது என்பது ஒரு மனித விதி. ஆண்டவன், விதி, ஆன்மீகம், சோதிடம் எல்லாமே எம்மீது அதீத தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

நால் தான் ஆன்மீகம், ஜோதிடம் என்று நம்பி நாட்களை வீணாக்கி வருகிறோம். வெள்ளைக்காரர்களைப் பாருங்கள். ஐப்பானியர்களைப் பாருங்கள். சீனர்களைப் பாருங்கள். அவர்கள் எல்லாம் இதை நம்பிக் கொண்டா இருக்கிறார்கள்? என்று எம்மில் ஒரு சிலர் பேசுவதைக் காணலாம்.

இது, இப்படிச் சொல்பவர்களின் அறிவு விஸ்தாரத்தையல்ல, அவர்களின் குறுகிய வட்டத்தையே காட்டுகிறது. நாம் முட்டாள்கள், செல்வமும் செல்வாக்கும் மிக்கவர்கள் புத்திசாலிகள் என்று எம்மில் பலர் நம்புகிறார்கள். உண்மையில் எம்மை விட அயல் தேசத்தினருக்குத்தான் மூடநம்பிக்கை என்று நாம்

சொல்லிக் கொள்ளும், ஜோதிடம் மீதான நம்பிக்கை அதிகம். நம்பிக்கை அதிகமாயிருந்தாலும் அந்த நம்பிக்கையிலும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கவே செய்கிறது.

அவர்கள் உழைப்பிற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்கள். அதே நேரத்தில் தாங்கள் ஜாதகத்தில் தெரிந்து கொண்டதை அடிப்படையாக வைத்து சரியா, தப்பா என்று கவலைப்படாமல், இலக்கை மட்டுமே குறியாகக் கொண்டு வாழ்க்கையில் முன்னேறி சாதனை படைத்தவர்கள்.

சக்கரவர்த்தி ஜாலியஸ் சீசரை உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். அவருடைய ஆஸ்தான ஜோதிடர்

ஸ்புரினா. இவரின் ஆலோசனைப்படி தான் ஜாலியஸ் சீசர் மிகப் பெரும் வெற்றிகளைப் பெற்றார். ஒரு நாள் ஜாலியஸ் சீசரைப் பார்த்து “இன்று உங்களுக்கு கடுமையான நாள். உங்களுக்கு மிகப் பெரிய துரத்திஷ்டம் காத்திருக்கிறது. வெளியில் எங்கும் செல்ல வேண்டாம்” என்று ஸ்புரினா எச்சரிக்கை செய்திருந்தார். அதுவரை ஸ்புரினாவின் வார்த்தைகளை மீறாத சீசர், அன்று அவரின் சொல்லை அலட்சியம் செய்து விட்டு வெளியே போனார். ‘வந்தேன், கண்டேன், வென்றேன்’ என்று சொன்ன சீசர் அதே நாளில் அவரின் நண்பர்களால் கத்தியால் குத்தப்பட்டு உயிரைவிட்டார்.

உலகின் பல பகுதிகளை வென்று வரலாறு படைத்தவர் அலெக்ஸாண்டர். அதனாலேயே அவர் மகா அலெக்ஸாண்டர் எனப் போற்றப்பட்டார். அவர் பல ஜோதிடர்களை தன் பக்கத்திலேயே வைத்திருந்தார்.

அவர் பாபிலோன் நகரிலிருந்து திரும்பி வந்திருந்த சமயம் அவரைப் பார்த்த ஜோதிடர்கள் “நீங்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டிய காலகட்டம் இது, விசுத்தால் உங்களுக்கு மரணம் ஏற்படப் போகிறது” என்று கூறினார்கள். ஆனால் ஜோதிடர்களின் எச்சரிக்கையை மீறி நடக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அலெக்ஸாண்டருக்கு ஏற்பட்டது. அவர் வாழ்க்கையிலும் ஜோதிடக் கூற்று உண்மையாகி இளமையிலேயே இருந்து போனார்.

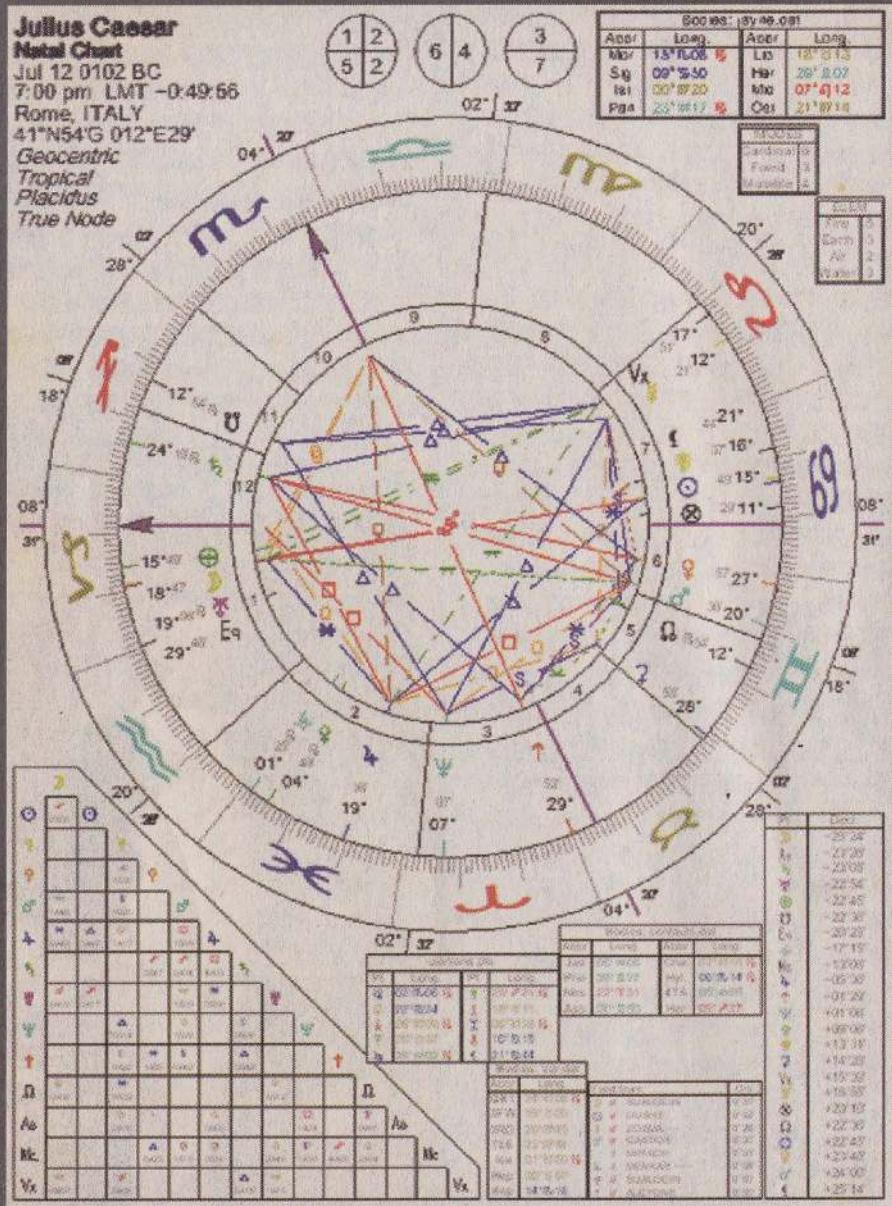
மாவீரன் நெப்போலியனுக்கும் ஜோதிட நம்பிக்கை மிக அதிகம். மிலிலெனார் மாண்ட் என்ற குறி சொல்லும் பெண் அவருக்கு எப்போதும் ஆலோசனை வழங்கி வருவாள்.

நெப்போலியன் வெற்றிமேல் வெற்றி பெற்றுக் கொண்டு வந்த நேரம். ரஷ்யாவையும் வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்ற பேராசை அவனுக்கு ஏற்பட்டது. மொஸ்கோ மீது படையெடுக்க வேண்டாம் என மாண்ட் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் நெப்போலியன் கேட்கவில்லை. விளைவு மிகப் பெரிய தோல்வியைத்தழுவினான்.

அமெரிக்காவின் முதல் அதிபர் ஜோர்ஜ் வாஷிங்டன். அவர் மிகச் சிறந்த ஜோதிடர் என்பது பலருக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. ஆனால் அதுதான் உண்மை.

முன்னாள் அமெரிக்க அதிபர் தியோடர் ரூஸ்வெல்ட்டும் ஜோதிடத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவர். ஒரு சதுரங்கப் பலகையில் தன் ஜாதகத்தை வரைந்து வைத்திருந்தார். அவவுப்போது பலன்களை ஆய்வு செய்த பின்பே எந்தக் காரியத்தையும் செய்வார்.

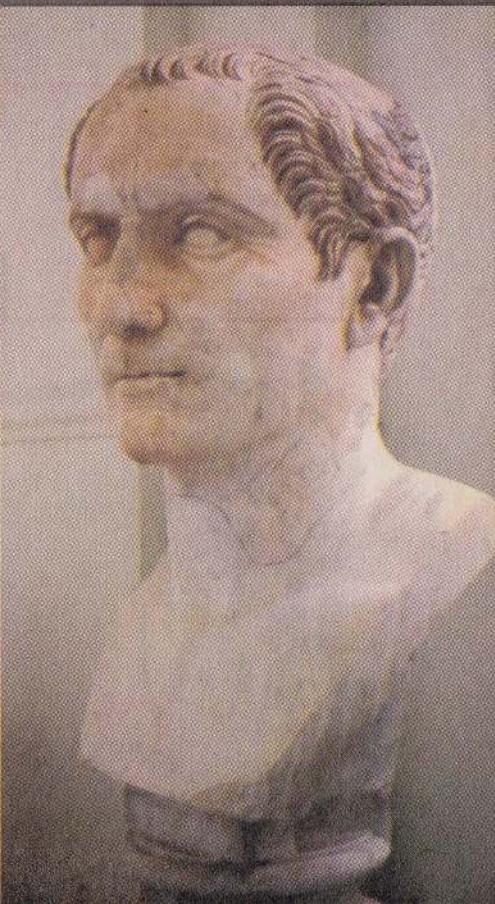
அமெரிக்க விஞ்ஞானி பெஞ்சுமின் பிராங்வின் சிறந்த ராஜதந்திரவாதி, தத்துவஞானி. அதோடு மிகுந்த ஜோதிட ஆற்றலையும் பெற்றவர். அவர் தமது நண்பவின் மரண காலகட்டத்தை முன்கூட்டியே கணித்துச் சொன்னார். அவரின் வாக்குத் தப்பாமல் அவர்கணித்த காலகட்டத்திலேயே அந்த நண்பரும் மரணத்தைத்தழுவினார்.

அமெரிக்க நாட்டின் கொடியையும் கோட் ஒப் ஆர்மஸ் சின்னத்தையும் ஜோதிட ரீதியாக ஆராய்ந்து நாள், நடச்திரம் பார்த்த பின்னரே தயாரித்தனர்.

சமீபத்தில் (1948) உருவான குட்டி நாடு இஸ்ரேல். இந்த சுண்டைக்காய் அளவுள்ள நாடு உலக வல்லரக்களே மூக்கின் மேல் விரலை வைத்து வியக்கும் வண்ணம் உயர்ந்துள்ளது.

வீரத்திலும் விவேகத்திலும் முதல் இடத்தில் இஸ்ரேலியர்கள் இருக்கிறார்கள் என வரலாற்று ஆயவாளர்கள் கறுகிறார்கள். இந்த இஸ்ரேல் நாட்டில் 1961 ஆம் ஆண்டு ராசிமண்டலம், கிரகங்கள் என்ற தலைப்பில் 12 அஞ்சல் தலைகளை வெளியிடு செய்தனர். மேற்கும் முதல் மீனம் வரை 12 ராசிகளின் படங்களை அச்சிட்டு ராசிகளுக்கென அஞ்சல் தலை வெளியிட்ட நாடு இஸ்ரேல்தான். அமெரிக்க விண்வெளி மையமான நாசாவில் இஸ்ரேலிய வம்சாவளி விஞ்ஞானிகளின் ஆதிக்கம் தான் இன்று வரை தொடர்கின்றது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

'ஜென்ம ராமர் வனத்தில் சீதையை சிறை வைத்ததும், தீதிலாதோரு மூன்றிலே துரியோதனன் படை மாண்டதும், இன்பெட்டிலே வாலி பட்டமிழுந்து போம்படியானதும் சகனாரோரு பத்திலே தலையோட்டிலே இரந்துண்டதும் தர்மபுத்திரர் நாலிலே வனவாசம் போனதும்' என்ற பாடலைப் பார்க்கும் போது புராண, இதிகாச காலங்களிலேயே ஜோதிடம் சிறந்து விளங்கியிருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறதல்லவா?

மகிழ்ச்சியாயிரு

இரு வாரம்
மகிழ்ச்சியாயிருக்க
தூரச் சுற்றுலாப்
பயணம் செய்.

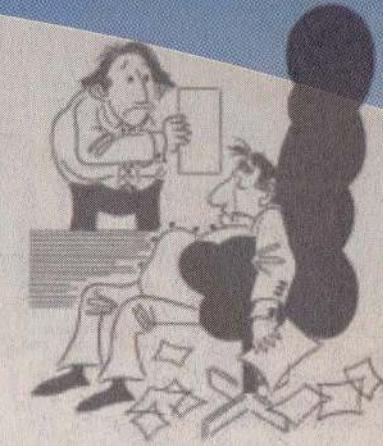

இரு நாள்
மகிழ்ச்சியாயிருக்க
பிகனிக் போ

இரு வருடம்
மகிழ்ச்சியாயிருக்க
செல்வம் சேர்

உழைப்பை நேசி

இரு மணிநேரம்
மகிழ்ச்சியாயிருக்க
குடித் தூக்கம்
போடு.

இரு மாதம் மகிழ்ச்சியாயிருக்க
தீருமணம் செய் (மன்னித்துக்
கொள்ளுங்கள் பெண்களே
இது களவுடுத்
நினையத்திலிருந்த
செய்திதான்)

வாழ்வில் மகிழ்ச்சியாய்
இருக்க நீ செய்வது
எதுவோ அதை நேசி.

நீரின் மக்குவம்

மீரா

காலையில் எழுந்ததும் உடனாயாக நீர் குழப்பது ஜப்பான் நகரில் விரபலமாகி வருகிறது. இதன் மக்குவத்தை விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளும் உறுதிபடுத்தி உள்ளன. நாம் ஏற்கனவே அறிந்த உயிருக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் நோய்களும் சமீப காலங்களில் நமக்கு அறிமுகமாயிருக்கும் நோய்களும் ஒழிற்கிறோம் குண்மாவது ஜப்பானிய மருத்துவர்களால் உறுதிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பச்சைத் தண்ணியிலும்
பலகாரம் சூலாம்

நீரின் மூலம் 100 வீதும் குணப்படுத்தக் கூடிய நோய்களாக தலைவலி, இருதயக் கோளாறுகள், வேகமான இருதயத்துடிப்பு, ஐட்டுவலி, ஸபிலெப்பிலி (.Sipilepsi), அதிக உடல் பருமன், அஸ்துமா (asthma), காச நோய் (TB), மூலைக்காய்ச்சல் (stomachitis), சிறு நீர்ப்பை, சிறுநீர்க் கோளாறுகள், வரந்தி, வாய்வு, மூலவியாதி (Piles), நீரிழிவு நோய், மலச்சிக்கல், கண்ணில் வரும் நோய்கள், கர்ப்பப்பை நோய்கள், புற்று நோய், மாதவிடாய்க் கோளாறுகள், காது, மூக்கு, தொண்ணை சம்பந்தப்பட்ட வியாதிகள் என்று, நீரால் நிவரித்தியாக்கக் கூடிய நோய்களை நீட்டிச் செல்லமுடிகிறது.

எல்லோரும்தான் நீர் அருந்துகிறோம் அப்படியிருக்க மேலே சொன்ன நோய்கள் எவ்வளம் எப்படியமைக்கு வருகின்றன" என்ற கேள்வி உங்களுக்கு ஏழலாம். 'தண்ணீரைப் பலர் பலவிதமாக பயன்படுத்துகிறார்கள். அவைக்கு மின்சினால் மட்டுமல்ல அவைக்கும் முறையைக்கும் குறைவிருந்தாலும், அழுதம் நஞ்சாகலாம் என்பதை கவனத்தில் வைக்கவேண்டும்.

மருந்தென்று வந்துவிட்டால் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு முறையிருக்கிறது.

நீர் அருந்த வேண்டிய முறை ★ காலையில் எழுந்தும் பல்துவக்கு முன் 160 மீல்லி லீற்றர் அவை

கொண்ட கிளாசில் 4 கிளாஸ் நீர் அருந்த வேண்டும். அதன் பின் பல்துவக்கலாம்.

★ வயோதிபராய் இருப்பதாலோ அல்லது வெறு காரணங்களாலோ காலையில் 4 கிளாஸ் நீர் குடிக்க முடியாது போனால், ஆரம்பத்தில் சிறிதளவு குடித்துப் பின் படிப்படியாக 4 கிளாக்கு அதிகரிக்கலாம்.

★ காலையில் எழுந்ததும் நீங்கள் நீரை மேலுள்ள அளவில் அருந்தி 45 நிமிடங்களுக்கு வேற்றையும் குடிக்கவே சாப்பிடவோ கூடாது.

★ 45 நிமிடங்கள் கழிந்த தன் பின் சாதாரணமாக உங்கள் காலையுணவை சாப்பிடலாம்.

★ காலை, மதியம், மாலை உணவுகள் உட்கொண்டு 15 நிமிடங்கள் கழிந்த பின், 2 மணித்தியாலங்களுக்கு ஏதேனும் குடிக்கவே சாப்பிடவோ கூடாது.

மேலே சொன்ன வகையில் உங்கள் அன்றாட நீர் அருந்தும் முறையை மாற்றிக் கொண்டால், நோய்கள் குணமாகின்றன. நோயே இல்லாத சுக்தேகியாய் இருந்தால் உங்கள் ஆராக்கியம் மேலும் மேம்படுகிறது. நோயை குணப்படுத்துவதற்கும், கட்டுப்படுத்துவதற்கும், அதனால் ஏற்படும் பாதிப்பை குறைப்பதற்கும் எத்தனை நாட்களுக்கு இந்நீர் சிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்வது அவசியம்.

முட்டு வலி நோய் உள்ளவர்கள் முதல் வாரத்தில் 3 நாட்களுக்கும், இரண்டாம் வாரம் முதல் தினமும் இந்த 4 கிளாஸ் தண்ணீரைக் குடிக்க வேண்டும்.

இது பக்க விளைவுகள் ஒன்றும் இல்லாத ஓர் சிகிச்சை. ஆனால் ஆரம்பத்தில் அடிக்கடி சிறுநீர் கழிக்க வேண்டி வரலாம். இதை தொடர்ந்து

ஒரு தினசரிப் பழக்கமாக்கிக் கொண்டால் உடல் ஆரோக்கியத்துடனும் சுறுசுறுப்புடனும் நாம் இயங்கலாம்.

சௌர்களும் ஜப்பானியர்களும் உணவுடன் சூடான தேநீர் பருகுகின்றனர். அவர்கள் குளிர்பானங்களோ குளிர் நீரோ குடிப்பதில்லை. சிலருக்கு உணவுடன் குளிர் நீர் குடிப்பது விருப்பம். ஆனால் குளிர் நீர் நாம் உட்கொண்ட எண்ணைப் பதார்த்தங்களை உறையப்பண்ணி

உணவின் சமிபாட்டைப் பாதிக்கின்றது.

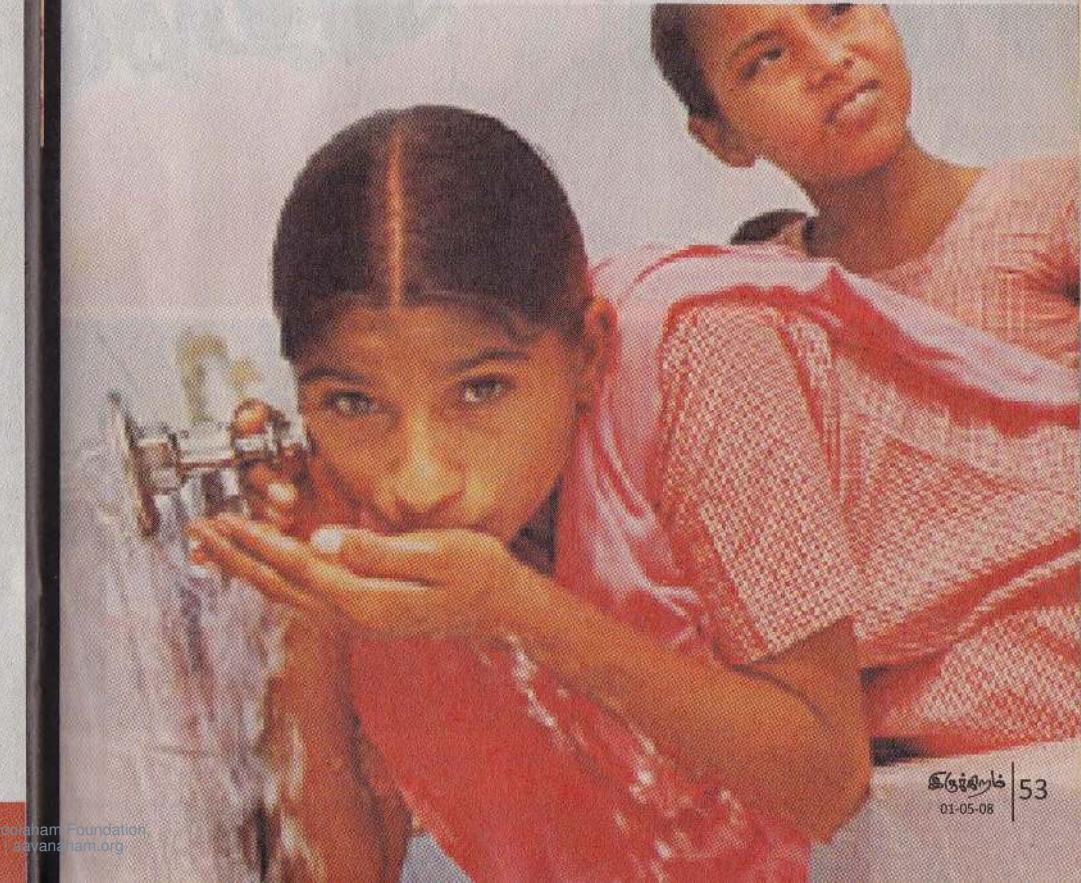
இப்படி உறைந்த எண்ணையைப் பதார்த்தங்கள் அமிலங்களோடு கலந்து குடவினுள் பிரவேசித்து குடவின் உட்புறம் ஒரு ஆடை போல் படிகின்றன. பின் இவை கொழுப்பாக மாறி புற்றுநோய், இருதய நோய்கள் போன்றவற்றை உண்டாக்குகின்றன. எனவே உணவுடன்சூடான நீர், சூடானசூப்போன்றவற்றையே அருந்துங்கள்.

நோய்

உயர் இரத்த அழுத்தம்
வாய்வுப் பிரச்சினைகள்
நீரிழிவு நோய் (சர்க்கரை வியாதி)
மலச் சிக்கல்
புற்றுநோய்
காச நோய்

நீர் வைத்தியக் காலம்

30 நாட்கள்
10 நாட்கள்
30 நாட்கள்
10 நாட்கள்
180 நாட்கள்
90 நாட்கள்

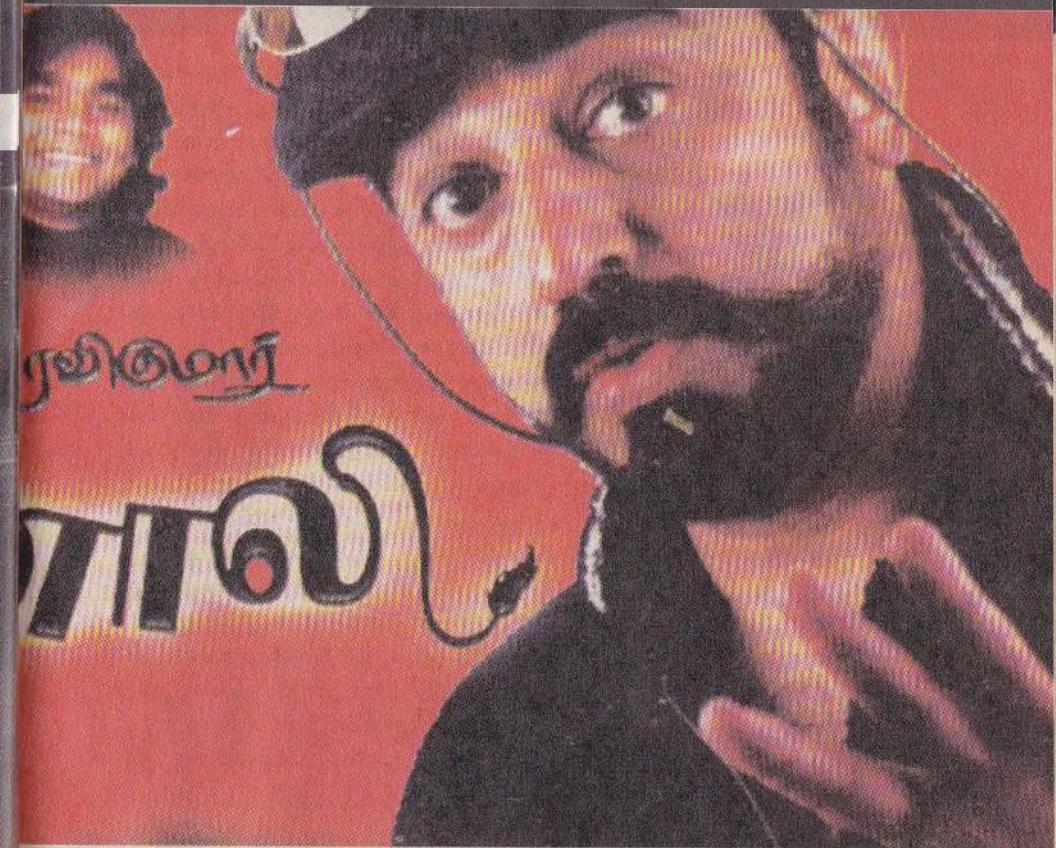

கிஞ்சருங்கே

-கே.எஸ். பாலச்சந்திரன்-

1989 -90 ஆம் ஆண்டுக்காலப்-
பகுதியில், கிளங்கை வாளனாலியில்
“விசேட நாடகங்கள்” ஒலி-
பரப்பாகின். அவற்றில் டைம்பெற்ற
வரவேற்றுப்பெற்ற குறுநாடகங்கள்
சில தொகுக்கப்பட்டு ஒலிப்பதிவு
நாடாக்களாக நான்கு பாகங்கள்
வெளியிடப்பட்டன. தெனால் உலகின்
பல பாகங்களிலும் கியங்கும்
வாளனாலி நிலையங்கள் இந்-
நாடகங்களை ஒலிபரப்புவது சாத-
தியமாகியது.

கேள்வி மூரி தெனாலி

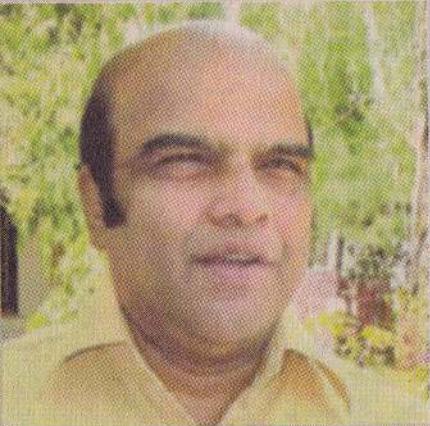
இந்த ஒலிநாடாக்கள் தென்னிந்திய சினிமா வரை போன்று ஒரு தனிக் கதை. நண்பர் பி.எச். அப்துல் ஹமீட், தென்னிந்திய இயக்குனர் கே.எஸ். ரவிக்குமாரின் சொந்தத் தயாரிப்பான “தெனாலி” படத்தில் ஒரு ஆலோசகராக சம்பந்தப்பட்டபொழுது, (பின்னர் பாடல் ஒன்றை எழுதியதோடு) நடிக்கவும் செய்தார். நடிகை மீனா ஒரு கட்டத்தில் இவரது நாடக ஒலிநாடாக்கள் இவை. - தோவில் சாய்ந்த போது, பலர் கேட்டுப்பாருங்கள்” என்று என்று

தங்கள் காதால் புகை விட்டதும் (தனிக்கதை) இந்தப் படத்தில் தான் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பேசி நடிக்கப்போகிறேன என்று கமலஹாசன் அடம் பிடித்தாராம். அதற்காக தனியாக வகுப்பு எடுக்க நினைக்காமல், “என்னுடைய நண்பர் ஒருவர், யாழ்ப்பாணத்தமிழ் பேசி நடிக்கும் நாடக ஒலிநாடாக்கள் இவை. - தோவில் சாய்ந்த போது, பலர் கேட்டுப்பாருங்கள்” என்று என்று

“வாத்தியார் வீட்டில்”, “கிராமத்துக்கனவுகள்” போன்ற வாளனாலி நாடகங்களின் ஒலிப்பதிவு நாடாக்களை கொடுத்திருக்கிறார் ஹமீட். தான்தயாரித்த வாளனாலி நாடகங்களின் ஒலிப்பதிவுகளை கொண்டு சென்று கொடுக்காமல் தன் நண்பரின் நாடகங்களைக் கொடுத்தது. நண்பர் அப்துல் ஹமீட்டின் பெருந்தன்மை. (இது நடிகர் கமலஹாசன் தெனாலி வெள்ளி விழா மேடையில் சொன்னதகவல்.

இதற்குப் பின்னர் நடந்ததை நண்பர் அப்துல் ஹமீட் ஒரு பேட்டியின் போது எனக்குச் சொன்னார். எனது ஒலிநாடாக்களைக் கேட்டு தன்னைத் தயார்படுத்திக்கொண்டு வந்த கமல், படப்பிடிப்பு ஆரம்பித்த பொழுது, அச்சு அசலாக என்று நாடகங்களில் வரும் பாத்திரங்களைப் போலவே வடமராட்சி வட்டார வழக்கில் (கவனிக்கவும் - இலங்கைத் தமிழ் அல்ல. யாழ்ப்பாணத் தமிழ் கூட அல்ல) பேசியது கண்டு, இயக்குனர் தயாரிப்பாளர்

ஆய்வுக் காய்ச்சலுக்கு ஒரு சர்வரோக நிவாரணி

கே. எஸ். ரவிக்குமார் மருண்டு போய் (எங்கள் ஊர் வட்டார வழக்கில் சொல்வதானால் “வெருண்டுபோய்”) - ஹமிட்டின் கைகளைப் பிடித்துத் தனியாக அழைத்துச் சென்று, “கமல் என்ன சொல்கிறார் என்று எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. படம் பார்ப்பவர்களுக்கு ஒரு மண்ணும் புரியப்போவதில்லை. எனது சொந்தப் படம் ‘ஊத்திக்கப் போகுது’ (இது சினிமா வட்டார வழக்கு) நீங்க தான் கமலுக்கு புத்தி சொல்லி எனது படத்தை காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று சொன்னாராம்.

அதற்குப் பிறகு கமலை வற்புறுத்தி, அவரது பேச்சுநடையில் கொஞ்சம் இந்தியச்சாயலும் இருக்கட்டும் என்று சொல்லி அதற்கு ஒரு காரணத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் ஹமீட்டும், இயக்குனரும். சாதாரணமாகவே, இரண்டு வாரம் இந்தியாவில் சுற்றுலா போய்விட்டு வரும் நம்மவர்களில் சிலர் கூட, [நேர்க்கீழ்]

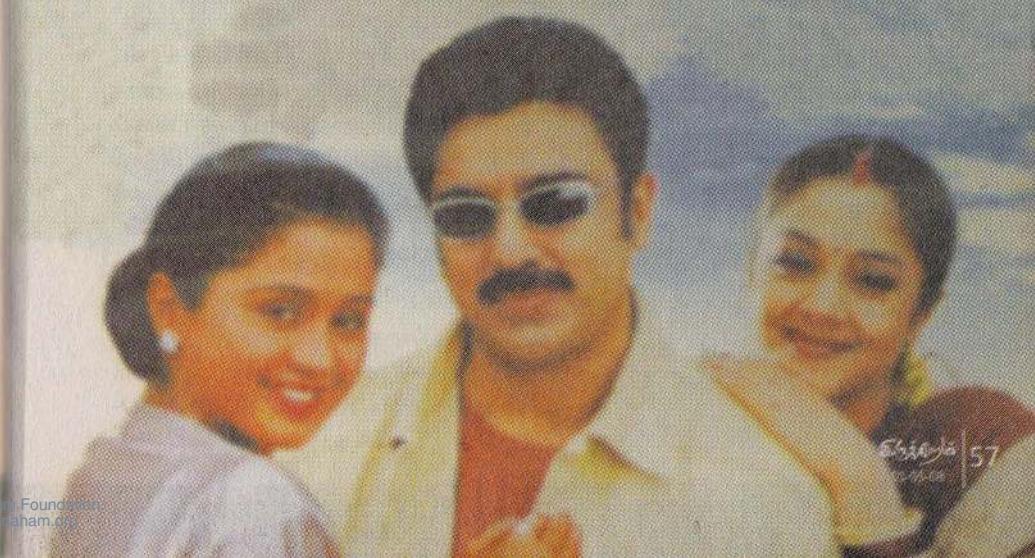
“அப்பாங்களா.. என்ன பண்ணிக்கிட்டிருக்கிங்க” என்று இந்தியத் தமிழ் வழக்கில் “பாவ்லா” காட்டத் தொடங்கிவிடுவார்கள். “தெனாலி” கதைப்படி, கமலின் பாத்திரம் சிறுவனாக இலங்கையில் இருந்து, அவன் குடும்பம் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி, இந்தியா வந்து 25 - 28 வயது இளைஞனாக வரும்வரை வாழ்ந்தவன் - நிச்சயமாக அவனது பேச்சு நடை மாறி யிருக்கும். எனவே கொஞ்சம் மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று கமலுக்குச் சொல்லி, அப்துல் ஹமீட்டும், கே. எஸ். ரவிக்குமாரும் கொஞ்சம் புரியும் படியாக கலந்து பேசவைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது சிரித்திரன் ஆசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் படைத்த “மிஸ்ரர் அன்ட்மிஸல்ஸ் டாமோட்டிரனின்” கொழும்பு வட்டாரவழக்கில் சொல்வதானால் கொஞ்சம் “மிக்ஸ்” பண்ணி கொஞ்சம் “டைலூய்ட்” (Dilute) பண்ணி-யிருக்கிறார்கள்.

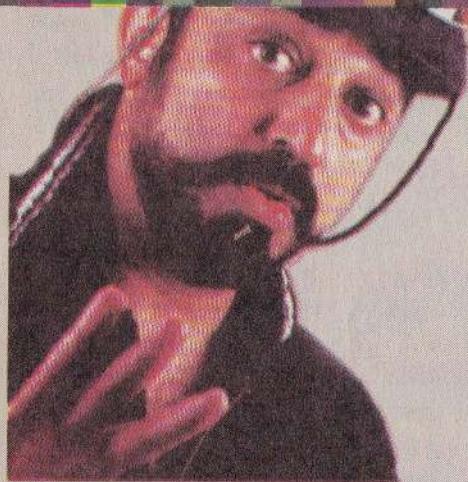
அந்தச் செய்தி கேட்ட மாத்திரத்தே புளகாங்கிதம் அடைந்து, “மெய்தான் அரும்பி, விதிரவித்து, என் கைதான் தலை வைத்து, கண்ணீர் ததும்பி, வெதும்பி” என்று பெரிதாக ஒன்றும் செய்யாமல் (அப்படி நான் செய்வதற்கு, இதைப் பெரிதென்று நான் நினைத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது தனிக்கதை. கொஞ்சம், “ஒருத்தினை” (எங்கள் வட்டார வழக்கு) சந்தோஷமாக இருந்தது. அவ்வளவுதான்.

அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து பேட்டியில், ஒரு இடத்திலும் நான் “தெனாலி” படத்தைப் பற்றி கமலவாசனிடம் பிரஸ்தாபிக்க-வேயில்லை. அப்படி நான் கேட்கப்போக அவர் உடனே, “பாலச்சந்திரன்.. அந்தப் படத்தோடு தன்னுடைய தொடர்பைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமென்று என்னிடம் எதிர்பார்க்கிறார் போவிருக்கிறது” என்று நினைத்துவிடுவார் என்று நினைத்-

தேன். அதனால் அடக்கியே வாசித்தேன். (இ)தை தண்ணடக்கம் என்றோ அல்லது தலைக்கனம் என்றோ, ஏப்படியானாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்).

அதுவே கமல் எதிர்பாராத ஒன்றாக இருந்ததோ என்னவோ, பேட்டி முடியும் தறுவாயில், “இந்தப் படத்தில் நான் பேசிய மொழி நடைக்கு நீங்கள் ஒரு காரணம்” என்று சொல்லி வைத்தார். அதை வெறும் முகமன் வார்த்தை களாக விடாமல், இந்தியா திரும்பியபின், “தெனாலி” வெளியாகி வெள்ளி விழாவும் கண்ட பொழுது, அந்த மேடையில் மறக்காமல் என்னுடையதும், நண்பர் அப்துல் ஹமீட்டினதும் பங்களிப்பு பற்றி கமலஹாசன் சொன்னது அவரது பெருந்தன்மை. முன்னால் இருக்கும் போது முகமன் கூறி, முதுகு திரும்பியவுடன் ‘நக்கல்’ பேசும் பாரம்பரியத்தில் வாழும் எனக்கு, அது

விடும் சில சீவராசிகளைப்போல இருக்கத்தலைப்பட்டேன்.

இது சிலருக்கு பொறுக்கவில்லை. என்னெச் சீண்டிப்பார்க்க அவர்கள் முயன்றதன் விளைவே, இந்த விலாவாரியான விளக்கத்திற்கானகாரணம்.

தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளில், வர்த்தக சஞ்சிகையும் இல்லாமல், இலக்கிய சஞ்சிகைகள் என்ற வகையிலும் அடங்காமல், இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் சில சஞ்சிகைகள் உண்டு. இவற்றில் தங்கள் எழுத்துக்களை அச்சு மையில் காண்துடிக்கும் எங்கள் “எழுத்தாளக் குஞ்சுகள்” சிலவற்றுக்கு உள்ள ஒரே வழி, “தென்னிந்திய சினிமாவில் பெண்ணியம்” “தென்னிந்திய எழுத்தில் இலங்கைத்தமிழ்” இப்படி ஏதாவது தலைப்பை வைத்துக் கொண்டு,

“ஆய்வுக்கட்டுரைகள்” எழுதுவதுதான்.

இப்படி ஒரு “எழுத்தாளக் குஞ்சு” “தென்னிந்திய சினிமாவில், “தெனாலி” சினிமாவின் மூலமாக இலங்கைத்தமிழின் கற்புக்கு பங்கம் விளைவித்தவர்களே, அப்துல் ஹமீட்டும், கே. எஸ். பாலச்சந்திரன் என்ற வாணைவி நடிகருந்தான்” என்ற ரீதியில் ஒரு “ஆய்வுக்கட்டுரை” எழுதியிருந்தது.

இலங்கைத் தமிழ் என்பதற்கே தெளிவான வரைவு ஒன்றுமில்லை. மட்டக்களப்பு, வன்னி, யாழ்-

பாணம் என்று பிராந்திய பேச்சு வழக்குகள் வேறுபடுகின்றன. யாழ்ப்பாணத் தமிழ் என்பது கூட, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வெவ்வேறு பேச்சு வழக்கில் பேசப்படுகிறது.

வடமராட்சியில் ஒரு வகை சொற்பிரயோகங்கள், தென்மராட்சியில் ஒரு வகை, தீவுப்பகுதியில் ஒரு வகை - இப்படி பாவனையில் உள்ளது நாம் அறியாததல்ல.

நான் எழுதிய “வாத்தியார் வீட்டில்” நாடகம், வடமராட்சியில் உள்ள எனது கிராமமான கரவெட்டியைக் களமாகக் கொண்டிருந்ததனால், கணவனை மனைவி “இஞ்சாருங்கோ” என்று அழைக்க நேர்ந்ததும், அதை கமலஹாசன் தெனாவியில் பயன்படுத்தியதும்தான், அதே ஊரைச் சேர்ந்த இந்த “எழுத-

தாளக்குஞ்சின்” கோபாவேசத்திற்கு காரணம்.

நான் அறிந்தவரையில், எங்கள் கிராமங்களில், “இங்கே பாருங்கோ” என்ற சொல்லின் மருவிய வடிவமான “இஞ்சாருங்கோ” என்ற சொல் பாவனையில் இருக்கின்றது. இவரின் “ஆத்தையும் அப்புவும்” எப்படிக் கதைகினமோ எனக்குத் தெரியாது. சிலவேளை, சிரித்திரனின் “டாமோட்ரன்” போல “டாலிங்.. டாலிங்” என்று கதைப்பவர்களாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய “ஆத்தையும், அப்புவும்” அதே ஊரில் “இஞ்சாருங்கோ” என்று தான் கதைத்தார்கள்.

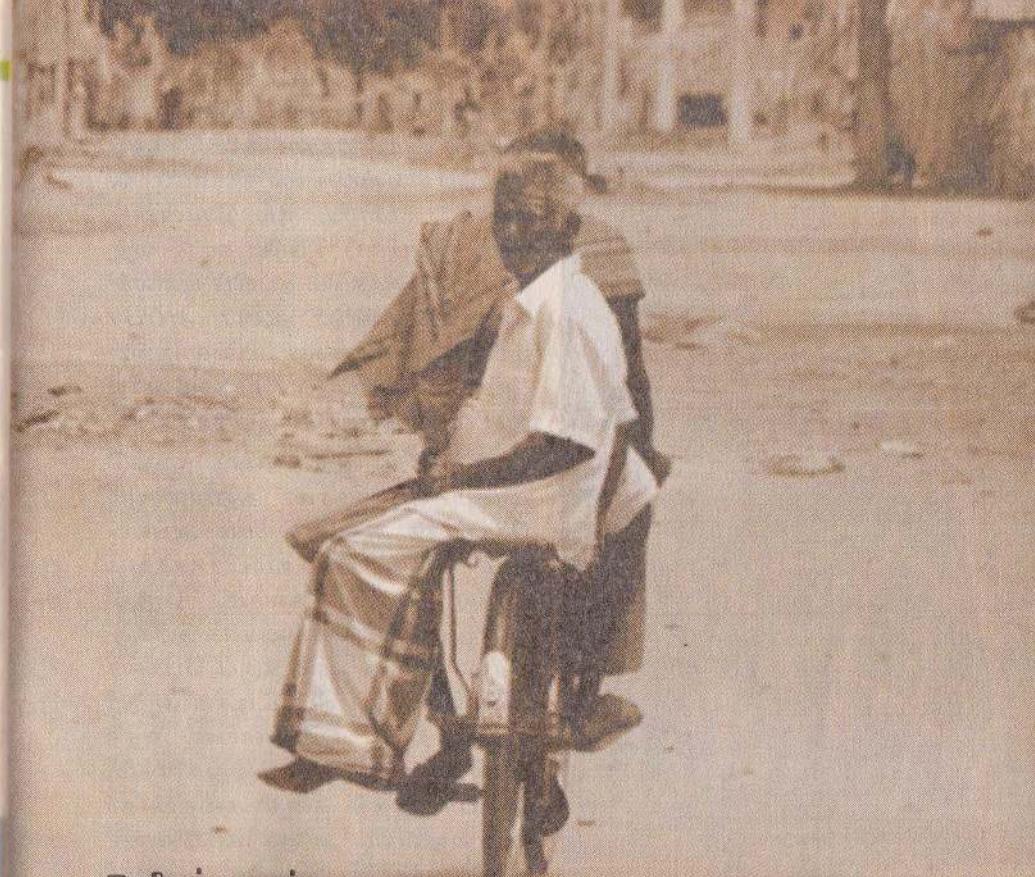
நெருநல் நினைவுகள்

கவிஞர் திமிலைத் துமிலன்

காப்பது கறிவேல்

காப்பாத்துவதுக்கீரவேல் என்றாலுக்கு
இன்னமான்டு நெனைவு வருது. அது நான்
பறக்கிறதுக்கு மொதலே நடந்ததாம். அப்பா
சொல்லக் கேட்டிரிக்கன்.

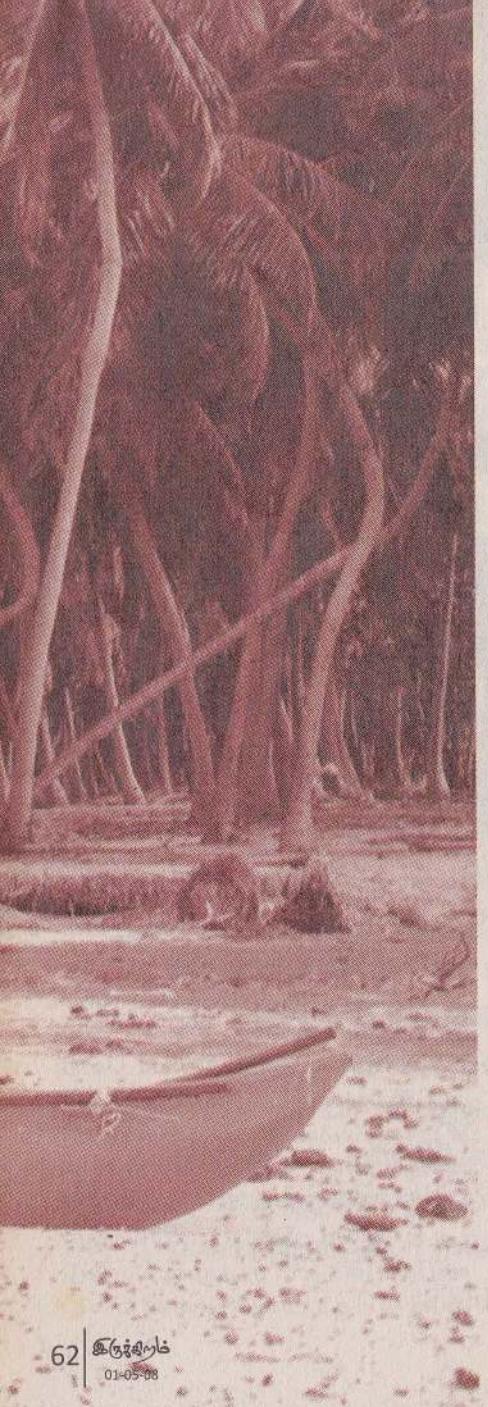
அப்ப அப்பா, இளந்தாரியாயிருந்தாராம்.
பெரியம்மா சாமத்தியப்பட்டு ரெண்டு மூன்டு
மாத்துக்குள்ளயே அப்பா கலியானம்
முடிசித்தாராம். ரெண்டு மூன்டு புள்ளையும்
பறந்திச்சி.

பெரியம்மாவுக்கு ஒரு பதிலைச் சி
பதினாறு வயதிரிக்குமாம். ஒரு நாள்
ராவு, அவ அப்பாவோட கோவிச்
சித்து சோறு தின்னாமலே படுத்
துத்தா. விடியச்சாமத்தில் பசி தாங்காம
எழும்பி தண்ணியுத்தி வச்சிருந்த
சோத்த தயிரோட்டயும் வழுதிலங்காப் பொரியலோட்டயும் தின்டு
போட்டுப் படுத்திரிக்கா.

அடுத்தநாளே அவக்கு முதுகுல
நோகத் துவங்கித்து, அவ கவனிக்கல்ல. ரெண்டு மூன்டு நாளுல
முதுகில பெரியோரு கட்டு வந்திச்சி.

துச்சி, எத்தினையோ மருந்து பூசியும் அது வத்தல்ல. கடைசில குத்துவலியால் துடிக்கத் துவங்கிட்டா. அப்பா, வலியிறவிலருந்த கட்டுப்பரிசாரியார் சீனியர் வரவச்சிக் காட்டினார். சீனியர் வேறவழியில்ல, கட்ட வெட்டித்தான் தீரோனுமெண்டு சொல்லித்தார். அப்பாவும் என்ன செய்யிறதெண்டு தெரியாம ஒப்புக் கொண்டார். வெட்டின கட்டியிலருந்து வழிஞ்ச சிகழும் ரத்தமும் ரெண்டு மூன்டு குடம் கொள்ளுமாம்.

பெரியம்மா பேச்சி முச்சில்லாம் மயங்கி விழுந்துத்தா. அவ செத்துப் போவாவெண்டுதான் நினைச்சாங்களாம். பரிசாரியாரும் சொன்னாராம். இப்பிடிப் பெரிய கட்டு வந்தாக்கள் ஒருத்தரும் தப்பிப் புளைக்கல்லையெண்டு. ஆனா அப்பா மட்டும் நம்பிக்கைய உடல்ல. தன்ட இட்ட தெய்வமான முருகனையே நம்பிடுதாப்புடியாக இருந்தாராம். அந்தக் கட்டு ஆற ரெண்டு மூண்டு மாதம் புடிச்சிதாம். அதுவரையும் சோறாக்க ஆக்களில்லாம அப்பாவும் முத்தமகன் தம்பிராசாவும் சேந்து ஆக்குவாங்களாம். அந்தச் சோறு கல்லும் நெல்லுமாக இரிக்குமாம். அப்பா கடைக்குப் போனா விசுக்கோத்துப் பொட்டிகள் அள்ளி வருவாராம். புள்ளையள் அத்தின்டு தான் வளந்துதுகளாம். அப்பா இதக் கதை கதையாகச் சொல்லுவார். அந்தக் கட்டுவருத்தத்திலிருந்து பெரியம்மா சாகாமத் தப்பினது கதிராம அப்பன்ட அருந்தானெண்டு அப்பா கடசிவரை நம்பினார்.

என்ற சின்ன வயதில், அப்பா பல வழக்குகளில் மாட்டுப்பட்டது எனக்கு நெனைவிரிக்கி. எனக்கொரு ரெண்டு மூண்டு வயசிரிக்கும். எனக்கொரு தம்பிய அம்மா பெத்தெடுத்தா. அப்ப புள்ளைப்பொற ஆருமே ஆசிபத்தரிக்குப் போறல்ல. தம்பிபுறந்த ஊட்டுக்க அம்மா கத்தின கத்துவையக் கேட்டு நான் கத்தத் துவங்கித்தன். அதுக்குப் புறகு

குவா குவா சத்தம் கேட்டுது. தம்பிபுறந்துத்தானாமெண்டு எல்லோரும் சொன்னாங்க. ஒடனே ஊட்டுக் கூரைக்கு மேலால் ஒலக்கையொண்ட எறிஞ்சாங்க. ஆம்புளப்புள்ள புறந்தா அததான் வழக்கமாம். அம்மா புள்ளைப்பெத்த ஊட்டைச் சுத்திப் புரிக்கட்டி அதில் வேப்பிலையெல்லாம் சொருகிக் கெடந்திச்சி. அந்த ஊட்டுக் கதவடியில் இரும்பால ஆன கொழுவொண்டைப் போட்டுவச்சாங்க அப்பா. பனையோலையில் எதையோ எழுதி ஊட்டு நெலைக்குமேல தூங்க உட்டார். அத மட்டுமா? தம்பிக்குப் போட துண்ணாறும் ஓதிக் கொடுத்தார். இதுகளைல்லாம் இப்ப ஆருமே செய்யிறல்ல. ஒருவருக்கும் இதொண்டுமே இப்பெதரியாது.

தம்பியப் பாக்க எனக்கு ஆசையாயிருந்திச்சி. ஆன ஆருமே என்ன ஊட்டுக்க உடல்ல. மூண்டாவது நாள். அம்மாவுக்கு மினகு தண்ணியோட சோற குடுத்தாங்க. அம்மாவுக்கு பாடுதுணைபாக்க ஒரு கெழுவியிருந்தா. அவ வள்ளி மனிசிடதாயெண்டு நெனைவிரிக்கி. அவ என்ன அம்மாட்ட கூட்டிப் போனா. அம்மா தான் தின்ட சோத்தில எனக்கும் பினைந்து தீத்தியுட்டா. அது ஒரு சாதி மணத்தோட ஒறைப்பாயிருந்திச்சி. நான் தம்பியப் பார்த்தன். அவன் சின்னோரு பொடியனாகக் கண்ணை மூடிக் கெடந்தான். சின்னசின்னக் கைகள். சின்னக் கின்ஸ்சால்கள். வெள்ளைவெள்ளெண்டு சிகப்பாக இருந்தான்.

அவன் அந்தச் சின்னச் சிவத்தக் காலால நடந்தா எப்படியிரிக்கும்? தம்பி இந்தச் சின்னச் சிவத்தக் காலால நடந்தா நோகுது எண்டு சொல்லுவான் இல்லையா அம்மா?" எண்டு அம்மாட்டக் கேட்டன்.

"ஓம் மனே" எண்டு அம்மா சொன்னா. நான் தம்பிய நோகாமத் தொட்டுப் பாத்தன். அப்ப அந்தக் கெழவிய அம்மாகூப்பிட்டா.

"இந்தாகா வள்ளிர அம்மா நான் வெட்டைக்குப் போகோணும்" எண்டு அம்மா சொன்னா. ஒடனே அந்தக் கெழவி ஒரு இரும்புத் தண்டையும் வாருக்க கட்டையும் அம்மாட கையில் குடுத்து கூட்டித்துப் போனா.

"மனே, தம்பிய ஒண்டும் செய்யப்படாது, கவனமாய் பாத்துக்கோ" எண்டு சொல்லிப் போட்டுப் போனா. அம்மா திரும்பி வரும் வரையும் தம்பியக் கண்மூடாமப் பாத்துக் கொண்டேயிருந்தன். அடுத்த அடுத்த நாளைல்லாம் அம்மாவுக்கு வேது வச்சி வாத்தாங்க.

அடுத்த வரிசமோ, அதற்குத்த வரிசமோ பெரியம்மாவுக்கும் ஒரு பொடியன் புறந்தான். அதற்குத்த வரிசம், அது சம்பந்தமாக வளையிறவைச் சேந்த சிக்குப்போடியெண்ட பொன்னுத்துரைப்போடி வழக்குப் போட்டான். ஏன் போட்டான்? எனக்குத் தெரியல்ல. வழக்கு

விசாரணைக்கு வந்தது தீர்ப்புச் சொல்லுற நாளன்டு அப்பா கோட்டுக்குப் போய்த்தார். போகக்குள் அவர் மந்திரம் சொல்லித் துண்ணாறு சாத்தி மஞ்சள் வசியப் பொட்டும் வச்சிக் கொண்டு போனார். தன்ட இட்டதெய்வும் முரகனோட அதுகளிலையும் அவருக்கு நம்பிக்கை. ஆனா நாங்க அம்மா, பெரியம்மா, புள்ளைகள் எல்லாரும் பக்கத்துக் கிட்டினன்.

கேயிலுக்குப் போய் முதல் சாயங்காலம் வரையும் பழி கெடந்தம். சாயங்காலம் அப்பா வெற்றியோட வந்து சேர்ந்தார். வழக்கு தள்ளுபடியாச்சி.

இப்பிடி அப்பாவப்பொறுத்து காப்பது கதிர்வேலானாலும், கைவிட்டதருணக்கருமுண்டு. அவற்றை விதியின் விளையாட்டு எண்டுதான். அப்பா நம்பினார்.

விதியின் விளையாடிழல் சுந்திக்கலாம்.

இருக்கிறம்

காத்திருப்பு 2
கிருக்கை 1

ஆரு வால்லையும் இல்லை
குரு மஸிரினி ஹவுஸ் பிரைவே லிமிட்டோல் வெளியிடப்படுகிறது.

ஆசிரியர் கௌரவ ஒவியர் ஒசை இராகஷயா

ஒவியர் சஞ்ஜீத் வடிவமைப்பு க. மழுரன், முஜீன், க. பிரணவன் கணினித் தட்டச்சு கரன்

தொடர்பு

3, பொரிந்தன் அவனியூ, கொழும்பு 07.

தொலைபேசி: +94 60 2150836, +94 11 2506272

மின்னஞ்சல் irukkiram@gmail.com

கைதொள் அல்ல பெய்க்குறை நிறுத்திகளைக் கட்டுக்கொடு

குழந்தைகளுக்கு நிறுத்திகளைக் கட்டுக்கொடு

ம.

எஸ். ரஞ்சகுமார்
சாந்தி சக்திதானந்தம்
அப்தூர் ரஹ்மான்
ம. ஸ்கந்தலூபன்

ஏஞ்சு Mrs வெலைக்குப் போறா

சோ ற சோ நொகான் சோ ற சோ
என்ற மிக வெலைக்குப் போறா
காசு கனக்க எற்ற பண்ணி வாறா
Salary கொண்டு Saleலுக்குபோவா

அஞ்சு பத்தே மிச்சம் கொண்டு வருவா
சோ ற சோ நொகான் சோ ற சோ

சோறு கறியோ Very sorry என்பா
கலைச்சுப் போனன் Take away என்பா

உங்கள் சமையல் நல்ல Taste அப்பா
ஜோ நீங்கள் Very nice என்பா

சோ ற சோ நொகான் சோ ற சோ

Weekend எல்லோ Visiting அப்பா
நீங்கள் போங்கோ Shopping என்பா

நாலுபேர் நாங்கரும்ப்பா
வாங்க வேணும் புதுக்கார் என்பா

உடுப்பில் வேண்டும் ஒழுக்கம் என்டால்
ஜோ நீங்கள் Very remote என்பா

எங்கள் Culture உம் நல்லதெண்டால்
Independent நான் Shut up you என்பா

செலவு வேண்டாம் சேமிப்பம் என்டால்
Status எல்லாம் குறைஞ்சிடும் என்பாள்

நன்மை தீமையேதும்
சொல்லிப் போட்டே எண்டால்

நல்லாய் சொல்லும் I don't care என்பாள்

சோ ற சோ நொகான் சோ ற சோ

என்ற மிக வெலைக்குப் போறா
காசு கனக்க எற்ற பண்ணி வாறா

Salary கொண்டு Sales போவா
அஞ்சு பத்தே மிச்சம் கொண்டு வருவா

நன்றி :

வருத்தப்படாத

வாலிபர்கள் சங்கம்

பாட வைக் கேட்க :

<http://vavaasangam.blogspot.com>

சொந்துச் சீகோதுர்கள் துன்பத்தில் சாதல் கண்டு...

தாஸ் உண்ணின் நாகத்தோற ஏதுசிய உயிரை உட்பூர் வையில் பிழுத்தாற் எற்றவில்லை ஒத்திருப்பதன். உள்ளுப் பவளியிறகு டட்டுக்குப் பிழுத்தாறத்தை இற்றி நாகத்தோற இன்னும் மாத்தை வாடியில்லை. தாஸ் பிழுத்து வருந்த வீட்டை, தோட்டத்தை, உடல் பிழுத்தோடை, உற்றாடை எல்லத்தில் உயிர்வெளி அறுக்கப்போர்த் தகவல்கள் ஸ்டெப்பிள் உருவு இருந்தார்கள். அப்பு ஓயுவில்லை தகவிருப்பில்லை உண்ணின்தை உத்திருப்பது இல்லை என்றால், ஏதோ இருக்கிறார்கள், உழைக்கிறார்கள், அச்சிஸில்லாத வழிவேல்டாஸ்ஸில் இருந்து விடவேண்டியது எதிரிருப்பதன். ஆனால் அன்னியை நாட்டுக் கிரானில் அடைக்கப் பட்டு ஏனென்று யாரும் கேளா அடிமைக் கைதிகளாகக் கிடக்கிறார்கள்.

இந்தி

VN நூற்றுக்கணக்கான தமிழர்கள் தம் உயிர்க்கு ஏற்பட்ட அச்சு நித்தல்கள் காரணமாக தாய்நாட்டை விட்டு பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தப்பியோடுகிறார்கள். அன்மைக் காலத்தில் அப்படித் தப்பி வந்தவர்களில் சில நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் தாய்லாந்தில் தஞ்சமடைந்தார்கள். அந்த நாட்டில் தஞ்சமடைந்தவர்களில் பலர் இன்று அந்த நாட்டுச் சிறைகளில் அடைக்கப் பட்டு ஏனென்று யாரும் கேளா அடிமைக் கைதிகளாகக் கிடக்கிறார்கள்.

சுமார் இரண்டு வருடங்களாக நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் தாய்லாந்து - பாங்கோக் குடிவரவு குடியகல்வுத் தினைக்களத்தின் - சிறைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள கதை எம்மில் பலருக்குத் தெரியாது. அடைக்கப்பட்டிருக்கும் நூற்றுக்கணக்கானவர்களில் குழந்தைகளும் சிறுவர்களுமாக 21 பேரும், 20 இறங்கும் மேற்பட்ட பெண்களும் அடங்குகிறார்கள். அந்தச் சிறைகளில் நிலவும் கொடுரத்துக்கும் மிலேச்சனத்துக்கும் அவர்கள் முகம் கொடுக்கின்றார்கள். அடைக்கப்பட்டவர்கள் சுதந்திரக்காற்றறையும் சூரிய ஒளியையும் கண்டு பல மாதங்களாகின்றன.

சிறிய கூடுகளில், முகமும் மொழியும், இனமும், நாடுமெறியாக கைதிகளோடு படுக்கவே இடமில்லாத பரிதவிப்பிலும் அச்சத்திலும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும்

குழந்தைகளையும் சிறுவர்களையும் கூட காப்பாற்றத் துணியாத சர்வதேச சமூக அமைப்புக்கள். தடுக்கப் பட்டிருக்கும் சிறுவர்களின் கல்வி, சுகாதாரம் எல்லாமே முடக்கப் பட்டுள்ளன. மோசமான உணவு.

உடல் ரீதியாகவும் உள் ரீதியாகவும் பாதிப்பிற்கு உள்ளான நோய் நிலை. குழந்தைகள் கடும் சுகவீனமுற்றுக் கவனிப்பாற்ற நிலையில், அனைத்துக் தமிழ்க்கைதிகளும் சத்தமிட்டு உணவுத் தட்டுக்களால் கதவுகளைத் தட்டி கலவரம் செய்து, மருத்துவ உதவிகள் பெற்றுத் தம் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றிய சம்பவங்கள் அங்கு அதிகம். கையில் பணம் வைத்திருந்தாலும் குழந்தைகள் விரும்பும் உணவை வாங்கிக் கொடுக்க முடியாத பெற்றோர்கள். தமது பிள்ளைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து பார்க்க முடியாத அவலத்தில் துடிக்கும் தாய்மார். குழந்தைகள் மற்றும் பெண் பிள்ளைகள் தாய்தந்தையிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு அடைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அங்கிருக்கும் ஏனைய நோயாளர் நிலை இன்னும் பரிதாபமானது. நோயாளிகளும் சுகயீனமுற்று இருந்தாலும் மருந்து கிடைக்காது. நோயாளிகளுக்கு எவ்வித பரிசோதனைகளும் இன்றி கம்பிகளுக்கு வெளியே இருந்து எப்போதாவது மருந்துகள் வீசப்படுகின்றன. அவை நோயைத் தீர்க்குமா அல்லது கூட்டுமா என்பதே அச்சப்படுத்-

துவதான அவலமாய் இருக்கிறது. நோயாளிகள் மொழி புரியாத தாய்லாந்துத் தாதியிடம் ஊமைச் சைகை மூலம் தம் நிலையைத் தெரிவிக்க வேண்டும். கொஞ்சம் சுத்தமிட்டுக் கதைத்தால் நோயாளிகளின் கதி அடோக்கித்தான்.

கணவன்மார்த்தமது மனைவிமாரைச் சந்தித்து சமார் பத்து மாதங்களுக்கு

நோக்கில் வந்த அகதிகள் இவர்கள். தாய்லாந்தில் தஞ்சம் புகுந்த இவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மோசமான நிலையை தெரிவிக்கவோ அறிவிக்கவோ வெளியுலக் தொடர்புகள் எதுவுமே அவர்களுக்கு இல்லை. தாய்லாந்தில் உள்ள மனித நேய அமைப்புக்களுக்கு இந்த விடயம் தெரிந்திருந்த

மேலாகி விட்டன. இதனால் உடல் ரீதியாகவும் உள்ரீதியாகவும் பாதிக்கப்பட்ட நடைப் பிணங்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எவ்வித குற்றங்களும் செய்யாமல் உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற ஒரே

போதிலும் அவர்கள் ஏனோதானோ என்றே செயற்படுகிறார்கள். தாய்லாந்தில் இன, மத, மொழிகளுக்கு அப்பால் தம் தேசத்தவரின் நிலையைச் சரிசெய்ய வேண்டிய 'அகம்' வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சிக் கொண்டிருக்கிறது.

. தாய்லாந்தில் தஞ்சம் புகுந்துள்ள பல நூற்றுக் கணக்கானோர் பாங்கோக் நகருக்கு அப்பால் உள்ள புறநகரங்களின் தொடர் மாடிகளில் மறைந்து வாழ்கிறார்கள். பகல் நேரங்களில் வெளியில் நடமாட அஞ்சகிறார்கள். சில முகவர்களால் தாம் காட்டிக் கொடுக்கப்படலாம் என்ற அச்சமே இதற்குக் காரணமாகும். தாய்லாந்தில் உள்ள அகதிகளுக்கான தூதுவராலயத்தில் சகலதமிழ் அகதிகளும் பதிவு செய்துள்ளனர். அந்த தூதுவராலயத்தால் அகதிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள்கூட பல வருடங்களாக எவ்வித முடிவுகளும் இன்றி சிறைக்குள்ளும் வெளியிலும் இருக்கின்றார்கள். எனினும், அகதிகளுக்கு ஏற்படும் துர்ப்பாக்கிய சம்பவங்களையும் அசௌகரியங்களையும் அகதிகளுக்கான தூதுவராலயம் கண்டும் காணாமலிருப்பது கவலைக்குரியது. சிறையிருக்கும் அகதிகளைப் பற்றி எவ்வித கவனமும் செலுத்தாமல் காலத்தை இழுத்திட்டதுக் கொண்டிருக்கின்றது அந்த ஆலயம்.

குழந்தைகள் படும் துயரங்கள் பற்றியாரும் கணக்கில் எடுப்பதாகவே தெரியவில்லை. குழந்தைகளையும் சிறுவர்களையும் சிறைக்குள் அடைப்பது சர்வதேசக் குற்றம் என்று யுனிசெவ் தனது அறிக்கையில் அடிக்கடி அழுகுபடச் சொல்கிறது. தமிழ்க் குழந்தைகளையும்

சிறுவர்களையும் தாய்லாந்து சிறைகளில் அடைத்து வைத்திருப்பது பற்றி அது மௌனம் சாதிப்பது ஏன்? அந்த சிறுவர்களையும் குழந்தைகளையும் அடைத்துள்ள சிறைகளுக்குச் சென்று அவர்களது நலன் தொடர்பாகக் கூட விசாரிக்க முடியாதா?

பிச்சை வேண்டாம் நாயையாவது பிடியுங்கள் என்று ஊடகங்கள் பேசக் கூடாதா? என்று என்மாய்க் கசியும் சில குரல்கள் கேட்கின்றன. இது சூரியன்ல் கைவிளக்கு, தன்னாலான எல்லைவரை இவ்விளக்குப் பேசியிருக்கிறது, மற்றவர்கள் என்ன செய்வதாக உத்தேசம்.

இலங்கையில் வெளிவரும்
சஞ்சிகைகள் எல்லாம் படு
லோக்கலாக ஏன் இருக்கிறது?

சதா
யாழ்

Local என்றால் உள்நாட்டுத் தயாரிப்பு என்பதைக் குறிக்கும் ஆங்கில வார்த்தை. அதையே மறந்து Local என்றால் படுமோசமானவை என்றே அர்த்தம் என நினைக்கும் உங்களைப் போன்றவர்கள் இருக்குமட்டும், லோக்கல் எல்லாம் மோசமாகத் தான் இருக்கும்.

எம் வாழ்வில் விடிவு வருமா?
அமலா
திருமலை

எல்லா வகையிலும் கவிதைகளும் பாடலும் தந்த விடுதலைக் கவிபாரதி, தாலாட்டுப் பாடவில்லை. தூங்கிக் கிடக்கும் என் சனத்துக்கு தாலாட்டு எதற்கு என்று அவன் நினைத்த காரணத்தால் பள்ளியெழுச்சிகளைத்தான் அவன் பாடினான். நாங்களோ தூங்கவும் வழியற்றுப் போய்க் கனவுகளுமில்லாக் காட்டிருளில் கிடக்கிறோம். பதிலை நீட்டாமல் சல்மா எழுதிய ஒரு கவிதையைப் பகிரலாம் இன்றைக்கில்லையெனில் நாளென் நாளையில்லையெனில் இன்னுமொரு நாள் இப்படித்தான் தெரியும் வாழ்வை நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்து!

நாட்டில் போர் தொடர்ந்தால்
அடுத்த தலைமுறை என்னவாகும்?

கனகா
வவுனியா

துப்பாக்கியும் கைத்தடியும் ஒன்றில் ஒன்று சாய்ந்து நிற்கும். இன்னும் சொல்வதானால், அடுத்த தலைமுறை போரை சந்திக்காது என்று யாரோ சொன்னதாகவும் நினைவு. எது எப்படியிருந்தாலும் இதற்கு முழுமையாகப் பதில் சொல்ல முடியாது. வலையில் பார்த்த படமொன்றைப் பாருங்கள். அடுத்த தலைமுறையும் அவர்களின் காலமும் சிறுவனின் கையிலிருக்கும் ஓடாக கனவாய்த்தான் இருக்குமோ என்ற அச்சம் வருகிறது.

வாலிபழும் இளமையும் எதுவரை?

சஞ்சிவ்
கல்கிசை

காதல் என்பது எதுவரை, கலியான காலம் அதுவரை என்று ஆரம்பிக்கும் பாடல்தான் நினைவுக்கு வருகிறது. வாலிபழும் இளமையும் ஒரே காலத்துக்கு உரியதல்ல. சிலர் இதையெல்லாம் நம்புவதில்லை ஆனால் உண்மை அதுதான். உலகின் மூத்த வைத்திய முறைகளில் ஒன்றான எமது சித்த மருத்துவம் எமது வாழ்வுக் காலத்தை பருவங்களாக வகுத்துவிட்டது. இளமை 10 வயது வரைக்கும்தான். 10 முதல் 25 வயதுவரை உள்ளதே வாலிபப் பருவம். 25 முதல் 40 வயது வரைக்கும் யெளவனப் பருவம். 40 வயது முதல் 50 வரை கெளமாரப் பருவம் (கெளமாரத்துக்கு என்ன

அர்த்தம் என்று தெரியவில்லை, தெரிந்தவர்கள் சொல்லுங்கள்). அதற்குப் பிறகு போகிற பருவம் (இந்தப் பருவம் மெய்யன் கணித்தது).

ஸ்ரீயன்
பதில்கள்

கோருவி தாலி

சூரியனார் கண்ணுறங்க அலைப்பாய் போட்டு
சோ சோ நீ கண்ணுறங்கு எனத் தாலைட்டும்
வீரியத் தாய் கடலன்னை வீசும் காற்றில்
விம்முகின்ற தெங்களீந்த் சுமக்கும் தென்னை
வேற்று சொல் கடலை விட பெரிதாம் என்று
வினவி. கேள்விக் குறியாய் தானே நிற்கும்

ஊர் தூக்கப் போர்வைக்குள் போதும்போது
ஊரிமெனல் மீதங்கள் பாதம் போகும்
வெண்ணிலவு தான் எமது குப்பிலாம்பு
வேறாருத்தி வீடு சென்று மீண்டும் வந்து
தன் கணவன் அணைப்பதனை உதறும் பெண் போல்
தங்க மணற் கடற்கரை தான் எங்கள் மெத்தை

நடுக்கடலை தொட முடியாதென ஓர் சட்டம்
நம் வயிற்றில் அடிக்கிறது - முன்போல்
திடுக்கீட்வே சுழன்றிடக்கும் சுழிக் காற்றெழ்மை
தீநாக்கின் மீன்களுக்குப் போடும் - மேலும்
நடக்கின்ற கடற்சுரங்கள் நடுவில் நாமும்
நசிப்பட்டு மிதக்கின்ற கோரமுண்டு
சுடச் சுடவே மீன்குழம்பு ருசிக்க நாங்கள்
சுடச் சுடவே கடறேறிப் போவோம் - நாளை
வங்கத்து தாழமுக்கம் வாடைக் காற்று
வலித்தெழும்பும் அலைச் சீற்றம் மினானல்கீற்று
தன்கூடக் கொண்டு வரும் திடி பேய்க்கரை
தலைதூக்கும் முதலை சுறா தீருக்கை வால்கள்
கண் கெட்ட செல் சிதறல் என்று நாறு
காலருக்கு மத்தியிலும் பயணம் நனும்

கோருவில்லை!

இரவிரவாய் நாம் தொலைத்த வாழ்வின் தூக்கம்
எம்மோடு உடன் வந்த தோழர் மீண்டும்
தீரும்புறைகயில் இல்லாத ழைப்பின் விம்மல்
இப்படியாய் நாம் கொடுத்த விலைக்கு மீதை
கரையெடுத்து வருகையிலே மிஞ்சும் வாழ்வை
இரையெடுக்கும் சம்மாட்டி விலையில் மெல்ல
நுரை தள்ளும் மூச்சாக நூரும் வாழ்வில்
முரலாக ஓரிரண்டு குரல்கள் பாடும்
முதலென்ன கோஷம் தான் வேறான்றில்லை.

ஃபிடல்

விட்டுச் செல்லும் கூவடுகள்...

சார்ந்திவேதிதா

என்னுடைய தாய்மொழிகள் நான்கு என்று நான் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. தமிழ் - நான் சிந்திக்கும் மொழி என்பதால்; ஃப்ரெஞ் - அந்தக் கலாசாரத்தில் பயின்றவன் என்றபடியால்; எஸ்பங்கோல் மற்றும் அரபி-அரசியல் காரணங்களால்.

30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் - நான் வசித்து வந்த வடக்கு தில்லியிலிருந்து தொலை தூரத்திலுள்ள தெற்கு தில்லியில் மூன்று பஸ்களில் ஏறி இறங்கி - ஏதோ ஒரு தீர்த்த யாத்திரைசெல்வது போல் சென்று - அங்கேயுள்ள அர்வெற்தீனிய தூதரகத்தில் எஸ்பங்கோல் படித்ததன் காரணம் என்னவென்றால் சே கெபாராவின் பொலிவிய நாட்குறிப்புகள் என்ற ஒரே ஒரு புத்தகம் தான்.

அதுதான் ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகைகளில் பைங்கிளிக் கதைகளை எழுத ஆரம்பித்திருந்த என்வாழ்வை ஒரேயடியாகப் புரட்டிப் போட்டது.

�தோ வாழ்ந்தோம், போனோம் என்று இல்லாமல் வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக்குவதற்கான விதையை அந்தப் புத்தகமே என்னுள் விதைத்தது. அதன் பிறகுதான் கியூபாவைப் பற்றியும், கியூபப் புரட்சி பற்றியும், ஃபிடல் காஸ்ரோ பற்றியும் தேடிப்படிக்க ஆரம்பித்தேன். அப்படித் தேடிய போது எனக்குத் தெரிய வந்தது தான் கியூப கம்யூனிஸ்ட் பத்திரிகையால் நடத்தப்பட்டு வந்த *Granma* இதழ் இன்று வரை வந்து கொண்டிருக்கும் இந்த இதழ் ஒரு வாரப் பத்திரிகை

இதன் கூடவே வருவது Casa de las Americas என்ற இலக்கிய இணைப்பு. இது ஒரு பதிப்பகமும் கூட.

அந்தப் பத்திரிகையை நான் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் தோழரிடமிருந்து பெற்றுப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். தென்னமெரிக்க மற்றும் மத்திய அமெரிக்க நாடுகளில் வெளிவரும் இலக்கிய படைப்புக்களிலிருந்து சிறந்த நாவல், சிறுகதை, கவிதை போன்றவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆண்டு தோறும் பரிசளிக்கிறது Casa de las Americas.

Casa என்றால் இல்லம் என்று பொருள். உண்மையில் Casa de las Americas அந்த மத்திய, தென் அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள் அத்தனை பேருடைய உறைவிடமாகவே இருந்தது என்று சொல்ல வேண்டும். தென்னமெரிக்காவில் எங்கு திரும்பினாலும் அமெரிக்காவின் பொம்மை அரசாங்கம் ஒன்று ஆட்சியில் இருக்கும். ஆட்சியில் இருப்பவன் ராணுவத் தளபதியாக இருப்பான். அவனுக்கும், அவனுடைய குடும்பத்தாருக்கும் 45% அமெரிக்காவுக்கு 50% என்ற விகிதத்தில் அந்த நாட்டின் வளம். அந்த மக்களின் உழைப்பு அனைத்தையும் கொள்ளையிடத்துப் பங்கு போட்டுக் கொள்வார்கள். மீதி 5 %ஐ நாட்க்கு எலும்புத் துண்டைவீசியெறிவதைப் போல அந்த மக்களுக்கு விட்டெறிவார்கள்.

இந்தக் கொள்ளையை எதிர்ப்பாக வர்களை கம்யூனிஸ்டுகள் என்று

சி.ஐ.ஏ. சுட்டுக் கொல்லும். இதுதான் வத்தின் அமெரிக்காவின் நூற்றாண்டுக்கும் மேலான வரலாறு.

சீலேயில் அவுகஸ்தோ பினோசெத்; டொமினிகன் ரிபப்ளிக்கில் த்ருஹியோ (Trujillo); ஹெய்த்தியில் துவாலியோ (1971 இல் துவாலிய இறந்ததும் அவனுடைய 19 வயது மகனான 'Baby Doc' தன்னை ஹெய்த்தியின் நிரந்தர ஜனாதிபதியாக நியமித்துக் கொண்டான்); பெருவில் ஃபுஜிமோரி; 1964 இலிருந்து 1982 வரை பொலியாவில் பெற்று வாழ்ந்தனர். பலர் தலைதொடர்ந்த ராணுவ ஆட்சி (இந்தக் கால கட்டத்தில் தான் 1967இல் சே கொல்லப்பட்டார்); நிகராகுவாவில் ஸொமோஸா; கியுபாவில் பதிஸ்தா (Batista) என்று வரிசையாக

பக்கம் பக்கமாக அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

அமெரிக்க அரசின் கைப்பாவைகளான இந்த இராணுவ அதிகாரிகளின் ஆட்சியில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். கருத்துச் சுதந்திரம் முற்றிலுமாக பறிக்கப்பட்டது. இந்த நிலையில் வத்தின் அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த பெரும்பான்மையான எழுத்தாளர்கள் தங்கள் நாட்டை விட்டுத் தப்பி வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று புகவிடம் பெற்று வாழ்ந்தனர். பலர் தலைதொடர்ந்த ராணுவ ஆட்சி (இந்தக் கால கட்டத்தில் தான் 1967இல் சே கொல்லப்பட்டார்); நிகராகுவாவில் ஸொமோஸா; கியுபாவில் பதிஸ்தா (Casa delas) செயல்பாடு முக்கியத்-

இப்படி மனித உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட ஒரு அசாதாரணமான குழிலில்தான் அமெரிக்க இல்லத்தின் (Casa delas) செயல்பாடு முக்கியத்-

துவம் பெற்றது. நூற்றுக் கணக்கான வத்தின் அமெரிக்க எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து இலக்கிய இணைப்பாக வெளியிட்டு வந்தது க்ரான்மாவின் 'அமெரிக்க இல்லம்'.

இன்றைய தினம் வத்தின் அமெரிக்க இலக்கியம் உலக அளவில் பரவலாக வாசிக்கப்பட்டு, விவாதிக்கபடுவதற்கு மூல காரணமாக இருந்தது இந்த 'அமெரிக்க இல்லம்' தான். இதைச் செயல்படுத்தியவர் ஃபிடல்.

'க்ரான்மா' இதழைப் படித்து அவற்றிலிருந்து படைப்புக்களிலிருந்து சிலவற்றை நான் தமிழில் மொழி பெயர்க்கத் துவங்கினேன். Joao Gumaraes Rosa என்ற ப்ரஸ்லீய எழுத்தாளரின் 'நதியின் மூன்றாவது கரை' என்ற சிறுக்கை உடனடியாக ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அப்போது ஃபிடலுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். கடிதத்தின் உள்ளடக்கம் இதுதான். இன்ன மாதிரி

நான் ஒரு ஏழை எழுத்தாளன். என்னால் க்ரான்மாவுக்குச் சந்தா எல்லாம் அனுப்பி வைக்க முடியாது. இன்ன இன்ன எழுத்தாளர்களை க்ரான்மாவிலிருந்து நான் தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்து தமிழ் இலக்கியச் சூழலே அல்லோல கல்லோலப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே க்ரான்மாவை எனக்கு வாராவாரம் இலவசமாகக் கிடைக்க ஆவண செய்யுங்கள். கடிதம் எழுதி அடுத்த மாதத்திலிருந்து க்ரான்மா இதழ்கள் எனக்கு வரத் தொடங்கின. அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளைப் போல் பள்ளப்பான தாள்களும், வண்ண வண்ணப்படங்களும் கொண்டதல்ல க்ரான்மா. சாதாரண பழுப்பு நிற சாணித் தாளில் வத்தின் அமெரிக்க மக்களின் வாழ்வும் போராட்டமும்,

முதலாளித்துவம் எண்டா காரைதீவு புஷ்குடுதீவேட சம்பந்தப்பட்டதோ?

கதைகளும், கனவுகளும் ரத்தமும், சதையுமாக க்ரான்மாவின் அமெரிக்க இல்லத்தில் பதிவாகியிருக்கக் கண்டேன். மற்றொரு விஷயம். க்ரான்மாவில் வெளிவரும் படைப்புக்கள் யாவும் முதன்முதலாக எஸ்பாஞ்சாவிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை; புத்தக வடிவில் கிடைக்கப் பெறாத அரிய படைப்புக்கள்.

இப்போது க்ரான்மா கணிப்பொறியில் கிடைக்க ஆரம்பித்து விட்டது. பழைய இதழ்களைத் தங்கச் சுரங்கத்தைப் போல் காப்பாற்றி வருகிறேன். இவ்வளவும் ஃபிடல் ஒய்வு பெற்று விட்டதாக அறிவித்திருக்கும் இத்தருணத்தில் ஞாபகம் வருகிறது.

ஃபிடல் பதவிக்கு வந்த இந்த 49 ஆண்டுகளில் அமெரிக்கா 10 அதிபர்களைக் கண்டுவிட்டது. கியுபாவின் மீது அமெரிக்கா விதித்த பொருளாதார வர்த்தகதடைகள் ஒரு பக்கம்; 1961 இல் Bay of Pigs- இல் சி.ஐ. ஏ. வினால் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட அமெரிக்க ராணுவத்தின் சிறப்புப் படையினரின் தாக்குதல். ஃபிடலின் மீது அமெரிக்கா ஏவி விட்ட பல்வேறு கொலை முயற்சிகள்.

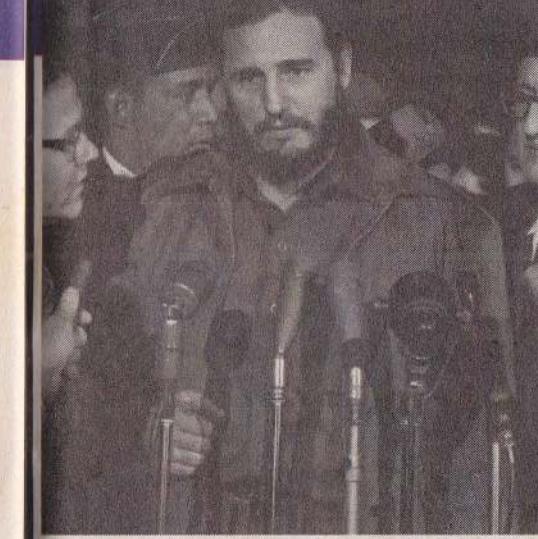
இப்படி சுகலவிதமான தடைகளையும் தாண்டி கியுபா இன்னமும் கம்யூனிஸ் நாடாகவே இருந்து வருகிறது. தொண்ணாறுகளின் துவக்கத்தில் சோவியத்திலும் கிழக்கு

ஜோப்பாவிலும் கம்யூனிசம் வீழ்ச்சியடைந்த போது “சோஷலிசம் அல்லது மரணம்” என்று முழுக்கமிட்டார் ஃபிடல்.

லத்தீன் அமெரிக்காவின் மற்ற ‘நிரந்தர’ சர்வாதிகாரிகளோடு ஃபிடலை ஒப்பிட முடியாது. ஃபிடல் அமெரிக்க எதேச்சாதிகாரத்துக்கு எதிரான அரசியல் மற்றும் கலாசார மதிப்பீடுகளின் குறியீடாக விளங்கியவர். எந்தச் நிலையிலும் அவர்தன்னை ஒரு அதிகார பீடத்தின் தலைவனாக நினைத்ததில்லை, வெளிக்காட்டியதுமில்லை.

உதாரணமாக ஒரு சம்பவம் ஞாபகம் வருகிறது. அது ஒரு பெண்கள் கருத்தரங்கம். பெண் விடுதலை பற்றி பல பெண்கள் மேடையில் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். மூன்று நாட்கள் நடந்த அந்தக் கருத்தரங்கில் அந்த முன்று நாட்களுமே ஒரு ஓரத்தில் அமர்ந்து எல்லாப் பெண்களும் பேசுவதைப் பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் ஃபிடல். கடைசியில் அவரையும் பேசுமாறு அழைக்கிறார்கள். அவர் தயங்குகிறார். கருத்தரங்கு அமைப்பாளர்கள் வற்புறுத்தவே மேடையேறுகிறார் ஃபிடல். சாதாரணமாக 4 மணி நேரம், 5 மணி நேரம் என்று மேடையில் முழங்கும் வழக்கமுள்ள ஃபிடல் அன்று இரண்டே நமிடம் தான் பேசினார்.

“எனக்குப் பெண் விடுதலை பற்றி அதிகம் தெரியாது” நீங்கள் பேசுவதை கேட்கவே இங்கு வந்தேன்.

மேலும் உலக அளவில் பெரும் புரட்சியாளர்களாக அறியப்பட்ட சோஷலிசத் தலைவர்கள், புரட்சிக்குப் பிறகு அமைந்த ஆட்சியில் கொடும் சர்வாதிகாரிகளாகவும் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களைப் படுகொலை செய்த பயங்கரவாதிகளாகவுமே மாறினர் என்பது வரலாறு. ஆனால் உலக சரித்திரத்திலேயே சே கெபாராவும், ஃபிடலும் மட்டுமே தொடக்கத்திலிருந்து இறுதி வரை புரட்சியாளர்களாகவும், மக்களால் கொண்டாடப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதையும் இங்கே நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கிடையில் உலகின் ரவுடி அரசான அமெரிக்கா, ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக் என்று பல இல்லாமிய நாடுகளைச் சுடுகாடாக மாற்றியது.

அங்கே இன்று கண்ணி வெடிகளாலும், குண்டுகளாலும் உடல் உறுப்புக்களை இழுக்காத முழு மனி-

தர்களையே பார்க்க முடியவில்லை. இந்த நிலையில் “ஆப்கான் மக்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காகவும் தங்கள் தேசத்தை புனர் நிர்மாணம் செய்து கொள்வதற்காகவுமே நாம் அவர்களுக்க உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொல்கிறார்புஷ். இந்த ‘உதவி’ யைக் கண்டு பயந்த வளர்கூடா நாடுகள் பல அமெரிக்காவுக்குப் பணிந்து போய்விட்டன. லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை அமெரிக்க முற்றிலுமாக கொள்ளளயித்து விட்டதால், அங்குள்ள மக்கள் அமெரிக்காவை நோக்கி புறப்பட்டு வந்து அதன் எல்லையைக் கடக்கும் போது செத்துப் போகிறார்கள். அப்படி உயிரிப்போர்களின் எண்ணிக்கை, ஆண்டுக்கு 500.

இத்தகைய பின்னணியில் அவ்வளவு பெரிய பூதாகரமான அமெரிக்கா அதனிடமிருந்து வெறும் 145 கிலோ மீற்றரே தூரமுள்ள கியுபா என்ற சினஞ்சிறு தீவை எதுவுமே

செய்ய முடியவில்லை. இன்று நேற்றல்ல, கடந்த அரை நூற்றாண்டாக. காரணம் ஃபிடல் என்ற ஒரே ஒரு மனிதன். அவனே கடந்த 50 ஆண்டுகளாக வத்தீன் அமெரிக்கநாடுகளின் விடிவெள்ளியாகவிளங்கினான்.

பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பிறகு தான் இதுவரை ஓராண்டு காலமாக எழுதி வந்த Reflections of Comrade Fidel என்ற பத்திரிகைக்கு றிப்புக்களைத் தொடருவேன் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்பிடல்.

1965 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1 ம் தேதி ஹவபானா நகரை விட்டுக் கிளம்பும் போது சே, பிடலுக்கு எழுதிய கடைசிக்கடிதம் ஞாபகம் வருகிறது.

இன்றையதினம் எல்லாமே சற்று கம்மியான நாடக தொனியைப் பெற்றிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் நாம் முதிர்ச்சியடைந்திருக்கிறோம். ஆனால் சம்பவங்கள் என்னவோ ஒரே ரீதியில் தான் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. கியுபப் புரட்சியில் என்னுடைய கடமையை நிறைவேற்றி விட்டதாகவே நான் கருதுகிறேன். எனவே உன்னிடமிருந்தும் நம் முடைய தோழர்களிடமிருந்தும் நம்முடைய மக்களிடருந்தும் பிரியாவிடை பெறுகிறேன்.

உன்னிடமும், நம் மக்களிடமும் சொல்வதற்கு எனக்கு எத்தனையோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதெல்லாம் தேவையில்லை என்றே நினைக்கிறேன். நான் நினைப்ப

பதை வெளிப்படுத்த வார்த்தைகளால் முடியாது என்கிறபோது பக்கங்களை நிரப்பி என்ன பயன்?

சேவின் இந்த வரிகளுக்குப் பிறகு என்னால் எதையும் எழுத முடியவில்லை. கண்கள் பணிக்கின்றன. இதயம் கனக்கிறது. கைகள் நடுங்குகின்றன.

ஃபிடல்

ஹ வா னா வி லி ருந்து எத்தனையோ ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள சென்னை என்ற நகரில் வசிக்கும் ஒரு எளிய எழுத்தாளனின் வந்தனம் உள்கு.

நன்றி:

www.charuonline.com

எதிர்வுசூறல்கள் சரியாவதில்லை

முதலாளித்துவத்தை கம்யூனிசம் விழுங்கி விடும் என்று ஸ்டாலின் கூறியதை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்

கஸ்ரோ கூறியது

முதலாளித்துவத்திடம் கம்யூனிசம் தோற்றுப் போன காத்தில் பிடல் கஸ்ரோ கூறிய கூற்று “முதலாளித்துவம் ஏற்றுமதியாகக்கூடியது, ஆனால் கியுபா என்றுமே அதை இறக்குமதி செய்யத் தயாராக இல்லை.

நாசிக்குறம் மனசு

இலையோடு இலையாட சிறுகாற்று வீசும்.

தீனோடு கிளையாவும் கவிதைகள் பாடும்.

சிலை கூட அசெந்தாடும் படி காற்றின் கானம்

செவி மீது அமுதள்ளி கணந்தூவும் தூவும்.

மலை மீது மலர்களிற் ஜலகங்கை ஈரம்

அடிவாரம் தனை நோக்கி விழும்; காற்றின் வாசம்

விலை போகும்; இரசிக்கின்ற மனம் வாங்கிப் போகும்.

‘விதியென்ன விதி’ என்று அது துள்ளி ஆடும்

சதி செய்யும் விதிபற்றி பயந்தென்ன கண்டார்?

தலைபோகும் என அஞ்சி அரண்டென்ன செய்தீர்?

மதியாமல் விதிபற்றி நினையாமற் செல்வீர்?

மன அச்சம் தலைக் கொன்று மருந்தொன்று கொள்வீர்?

சுதியோடு லையமாகப் புவிவாழ்விற் சேர்வீர்

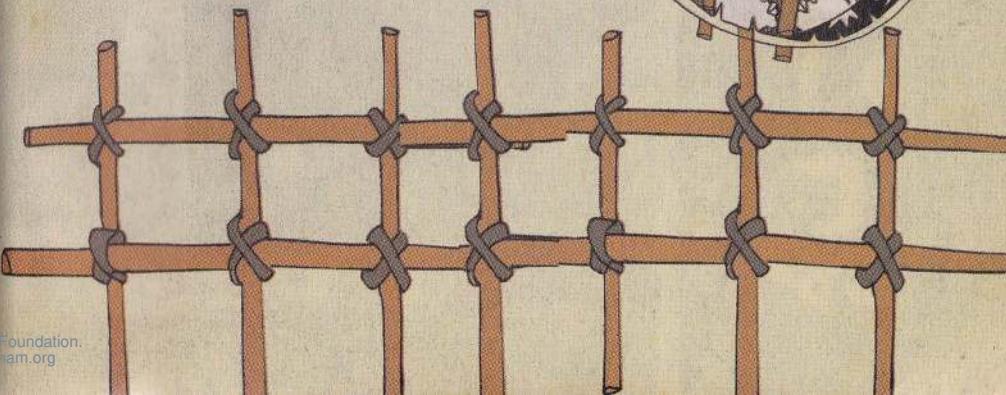
சுகம் கோடி குவிகின்றதவை மீதில் சார்வீர்.

புதிதாக இரசிக்கின்ற புலன் வாங்கிச் செல்வீர்.

புரியாத புதிரல் புவி வாழ்வு..... வெல்வீர்.

த. ஜெயச்சீலன்.

வைப்பாட்டார்ஜுனம்

வ. ஜ. ச. ஜெயப்பாலன்

பாகம் 1

கண்களையும் மனசையும் இறக்கவுக்கிற விவயயில் அறுவடை ஓயந்த வயல்களையும் பற்றைக் காடுகளையும் ஆங்காங்கே தனித்து நீண்ட மறங்களையும் ஏற்கனவே கோடை

மேய்ந்து விட்டிருந்தது. கண் எட்டிய தூரம் வரைக்கும் வறண்டு கீடுந்த வெளியெங்கும் சுடு புழுதி செம் பந்துகளாய் சுழன்றது. காய்ந்த புதர்கள் கானல் நீரில் அசைந்து முள்ளம் பன்றிகள் போல ஓடன் முதலையின் முதுகு போலப் பாழாயக கீடுந்த களர் நிலத்தில் ஒரு மாடு விழுந்து கீடுந்தது. அந்த மாட்டை நோக்கி அலகை நீடியபடி காகம் ஒன்று

காத்திருந்து. உலர்ந்து வெடிக்கும் காட்சிகளைல்லாம் ‘ஸமுத்தின் திணை பாலை’ என்கிற விவாதத்தையே ஞாபகப்படுத்தியது.

பாலை நிலத்துக்கு தனது குடிமக்களைத்தாங்கிவைத்திருக்கப்போதிய வளமும் தன்னிறைவும் கிடையாது. அதனால் பொருள் நிமித்தம் பிரிதலும் புலம் பெயர்தலும் நிலத்தில் இருந்து விடுபடக்கல்வி கற்பதும் பாலை வாழ்வின் இயல்பாகி விடுகிறது என்று சிவவிங்கதாஸ் சொல்லுவார்.

“தென்தமிழ்நாடு, ஈழம் போன்ற பாலைகளில் நிலமை இதுதான். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சனத்தொகை அதிகரிக்க அதிகரிக்க பொருள் நிமித்தம் பிரிதல் கூர்மை அடைஞ்சிட்டுது”

பாலன்தான் சிவவிங்கதாஸாக்கு பிடித்த மாணவன். எனினும் அவன் ஒரு போதும் சிவவிங்கதாஸின் கருத்தை விமர்சனம் இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ‘தென்தமிழ்நாடும், ஈழமும் பாலைவனம் இல்லை’ என்று வாதிடுவான். சிவ-

விங்கதாஸ் “சகாரா போன்ற பாலைவனம் வேறு, சங்கத் தமிழ்

தமிழ்நாடு. ஈழம் போன்ற பாலைகளில் நிலமை இதுதான். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சனத்தொகை அதிகரிக்க அதிகரிக்க பொருள் நிமித்தம் பிரிதல் கூர்மை அடைஞ்சிட்டுது

குறிப்பிடும் பாலைத் திணை என்கிற வறண்ட நிலம் வேறு” என்பார். ஒரு வகுப்பில் ‘தென்தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் பாலையும் நெய்தலும் அர்த்த நாரீஸ்வரர்போல இணைந்திருக்கும்’ என்று பாலன் சொன்னான். “கிழக்கு மாகாணத்தின் கரையோரம் நெய்தல், பின்புலத்தில் பெரும்பகுதி மருத நிலங்கள்” என்றும் வாதாடினார். கோடியாக்கரைக்கும் அன்னை வேளாங்கன்னிக்கும் திருச்செந்தூருக்கும் போன்னான். எனக்கு கிழக்கு மாகாணத்திற்குப் போனமாதிரி தான் இருந்தது. இரண்டு கரையோரங்களும் அடிப்படையில் நெய்தல் தான். என்ற போது சிவவிங்கதாஸ் குறுக்கிட்டார். “மருத நிலம் பாலையில் நீர்ப்பாசனக் கட்டுமானங்களால் உருவாக்கப்படுகிற திணைதானே” என்றார். அவர்களது விவாதங்கள் ஒருபோதும் முடிவுக்கு வந்தில்லை.

பாலன் மீண்டும் எரிகிற அந்தக் கானல் வெளியைப் பார்த்தான். மாடு இறந்து விட்டது என்று தோன்றியது. உயிர் இருந்தாலும் இனிப் பிழைக்க வாய்ப்பிராது என்று நினைத்தான். எழுந்து வட்டம் போட்ட காகம்

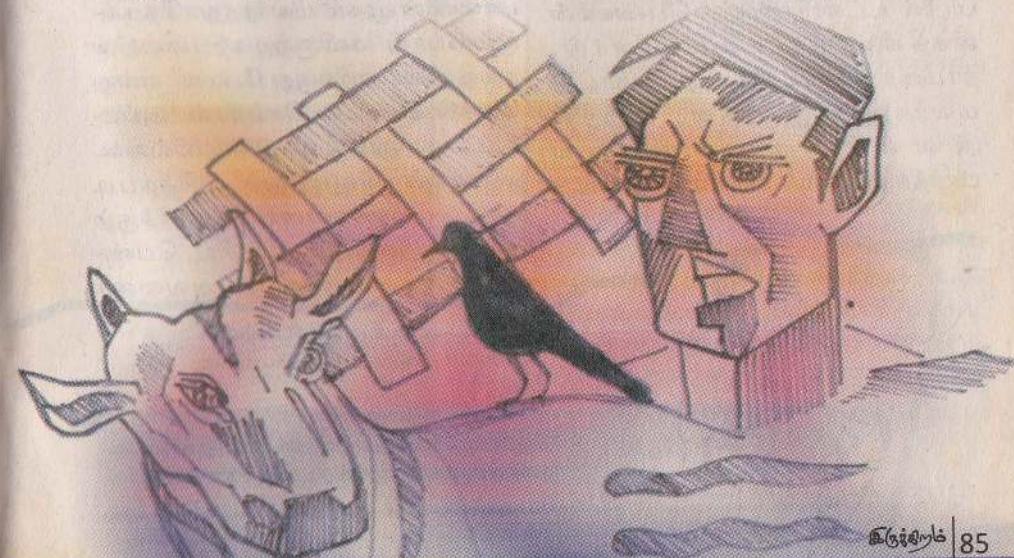
மீண்டும் விழுந்து கிடந்த மாட்டின் தலைப்பக்கமாகச் சொன்னை நீட்டியபடி வந்தமர்ந்தது. நம்ப முடியாத அளவுக்கு விஸ்வருபம் எடுக்க வல்ல, வாழும் ஆசையின் வலிமைக்கு ஈடும் இணையும் ஏது?

மாடு திடை ரென்று உயிர்த்து வாழும் மூர்க்கத்தோடு வாலை வீசிக் காகத்தை விரட்டியது. காகம் எழுந்து சற்றுத் தள்ளி அமர்ந்தது. அவற்றின் பின்புறமாக கொடிய விதிபோலக் கானல்நீர் நெளிந்து கொண்டிருந்தது. பாலனுக்கு மனசு கனத்தது. “சண்டையால் எங்கட வாழ்க்கையும் இப்படித் தானே போச்சு” என்று பெருமுச்சு விட்டவனின் மனப் பாலையில் அகநானுற்றுப் புலவர் வெள்ளடியனாரின் யானை வந்து விழுந்தது. அவர் பார்த்த போது அந்த யானைக்குப்

பக்கத்தில் காக்கை இல்லை. அல்லது வெள்ளடியனார் அந்தக் காக்கையைக் கண்டு கொள்ளத் தவறி விட்டார்.

2000 வருடங்களுக்கு முன்னம் அவர் பார்த்த “வெக்கை எரிகிற பால்நிலத்தில் மாட்டுப் பட்டு தன் பெருமிதமும் வாடிப்போன அந்தயானை, நீர் மருங்க அறியாது கானல் நீர் மருங்களில் ஓடி ஓடி வழியில் நீர் அற்ற படகாகக் கிடந்து காய்கிறது”

இறுதியாகப் பாலன் திரும்பிப் பார்த்த போது வீழ்ந்து கிடந்த மாட்டைக் காணவில்லை. அந்த மாடு, கானல் நீருள் கால் புதைய மெல்ல மெல்ல பாலியாற்றின் திசையில் நடந்து கொண்டிருந்தது. கண்களைக் கொத்தித் தின்னத்

திரிந்த காக்கை இப்போது நட்புடன் அதன் முதுகில் உண்ணி பொறுக்கியபடி போய்க் கொண்டிருந்தது.

வரப்புகளைத் தவிர வேறெந்த அடையாளங்களும் இல்லாத அந்தப் பொட்டலில் சைக்கிள் ஓட்டுவது அவனுக்கு தண்டனைபோல மாறிக் கொண்டிருந்தது. வழியில் நிழல் மரங்களும் இல்லை. ஆற்றங்கரைக்கு விரைந்து கை கால்களை நன்கூட்டவும், முகத்தில் தண்ணீரை வாரி இறைக்கவும் வேட்கையாய் இருந்தது. ஆற்றை அடைய இன்னமும் ஒரு கிலோ மீட்டர்தூரம் தீழித்து வேண்டும். ஆனால் எதிரில் நிலா வெளிச்சத்தில் பயணம் செய்கிற கொண்டாட்டத்தோடு முன்று சைக்கிள்களில் நான்கு கிராமத்து தேவைகள் வந்தார்கள்.

பகல் நிலவு போல சைக்கிள் பாரில் உட்கார்ந்திருந்த பெண்ணின் கைகளில் ஈர உடைகளோடு, தாமரை மொட்டுக்களும், காட்டு மலர்களும் இருந்தன. ஆற்றில் அவன் தாமரையைப் பார்த்தில்லை. எரியும் கோடை-

யிலும் பூக்கும் வரத்தைப் காடு பெற்றிருந்தது. தாமரைப் பூக்களை அந்த தேவைகள் ஆற்றுக்கு அப்பால் இருந்த கண்மாயில் பறித்திருக்க வேண்டும். ஆற்றில் இன்னமும் குளிக்கத் தண்ணீரும் காட்டில் மலர்களும் இருக்கிற நற்செய்தியைக் கொண்டு வந்த அந்தப் பெண்களைப் பாலன் மனசார வாழுத்தினான். அவர்களை வழிமறித்து “ஆத்தில தண்ணீர் நிறைய வருகிறதா” என்று கேட்க நினைத்தான். ஏனோ அவனுக்கு குரல் எழுவில்லை. அதனால் அந்த வெய்யிலில் குமரிகளின் துணிச்சல் உயர்ந்தது.

“தவிஞர் ஆத்தங்கரைக்குப் போராடி” என்று ஒருத்தி சொன்னான். அவர்கள் தன்னை அடையாளம் கண்டதில் உலர்ந்து போயிருந்த பாலனின் முகம் மலர்ந்தது. நெருங்கும் போது “கவிஞர்ற கற்பனையில் நல்ல நிலா ஏறிக்குது போல” என்று ஒருத்தி கிண்டல் செய்தாள். அப்பவும் பாலனுக்கு வாய் எழுவில்லை. அவர்கள் வெடித்துச் சிரித்தபடி காட்டு மலர்களையும் குளிக்கும் சவற்காரத்தையும் மிஞ்சிய பெண்மையின் வாசத்தோடு அவனைக்

ஆசிரியர் : ஏண்டா தலை சீவேங்கலை
மாணவன் : எண்ணிடச் சீப்பில்லை
ரீசர்
ஆசிரியர் : அப்பாவினர்
சீப்பையண்டாலும் வாங்கிச் சீவியிருக்கலாமே
மாணவன் : அப்பாவுக்கு மயிரில்லை ரீசர்

கடந்தார்கள். தான் தனியனாக இல்லாமல் தோழர்களுடன் வந்திருந்தால் ஒரு வேளை அவர்கள் மௌனமாகப் போயிருக்கக் கூடும்.

பாலனைக் கடந்த பின்னர் ஒருத்தி அவனுக்கக் கேட்கும் வண்ணம் “பண்டார வன்னியன் குதிரையில் நீர் விளையாடப் போராடி” என்றாள்.

“அப்ப அம்பு வில்லைக் காணேல்ல”

“அம்பு வில்லை! அவர்ராம பக்தனில்லையடி முருக பக்தனடி” நான்கு பெண்களும் வெடித்துச் சிரித்தார்கள்.

ஆற்றங்கரையை நெருங்கிய போது வீதி மேடாகிச் சென்றதில் சைக்கிள் மிதிப்பது சிரமமாக இருந்தது. ஆற்றுப் பக்கமாய் சில பறவைகள் பறப்பதைத் தவிர வேறு எந்த

உயிர்ப்பும் தென்படவில்லை. வயல் வெளியின் எல்லையில் கழிவு தண்ணீர் ஒடைப் பக்கமாக பற்றை மறைப்பில் போராளிகள் சிலபேர் நின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் துப்பாக்கியை அசைத்து ஏதோ சொன்னான். அவன் சொன்னது ஒன்றும் கேட்கவில்லை.

தன்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டு வாழுத்துச் சொல்கிறார்கள் என்று பாலன் நினைத்தான். அவர்கள் தன்னை மேலே போகவேண்டாம் என எச்சரிக்கக் கூடுமென அவன் நினைக்கவில்லை. ராணுவ நிலைகள் வெகு தொலைவில் இருந்தால் ஆற்றங்கரைக்கு அவர்கள் வரக்கூடும் என்கிற பயம் இருக்கவில்லை.

ஆற்றங்கரைக்குப் பயணப்பட காத்திருங்கள்

அழகாக

இருக்கிறது

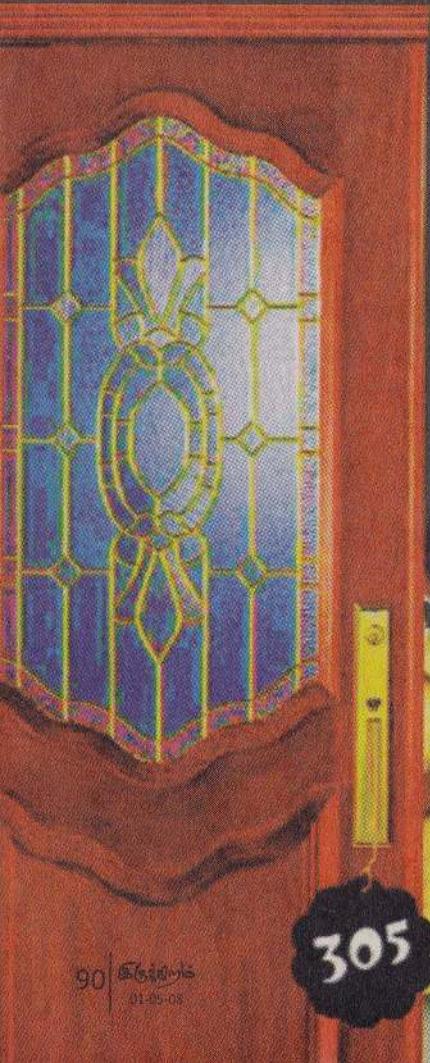
என் உண்

வளைந்து
கிடக்கும் நெற்பயிர்கள்
வளையாத பணமரம்
மடி நிறைந்த குளம்
படி அளந்த நிலம்
அம்மாவின்
கைப்பிழிச் சோறு
வெள்ளைச் சீருடையில்
பள்ளிச் சிறார்கள்
ஆறு சாமப்புக்கை
ஆறாத சூரியன்
அழகாக இருக்கிறது
என் மண்
கவிதைகளிலும்
பழைய நினைவுகளிலும் மட்டுமே

மட்டுமில் ஞானஞ்சால்

அறை எண் 305 இல் கடவுளி

வயது வந்தவர்களுக்கான ஒரு தமிழ் படம்

ஊஞ்சலில் உடகார்ந்து
தாம்புலம்
தரித்துக்கொண்டிருந்த
தமிழ்ச் சிறுகதையை
தெருவுக்குக் கொண்டு
வந்தவர் புதுமைப்பித்தன்.
அதை தெருவில் ஓட ஓட
விரட்டியவர் ஜயகாந்தன்.

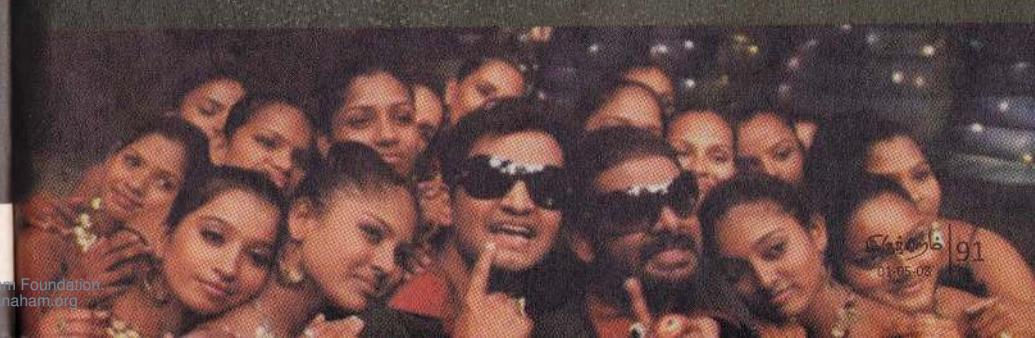
கடவுளைப் பற்றி இவ்விரு படத்தின்பாளிகளுமே சிறந்த சிறுகதைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். புதுமைப்பித்தனின் கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும் என்ற கதையை சிலாகிக்காத வாசகர்களும் விமர்சகர்களும் இல்லவேயில்லையென்றாலும்.

இப்போது ஒரு தமிழ்ப்படம் வெளியாகியுள்ளது. அறை எண் 305 இல் கடவுள் என்ற அங்கதமான தலைப்பே அதன் தனித்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

பணத்தை அளவியிறைத்து படம் பண்ணும் சங்கர் எனும் மொடைரக்டரின்சீட்டப்பிள்ளைகளுள் ஒருவரான சிம்புதேவன் அதை நமக்கு தந்திருக்கிறார். வடிவேலுவை கதாநாயகன் வரிசையில் உட்கார வைத்தவர் சிம்புதேவன். அவரது இரண்டாவது படம் தான் அறை எண் 305 இல் கடவுள்.

இப்படத்திலும் சந்தானம், கஞ்சாகருப்பு என்னும் இரண்டு நகைச்சுவை நடிகர்களை நல்லபடியாக உபயோகித்திருக்கிறார்

பத்திரன்

சிம்புதேவன். சேவல் பண்ணை என இடக்கரடக்கலாக கூறப்படும் ஆடவர் விடுதியையும் அங்கு வசிப்பவர்களையும் மையமாக வைத்து அசலான ஒரு கதை பின்னப்பட்டுள்ளது. வேலையற்ற இளைஞர்கள், வேலையிலுள்ள குடும்பத்தைப் பிரிந்து வாழும் கல்யாணமான, கல்யாணமாகாத ஆண்கள், விடுதி மேலாளர், ஒரு விஞ்ஞானி, ஒரு ஓவியன், ஒரு முதியவர் அவ்விடுதியுடனும் அங்கு வதிபவர்களுடனும் ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்புடையவர்கள் ஆகியேரசுகற்றி நகைச்சவையும், நக்கலும், நையாண்டியுமாக நகர்கிறது படம்.

பிரபஞ்சத்தில் இரண்டு பால்வீதிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று சூரியக் குடும்பத்தில் உள்ள பால்வீதி, மற்றது திருவல்லிக்கேணியிலுள்ள பால் வீதி எனத் தொடங்கும் படம் பாத்திரங்களை அவர்களுடைய பட்டப்பெயர்களுடன் அறிமுகப்படுத்தத்

தொடங்கும் போதே களை கட்டத் தொடங்கி விடுகிறது.

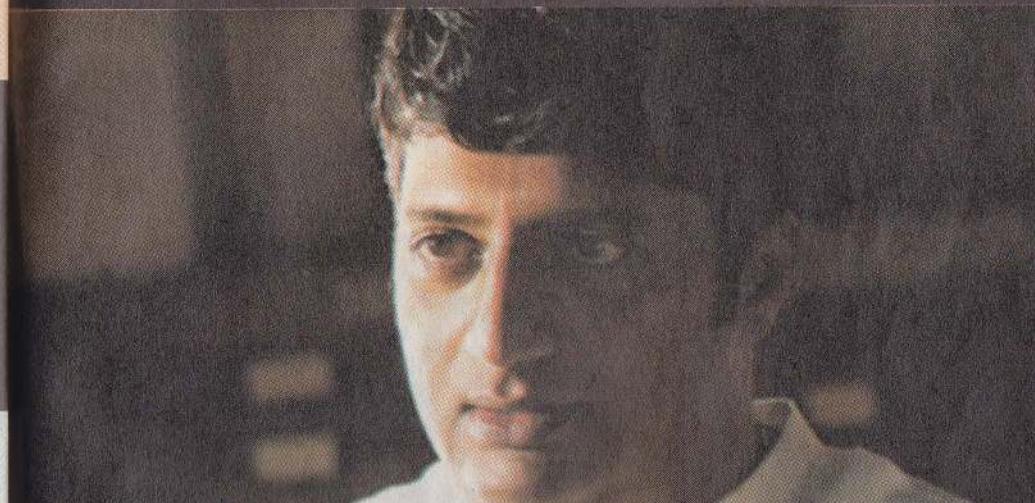
கடவுள், மதம், காதல், குடும்ப உறவுகள் போன்ற பெரிய விடயங்களை மிகவும் எவிமையாக அனாயாசமாக விவாதித்து விபரிக்கிறது கதை. வாழ்வின் அர்த்தம் தான் என்ன என்ற கேள்வியை அடிக்கடி

ரசிகர்களிடம் வினாவி விடை காண முயல்வது கதையின் கணதியை அதிகரிக்கிறது. கதையின் திரை வடிவம் குழப்பமேதுவும் இல்லாமல் தெளிந்த நீரோடை போன்று ரசிகர்களிடம் பாய்ந்து செல்கிறது. வசனங்கள் நறுக்குத் தெறித்தாற்

வல்லவர்கள் என்ற உண்மையை நாகேஷாக்கு பிறகு ஆணித்தரமாக நிருபித்திருக்கிறார்.

எம். பாஸ்கர் ராஜேஷ் முதலிய மற்றைய நடிகர்களும் உணர்ந்து செயற்பட்டிருக்கிறார்கள். எனினும் அதிகமாக மார்க் வாங்குபவர்கள்

போல் கேள்விக்கணக்கை எதொடுக்கின்றன. படத்தின் ஆதார கருதியே வசனங்கள் தான். சில படங்களுக்கு வசனமும் இன்றியமையாதது என்னும் (பலரும் ஏற்றக் கொள்ளத் தயங்கும்) உண்மை ஒன்றை இங்கே நாம் காண்கிறோம்.

வேலையற்ற பிரம்மச்சாரிகளாக தோன்றும் கஞ்சா கருப்புவும், சந்தானமும் பாத்திரமறிந்து பிச்சை போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் சந்தானம் நகைச்சவை நடிகர்கள் நல்ல குணசித்திர நடிகர்களாக மினிர

பிரகாஷ்ராஜ், பழம் பெரும் நடிகர் வி. எஸ். ராகவன் ஆகிய இருவரும் தான்.

மூன்றாவது மாடிப் பெரிச் என அறிமுகமாகும் வி. எஸ். ராகவன் - முதுமையையும் அதன் தனிமையையும், வாழ்வின் வியர்த்தத்தையும் தான் தோன்றும் சில நிமிடங்களுக்குள் உணர்த்தி விட்டு ரசிகர்களின் நெஞ்சுகளுக்கச் செத்துப் போகிறார்.

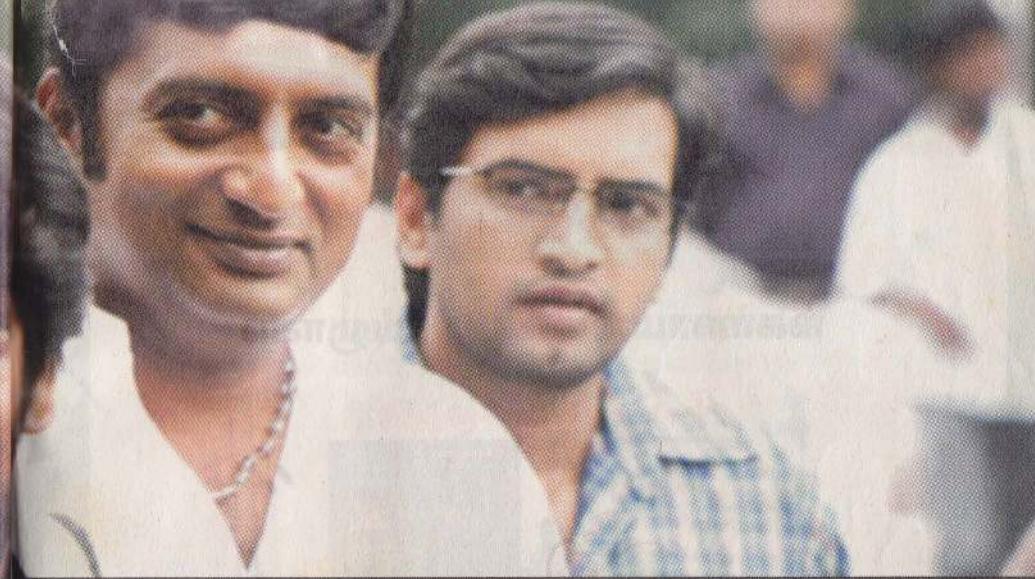
கடவுளாக அவதாரமெடுத்துள்ள

பிரகாஷ்ராஜ்நடப்பில் விஸ்வருபம் கொள்கிறார். அது கதையின் கனதியால் நிகழ்ந்த அதிசயம்.

கடவுள் என்றால் என்ன? எனக் மத்து னி ஸ்ட் ருத்ரனுடனும் (ராஜேஷ்) மற்றவர்களுடனும் அவர்களிடத்தும் உரையாடல்கள் மிக எளிமையாகவும் இலாவகமாகவும் ரசிகர்களை உண்மையை நோக்கி நகர்த்துகின்றன.

கடவுளாக பூமிக்கு வந்து தன்னிடமுள்ள பிரபஞ்ச மகாசக்தியை சந்தானத்திடமும் கஞ்சா கருப்புவிடமும் பறிகொடுத்த பின்னர் சாதாரண மனிதனாக அல்லற்படும் பிரகாஷ்ராஜ் சாந்தசொருபமான முகமும், காந்தக் கண்களுமாக எல்லோரையும் கவர்கிறார்.

கடவுள் என்பதற்கு அன்பு, தன் கடமையை செவ்வனே செய்யத்துண்டும் ஒரு கருவி, ஆவலாதிப்படும் மனிதனுக்கு கிடைக்கும் ஒரு துணை, வாழ்வை அதன்

வலிகளுடன் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யும் ஆசான் என பல வியாக்கியானங்களை சுருக்கமாகத் தரும் இப்படத்தில் பிரகாஸ்ராஜ் அனைவரையும் கவர்ந்திருக்கிறார்.

ஒரு விதத்தில் பார்த்தால் அவரது தோற்றம் ஒரு பெரிய நிறுவனம் துணை, வாழ்வை அதன்

மொன்றின் CEO போல தன்னிடற்காத்தோன்றுகிறது.

ஒரு வேளை கடவுள் என்பதும் ஒரு CEO தானோ? கடைசியாக ஒரு சந்தேகம். சிம்புதேவன் போன்ற திறமையானவர்களை உதவியாளர்களாகக் கொண்டிருக்கும் சங்கர் என்

சிவாஜி, அந்தியன் போன்ற கபோதிப் படங்களை எடுக்கிறார்? பிறகு என் இவர்களுக்கு தயாரிப்பாளராக இருந்து நல்ல வழி காட்டுகிறார்?

கடவுள் உங்கள் முன் வந்தால் கட்டாயம் கேளுங்கள்.....

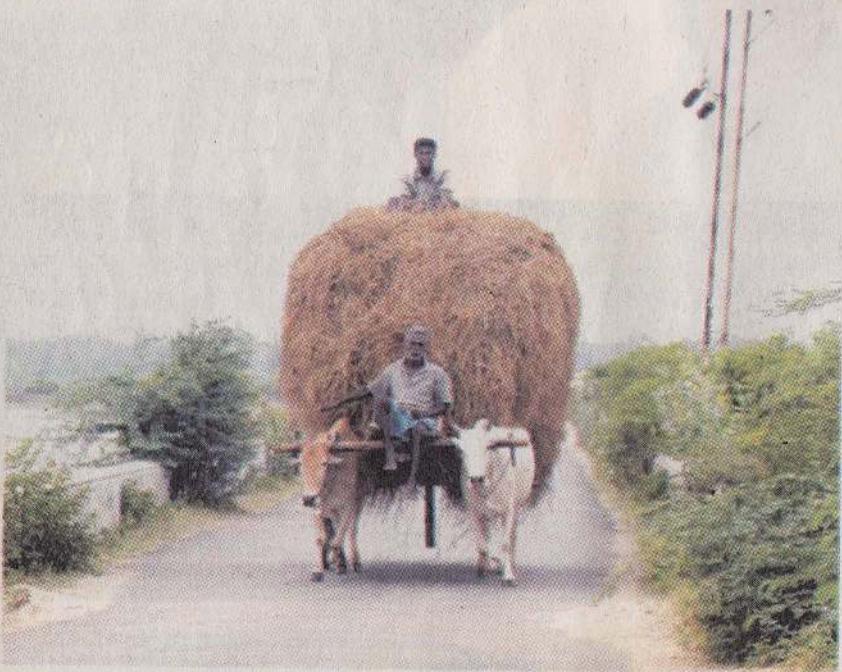
அப்பா : என்னடா உனக்கு ஒண்டுமே பழப்பிக்க ஏலாது எண்டு வாத்தியார் கவலைப் படுநார்.

மகன் : அதுதான் அவர் சிரிவரமட்டார் எண்டு நான் கணகாலமா சொல்லுறந்.

எங்க பிறந்தனி?
யாழ்ப்பாணத்தில்.
எந்தப் பகுதி?
முழுமையானத்தான்
பிறந்தனான்!

கிருஷ்

குழந்தை

கொழும்பு விற்பனையாளர்கள்

Poobalasingam Book Shop Winsor Book Shop

Galle Road 372, Galle Road

Colombo-06 Colombo-06 0112589081

Jayantha News Chemamadu Books

331/1A U.G 52 Peoples Park

Colomb0-14 Colombo-11 0112472362

Silva G.S.L.Groceries

D.S.School Opposite 272,Messenger Street

Colombo-07 0775078516 Colombo-12 0115351792

Tharshan Gamage Stores

Narahenpitya Junction 165,Havelock Road

777561390 Colombo-06

நமிய்ப் புத்தாண்டில் அறிமுகமாகி, வாசகர்களின் பேராத்ரவைப் பெற்ற

சோதிட கேசரி

வைகாசி மாத தீதம்

மாத ராசி பலஸ்கந்தன் வெளி வருகிறது

சோதிட கேசரி

நாள் 1 தேதி 2

குரு யார்க்க
கோதிட நன்றை

ஏது சூதி

பூதையல்
போதும்

சூதிடப்

ஏறு
தான்
ஒன்றையில்
கோதிட

ஏற்
மற்றொ
யாதை
பாத்தியம்

தேவை

வைகாசி மாத பலஸ்கந்தன்
பாதி, சோதி மாயிர்ச் சாதிகள்

தேவை

உங்கள் வாழ்வு வளம் வழி,
கந்தளில் அருள் கிடைக்க

தென்தோறும்

பாராயணம்

செய்ய.

தகயடக்கமான

கந்த சஷ்டி கவசம்

புத்தகம்

கோடி புன்னியம் தநும்

கு மகவாளிஸ் அருள் வழி

மந்திரத்துடன்

சூதிய லையினேசன்

செய்யப்பட்ட

தடசினாலூர்த்தி

படம் சோதிட கேசரி மாத

தீழுள், திலங்காப்

யற்றுக் கொள்ளுங்கள்

வாழ்வை வளமாக்கும் பல சோதிடத் தகவல்களோடு
வெளிவரும் 'சோதிட கேசரி'யை பெற்றுக் கொள்ள, உங்கள்
ரிஜன்டுபம் இன்றே முன்பதில் செய்து கொள்ளுங்கள்